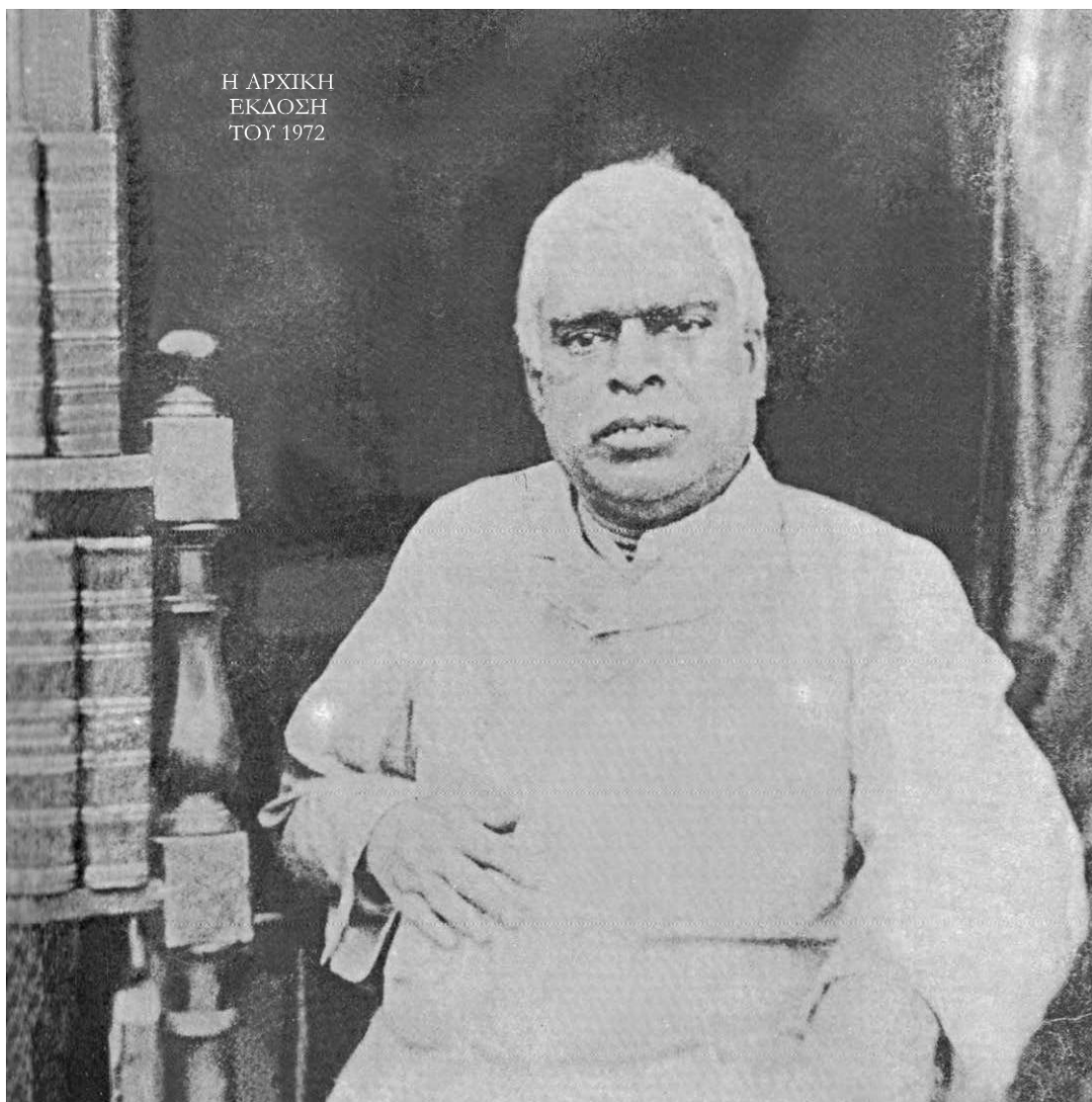

Η ΑΡΧΙΚΗ
ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ 1972

Τραγούδια των Βαϊσνάβα Ατσάρια

Ύμνοι και μαντρα που δοξάζουν τον Υπέρτατο Κύριο Σρι Κρίσνα

Τραγούδια
των
Βαϊσνάβα Ατσάρια

Έργα της Αυτού Θείας Χάρης

Α. Τσ. Μπακτιβεντάντα Σουάμι Πραμπουπάντα

Η Μπαγκαβαντ-γκιτα όπως ακριβώς είναι

Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ

Σρι Τσετανια Τσαριταμριτα

Κρίσνα, το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας

Η διδασκαλία του Κυρίου Τσετάνια

Το νέκταρ της αφοσίωσης

Το νέκταρ της διδασκαλίας

Σρι Ισοπανισαντ

Εύκολα ταξίδια σε άλλους πλανήτες

Η διδασκαλία του Κυρίου Καπίλα

Η τελειότητα του γιογκα

Πέραν της γέννησης και του θανάτου

Στον δρόμο προς τον Κρίσνα

Ράτζα-βίντια: ο βασιλιάς της γνώσης

Ύψωση στη συνείδηση του Κρίσνα

Τέλειες ερωτήσεις, τέλειες απαντήσεις

Συνείδηση του Κρίσνα: το ασύγκριτο δώρο

Συνείδηση του Κρίσνα: το κορυφαίο σύστημα γιογκα

Η αιτία όλων των αιτιών

Σε αναζήτηση του ύψιστου στόχου της ζωής

Τραγούδια των Βαϊσνάβα Ατσάρια

Μία Ανθολογία με ποιήματα Βαϊσνάβα Ατσάρια, που υμνούν τον
Υπέρτατο Κύριο Σρι Κρίσνα και τραγουδιούνται από τους
αφοσιωμένους υπηρέτες Του

Ανθολόγηση: Ατσιουτανάντα Σουάμι

Με πρόλογο και σχόλια της Αυτού Θείας Χάρης Α.Τσ.
Μπακτιβεντάντα Σουάμι Πραμπουπάντα

Μετάφραση - Επιμέλεια: Γ. Δ. Κωνσταντόπουλος

Copyright © 2020 μετάφρασης: Γ. Δ. Κωνσταντόπουλος

Το παρόν κείμενο βασίζεται στην πρώτη αγγλική έκδοση του έργου (Songs of the Vaisnava Acaryas - 1972)

Επιτρέπεται η αναδημοσίευση μέρους ή όλου του κειμένου για λόγους μη κερδοσκοπικούς.

Ψηφιοποίηση: Sally Κωνσταντοπούλου

Πίνακας Περιεχομένων

<u>Πρόλογος</u>	ix
<u>Εισαγωγή</u>	xi

Βασικές προσευχές

Σρι Γιούρου πράναμα	2
Μανγκαλατσάρανα	3
Σρίλα Πραμπουπάντα πρανατί	4
Σρίλα Μπακτισιντάντα Σαρασβατί πρανατί	5
Σρίλα Γκωρακισόρα πρανατί	6
Σρίλα Μπακτιβινόντα πρανατί	7
Σρίλα Τζαγκαννάτα πρανατί	7
Σρι Βαϊσνάβα πράναμα	8
Σρι Γκωράνγκα πράναμα	8
Σρι Πάντσα-τάττβα πράναμα	8
Σρι Κρίσνα πράναμα	9
Σαμμπανταντιντέβα πράναμα	9
Αμπιντεγια-αντιντέβα πράναμα	10
Πραγιοτζαναντιντέβα πράναμα	11
Σρι Ράντα πράναμα	11
Πάντσα-τάττβα μάχα-μάντρα πράναμα	12
Το μάχα-μάντρα Χάρε Κρίσνα	14
Σρι Σρι Γκουρβ-άστακα	18
Σρι Σρι Σαντ-γκοσουάμι-άστακα	24
Σρι Σρι Σικσάστακα	31

Τραγούδια του Σρίλα Μπακτιβινόντα Τάκουρα

Αρουνονταγια κίρτανα	37
Γκαγι γκωρα μαντουρ σβαρε	41
Γιοπινάτα	42
Γκουρουντέβα	49

Μάνασα ντέχα γιέχα	50
Πρασάντα-σεβαγιά	52
Ράντα-Κρίσνα-μπολ	54
Τζάγια-ράντα-μάνταβα	57
Σιντι Λαλασα	59
Καμπε χα' μπε μπολο	61
Σουντα-μπακατα	64
Σρι Μπόγκα-αράτι	69
Γιώρα αράτι	72
Σρι Νάμα-κίρτανα	74
Τουμι Σαρεσβαρεσβαρα	75
Α! Βαϊσναβα Τάκουρα	77
Βιμπαβαρι σεσα	78
Βιντιαρα Βίλασε	82

Τραγούδια του Σρίλα Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα

Εϊ μπαρα ιαρουνα	90
Χαρι Χαρί βιπαλε	91
Χαρι χε νταγιαλα	92
Λαλασαμαγι	94
Νάμα-σανκίρτανα	97
Σακί-βρινντε βιτζναπτι	100
Σαπαρσαντα-μπαγιαβαντ-βιραχα-τζανιτα-βίλαπα	101
Σαβαρانا-σρι-γκωρα-μαχιμα	102
Σρι-γκουρου-τσαρانا-παντμα	109
Σρι-Κρίσνα-Τσετανια-πραμπου	110
Σρι Νιτιανανντα-νιστα	114
Σρι-Ρουπα-ματζαρι-παντα	119
Βριννταβανα	120

Τραγούδια άλλων Βαϊσνάβα Ατσάρια

Σρι Βράτζα-ντάμα-μαχιμάμριτα	124
Τζάγια Ράντα-Γιοβίνντα	126
Σρι Νταμονταράστακα	128
Σρι-γκούρου-παραμπαρά	132
Σρι-Ραντίκα στάβα	136
Σρίτα-καμαλά	137
Σρι-σρι-γκωρα-νιτγιανανντέρ ντάγια	140

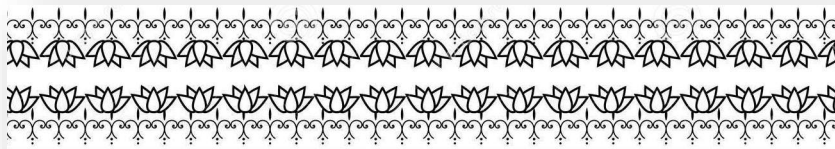
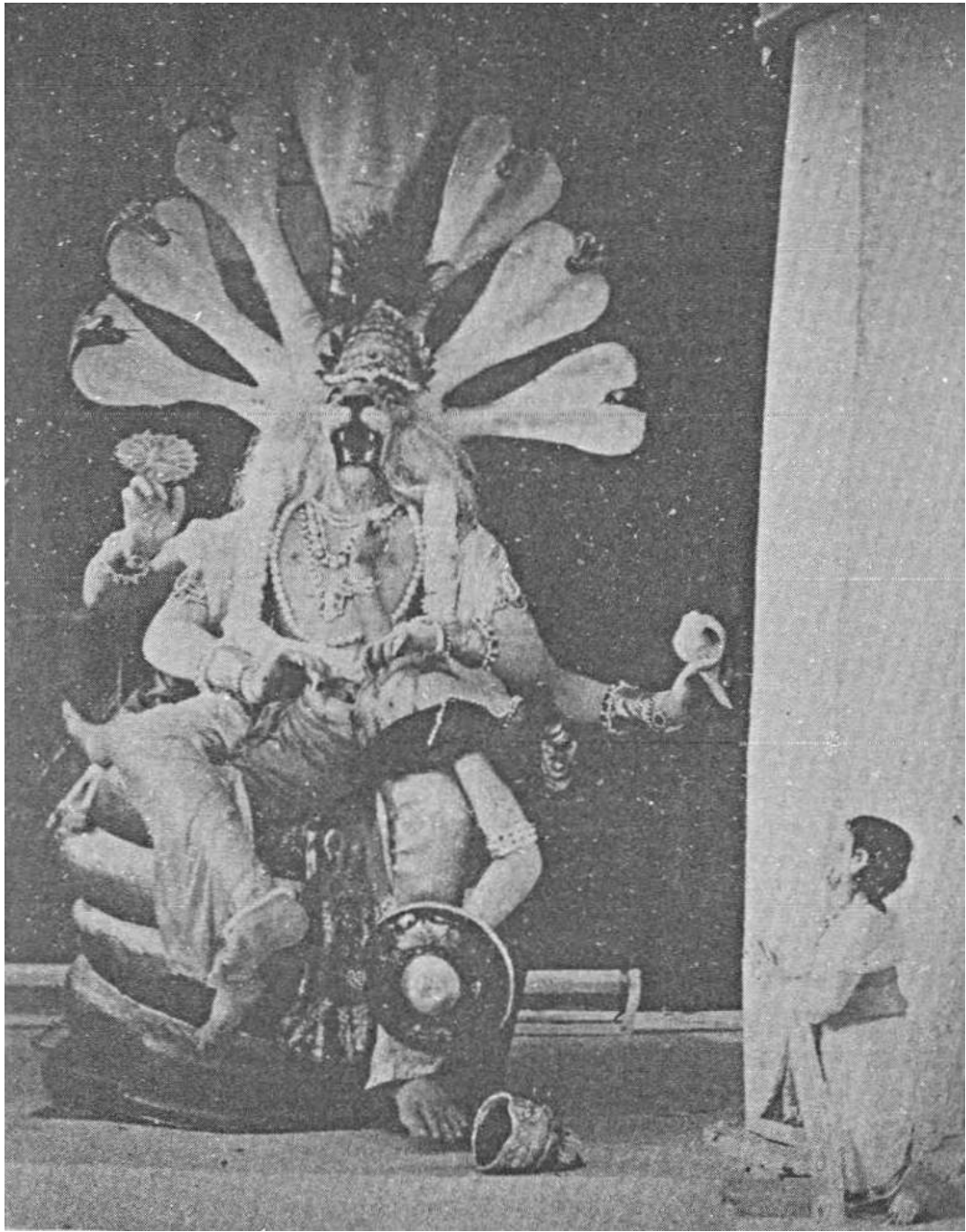
Σρι Τουλάσι-κίρτανα	145
Σρι Τουλάσι-πράναμα	146
Σρι Τουλάσι -πραντακσίνα-μάντρα	146

Σρι Τουλάσι-αράτι	147
Σρι Νρισίμχα-πράναμα	150
Προσευχή στο Κύριο Νρισίμχα	151
Μπατζαχου ρε μανα Σρι Νανντα-νανντανα	158

Δύο Τραγούδια της Αυτού Θείας Χάρης

Α. Τσ. Μπακτιβεντάντα Σουάμι Πραμπουπάντα

Προσευχή στα λωτοειδή πόδια του Κρίσνα	162
Μαρκινε Μπαγκαβατα-νταρμα	164

Πρόλογος

Η Διεθνής Ένωση για τη Συνείδηση του Κρίσνα (ISKCON) ιδρύθηκε στη Νέα Υόρκη το 1966. Μετά την άφιξή μου στις Ηνωμένες Πολιτείες τον Σεπτέμβριο του 1965, πέρασα μεγάλες δυσκολίες, μέχρι που το 1966 νοίκιασα ένα διαμέρισμα και ένα ισόγειο δωμάτιο με πρόσοψη στον δρόμο, στον αριθμό 26 της 2^{ης} Λεωφόρου. Όταν συγκροτήθηκε η ISKCON, ένας νεαρός που λεγόταν Chuck Barnett ήλθε μαζί μου, μαζί με μερικούς άλλους, για να σχηματισθεί ο πυρήνας της μελλοντικής ανάπτυξης της κίνησης. Εκείνη την εποχή τραγουδούσα το *μαχα-μαντρα* Χάρε Κρίσνα κάτω από ένα δέντρο στο πάρκο Tompkin's Square στη Νέα Υόρκη. Ο Σριμάν Barnett και ένας άλλος νεαρός, ο Bruce, ήταν οι πρώτοι που άρχισαν να χορεύουν μπροστά μου, και κάποιοι από τους θεατές ενώθηκαν μαζί τους. Οι New York Times δημοσίευσαν μία περιγραφή, μαζί με μία φωτογραφία και έναν τίτλο που έλεγε πως γοήτευα τη νεότερη γενιά και την έφερνα κοντά στην κίνηση Χάρε Κρίσνα.

Αργότερα, ο Chuck και ο Bruce, μαζί με κάποιους άλλους, έγιναν μυημένοι μαθητές μου, και ακόμα αργότερα, το 1970, προσχώρησαν και οι δύο στην τάξη του *σαννιασα*, δεχόμενοι τα ονόματα Ατσιουτανάνντα Σουάμι και Μπραμανάνντα Σουάμι. Τώρα ο Μπραμανάνντα κηρύσσει στην Αφρική και ο Ατσιουτανάνντα κηρύσσει στην Ινδία.

Όταν αρρώστησα το 1967, έφυγα από τις Ηνωμένες Πολιτείες και επέστρεψα στην Ινδία. Ο Σριμάν Ατσιουτανάνντα δεν μπορούσε να μείνει αποχωρισμένος από εμένα, και γι' αυτό ήλθε στη Βριντάβανα όπου έμενα για να είναι μαζί μου. Από τότε, ο Ατσιουτανάνντα Σουάμι έχει εργασθεί πολύ σκληρά στην Ινδία. Κήρυξε σε μεγάλη κλίμακα στην Καλκούτα και σε άλλες περιοχές της Βεγγάλης, έμαθε πώς να τραγουδά στη γλώσσα της Βεγγάλης και να παίζει *μριντανγκα** σαν

επαγγελματίας, και τώρα έχει συντάξει αυτό το βιβλίο με τραγούδια της Βεγγάλης μαζί με τη μετάφρασή τους στα αγγλικά.

Μου δίνει μεγάλη χαρά να βλέπω αυτή τη συλλογή από τραγούδια του Τάκουρα Μπακτιβινόντα, του Ναροττάμα ντάσα και άλλων μεγάλων *ατσαρια* της κοινότητας (*σαμπρανταγια*) των Γκωντίγια Βαϊσνάβα. Τα τραγούδια που έχουν γράψει οι *ατσαρια* δεν είναι συνηθισμένα τραγούδια. Όταν τα ψέλνουν αγνοί Βαϊσνάβα οι οποίοι τηρούν τους κανόνες και τις ρυθμίσεις που διαμορφώνουν τον χαρακτήρα των Βαϊσνάβα, έχουν ως αποτέλεσμα την αφύπνιση της συνείδησης του Κρίσνα, η οποία βρίσκεται σε νάρκη σε κάθε ζωντανό ον. Έχω συμβουλέψει τον Σριμάν Ατσιουτανάνντα Σουάμι να τραγουδά περισσότερα τραγούδια Βαϊσνάβα *πανταβαλι*** και να τα καταγράφει σε βιβλία, έτσι ώστε οι μαθητές μου και άλλοι στις δυτικές χώρες να μπορέσουν να επωφεληθούν από αυτές τις ψαλμωδίες και έτσι να προοδεύουν όλο και περισσότερο στη συνείδηση του Κρίσνα.

Δίνω όλες τις ευλογίες μου στον Ατσιουτανάνντα Σουάμι για τη γνήσια απόπειρά του να προοδεύσει στη συνείδηση του Κρίσνα. Εύχομαι να προοδεύει όλο και περισσότερο και να μην τον παρεμποδίσει ποτέ η *μαγια*. Θα πρέπει να θυμόμαστε πάντοτε τον κίνδυνο της επίδρασης της *μαγια* και να προσπαθούμε να σωθούμε από τη μεγάλη της δύναμη. Θα πρέπει επομένως να βυθιζόμαστε πάντοτε στην υπερβατική γλυκύτητα της *κιρτανα-ρασα*, της γλυκιάς γεύσης του *κιρτανα*, γιατί η *κιρτανα-ρασα* είναι η ασφαλέστερη κατάσταση στον υλικό κόσμο. Χάρε Κρίσνα!

Α. Τσ. Μπακτιβεντάντα Σουάμι

***μριντανγκα**: πηλινό τύμπανο με δύο πλευρές, το οποίο παραδοσιακά συνοδεύει τα *κιρτανα*, τις ομαδικές ψαλμωδίες που δοξάζουν τον Υπέρτατο Κύριο Σρι Κρίσνα. (Σημ. του μετ.)

** **Βαϊσνάβα πανταβαλι**: κίνηση που αναφέρεται στην περίοδο της μεσαιωνικής λογοτεχνίας της Βεγγάλης από τον 15^ο μέχρι τον 17^ο αιώνα, η οποία χαρακτηρίζεται από μία άνθηση της ποίησης των Βαϊσνάβα. Ο όρος *πανταβαλι* σημαίνει «ποιητική ανθολογία», «συλλογή σύντομων στίχων». (Σημ. του μετ.)

Εισαγωγή

Οφείλεται στην καλή μου τύχη το ότι βρισκόμουν στην υπηρεσία του Σρίλα Πραμπουπάντα στη Μάγιαπουρ, τη γενέθλια γη του Κυρίου Τσετάνια, όταν κάναμε τις προεργασίες για το παγκόσμιο κέντρο της κίνησής μας που θα γινόταν εκεί. Εκείνη τη χρονιά, το 1971, συνέβη μία τρομερή πλημμύρα, αλλά παρόλο που για πολλές ημέρες το νερό ανέβαινε, τελικά άλλαξε πορεία και δεν πλημμύρισε την ιδιοκτησία της κίνησης, εξαιτίας αποκλειστικά ενός αναχώματος που είχε δημιουργήσει ένας δρόμος κατασκευασμένος από τον Σρίλα Μπακτισιντάντα Σαρσβατί, τον Πάραμα Γιούρου Μαχαράζα. Έγραφα ένα γράμμα στην Αυτού Θεία Χάρη εξηγώντας την κατάσταση και ανέφερα, «Το νερό δεν μπήκε στην ιδιοκτησία μας. Ο δρόμος του Σρίλα Μπακτισιντάντα μας έσωσε.» Ο Σρίλα Πραμπουπάντα, ωστόσο, μου απάντησε σε διαφορετικό ύφος: «Ο δρόμος του Σρίλα Μπακτισιντάντα μας σώζει μονίμως. Γι' αυτό συνέχισε να δοξάζεις τη μαθητική διαδοχή, και η ζωή σου θα είναι μεγάλη επιτυχία.» Αργότερα, όταν πρότεινα να καταγράψω τα τραγούδια του Σρίλα Μπακτιβινόντα Τάκουρα και του Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα σε αγγλική μετάφραση, η Αυτού Θεία Χάρη είπε, «Ναι, πρέπει να προωθήσουμε την αποστολή του Μπακτιβινόντα. Σε αυτό λοιπόν το βιβλίο, το πρώτο μιας σειράς μεταφράσεων των απάντων των Βαϊσνάβα *ατσαρια* στη γραμμή διαδοχής που έχετε από τον Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού, έχω συμπεριλάβει ένα σύντομο σχέδιασμα της ζωής του Τάκουρα Μπακτιβινόντα. Στους επόμενους τόμους, θα παρουσιαστεί η ζωή του Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα, του Σρινιβάσα Ατσάρια και άλλων Βαϊσνάβα *ατσαρια*.

Τα τραγούδια αυτού του βιβλίου είναι κυρίως του Τάκουρα Μπακτιβινόντα και του Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα. Ενώ μπορεί μερικές φορές να συνιστούν αδέξια αγγλική ποίηση, οι μεταφράσεις είναι πιστές αποδόσεις των αρχικών ποιημάτων. Όλα αυτά τα

τραγούδια έχουν εξάισιες μελωδίες, και ελπίζουμε να ηχογραφηθούν σε δίσκο που θα συνοδεύει το βιβλίο. Θα πρέπει να σημειωθεί πως αυτά τα τραγούδια και αυτοί οι στίχοι είναι όλα εξηγήσεις της αγνής υπηρεσίας αφοσίωσης, και πως η υπηρεσία αφοσίωσης στον Σρι Κρίσνα επιτυγχάνεται μόνο με το έλεος του πνευματικού δασκάλου, το οποίο μπορεί να αποκτήσει κανείς υπηρετώντας στην εντέλεια τις επιθυμίες του. Τα τραγούδια αυτά δεν αποτελούν υποκατάστατο για την κύρια και πρωταρχική ευλογία της εποχής του Κάλι, την ομαδική ψαλμωδία του *Χαρε Κρίσνα, Χαρε Κρίσνα, Κρίσνα Κρίσνα, Χαρε Χαρε, Χαρε Ραμα, Χαρε Ραμα, Ραμα Ραμα, Χαρε Χαρε*, η οποία έχει ύψιστη σημασία. Είναι στίχοι οι οποίοι αποτελούν επέκταση του *μαχα-μαντρα* και το εξηγούν. Έτσι, επειδή είναι επεκτάσεις του *μαχα-μαντρα*, δεν διαφέρουν από αυτό.

Τα τραγούδια του Σρίλα Ναροττάμα ντάσα και του Μπακτιβινόντα Τάκουρα δεν διαφέρουν από τα βεδικά *μαντρα*. Αλλά, όπως αναφέρεται από τον Σρίλα Πραμπουπάντα στο «Νέκταρ της αφοσίωσης», ακόμα και αν κάποιος δεν έχει μνηθεί στο *γκαγιατρι μαντρα*, το ψάλσιμο του *Χαρε Κρίσνα, Χαρε Κρίσνα, Κρίσνα Κρίσνα, Χαρε Χαρε, Χαρε Ραμα, Χαρε Ραμα, Ραμα Ραμα, Χαρε Χαρε* είναι αρκετό για να επιτρέψει σε κάποιον να φτάσει στην ύψιστη τελειότητα της πνευματικής ζωής.

Οι στίχοι αυτών των τραγουδιών είναι υπέροχη πηγή γνώσης για τους κήρυκες της συνείδησης του Κρίσνα. Υπάρχει τόσο πολλή φιλοσοφία σε κάθε γραμμή, ώστε μπορεί κάποιος να κηρύττει από μία γραμμή για ώρες. Είναι όλα τόσο μεστά νοήματος και οδηγούν σε τόσο περιεκτικά πνευματικά συμπεράσματα, ώστε το μόνο που χρειάζεται ο κήρυκας είναι να θυμάται τους στίχους τραγουδιών όπως «Μπατζά χουν ρε μανα», «Σρι Ρουπα-μαντζαρι-παντα», «Οχε Βαϊσναβα Τακουρα» ή το «Σρι μαναχα σικσα», και θα καλύψει λεπτομερώς κάθε σημείο της συνείδησης του Κρίσνα. Ο Σρίλα Πραμπουπάντα αναφέρεται συνεχώς σε αυτούς τους στίχους στις διαλέξεις του και στα βιβλία του, και σε αυτό το βιβλίο περιλαμβάνονται τα σχόλιά του για ορισμένα από αυτά τα τραγούδια. Όποτε έχει μεταφράσει κάποιο τραγούδι ο Σρίλα Πραμπουπάντα, δεν έχω περιλάβει τη δική μου μετάφραση, επειδή οι μεταφράσεις του είναι πλήρεις από μόνες τους.

Αυτή είναι η πρώτη φορά που αυτές οι υπερβατικές ηχητικές δονήσεις εμφανίζονται στην αγγλική γλώσσα, και προκειμένου να τις παρουσιάσω, περιλαμβάνω εδώ ένα σχεδιάσμα της ζωής του Σρίλα Μπακτιβινόντα Τάκουρα.

ΜΙΑ ΦΕΥΓΑΛΕΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΑΚΟΥΡΑ ΜΠΑΚΤΙΒΙΝΟΝΤΑ

Ο Τάκουρα Μπακτιβινόντα έζησε μία ζωή ακατάπαυστης εργασίας για τον Σρι Κρίσνα, το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας. Παρήγαγε τόσο τεράστιο καλό για τον κόσμο, ώστε το έργο του μπορεί να συγκριθεί μόνο με το άπειρο έργο του Ίδιου του Σρι Τσετάνια και των Γιοσουάμι. Ήταν οι πνευματικές απόπειρες και τα θεϊκά γραπτά αυτού του προσώπου που έγειραν την πλάστιγγα και οδήγησαν τη νοήμονα και μορφωμένη κοινότητα να πιστέψει στις ευγενείς αρχές και στα διδάγματα του Κυρίου Τσετάνια.

Αν κοιτάξουμε πίσω έναν αιώνα, δεν μπορούμε παρά να εκπλαγούμε διαπιστώνοντας πόσο υποβαθμισμένη ήταν η εκτίμηση για την πίστη των Βαϊσνάβα, που στην αγνή της μορφή αναγόταν στη βαθιά και μεγαλειώδη πνευματική φιλοσοφία του Τσετάνια Μαχαπραμπού. Ακόμα και σοφοί (*παννιτα*) με τεράστια μόρφωση δεν μπορούσαν να εμβαθύνουν στις ηθικές αρχές της φιλοσοφίας του Κυρίου Τσετάνια, αλλά παρ' όλα αυτά, εξαιτίας της δυσπιστίας που γεννά η άγνοια των απολιτίστων ανθρώπων, η εκτίμηση για την πίστη των Βαϊσνάβα είχε υποβαθμιστεί και εθεωρείτο δικαιολογία ζητιάνων για να ζουν εις βάρος της κοινωνίας. Ήταν από καθαρή αγάπη για τον Θεό που ο Τάκουρα Μπακτιβινόντα ανέπτυξε τη βαθιά φιλοσοφία η οποία παρέμενε κρυμμένη στις σελίδες των *Βεδών*, των *Ουπανισαντ*, των *Πουράνα* και της *Μπαγκαβαταμ*. Με τη θεϊκή υπηρεσία του -τα έργα του και τα λόγια του- πρόσφερε αυτή τη φιλοσοφία στον κόσμο σε απλή γλώσσα, κατανοητή από όλους τους αναγνώστες. Τα γραπτά του και ο

θεϊκός απαράμιλλος χαρακτήρας του βοήθησαν να δημιουργηθεί μία τάξη μορφωμένων και φωτισμένων Βαϊσνάβα, που είναι τώρα περήφανοι για την πίστη τους και την πνευματική γνώση της αγνής και μεγαλειώδους φιλοσοφίας του Κρίσνα, στην οποία βασίζεται η διδασκαλία του Κυρίου Τσετάνια.

Μολονότι γεννήθηκε σε συνθήκες πλούτου, στις 2 Σεπτεμβρίου του 1838, ο Τάκουρα Μπακτιβινόντα, στον οποίον δόθηκε το όνομα Κενταρανάτα Ντάττα, συνάντησε πολλές δυσκολίες στο αρχικό στάδιο της ζωής του. Πέρασε την παιδική του ηλικία στο σπίτι του παππού του από την πλευρά της μητέρας του στο Μπιρναγκάρ (Ουλαγκιράμ), από όπου ήλθε στην Καλκούτα σε ηλικία δέκα τριών ετών, μετά τον θάνατο του πατέρα του. Αφού συμπλήρωσε την εκπαίδευσή του, του ζητήθηκε να παρευρεθεί στον θάνατο του παππού του από την πλευρά του πατέρα του. Ο παππούς του, ο Ρατζαβάλλαμπα Ντάττα, ήταν διάσημο πρόσωπο στην Καλκούτα, και είχε αποσυθεί σε ένα μοναχικό μέρος στην Ορίσσα, για να περάσει τις τελευταίες μέρες του ως ασκητής. Μπορούσε να προλέγει το μέλλον, και γνώριζε πότε επρόκειτο να πεθάνει, επειδή επικοινωνούσε με υπερφυσικά όντα. Ο Τάκουρα Μπακτιβινόντα ήταν παρών κατά την πολυτάραχη ώρα που εκείνη η μεγάλη ψυχή πέθανε, και αφού δέχθηκε τις οδηγίες του παππού του, επισκέφθηκε όλους τους σημαντικούς ναούς και τα *ασραμα* του κράτους της Ορίσσα.

Τότε ο Μπακτιβινόντα Τάκουρα άρχισε να εργάζεται για τη μορφωτική υπηρεσία της Ορίσσα και εισήγαγε για πρώτη φορά την αγγλική εκπαίδευση στο εκπαιδευτικό σύστημα αυτού του κράτους. Έγραψε ένα μικρό βιβλίο για τα *ασραμα* του κράτους της Ορίσσα, και ανέφερε ένα *ασραμα* που βρισκόταν σε ιδιοκτησία των προγόνων του. «Έχω ένα μικρό χωριό που λέγεται Τσιτιμάνγκαλπουρ, στο κράτος της Ορίσσα, και είμαι ιδιοκτήτης του», έγραψε. «Σε εκείνο το χωριό βρίσκεται ένας θρησκευτικός οίκος ο οποίος δόθηκε από τους προγόνους μου στους άγιους ανθρώπους ως κληροδότημα γης απαλλαγμένης από ενοίκιο. Ο επικεφαλής αυτού του ιδρύματος αρνήθηκε να φιλοξενήσει κάποιους άγιους ανθρώπους που τόλμησαν να ζητήσουν εκεί καταφύγιο μία βροχερή νύχτα. Αυτό το περιστατικό έπεσε στην προσοχή μου, και τον απείλησα αυστηρά ότι θα έπαιρνα

πίσω τη γη του αν δεχόμουν στο μέλλον παράπονα για έλλειψη φιλοξενίας από μέρους του». Αργότερα, ο Μπακτιβινόντα Τάκουρα προσελήφθη από την κυβέρνηση και μετατέθηκε στη Βεγγάλη. Κάποτε έδωσε σε κάποια πόλη μία ιστορική ομιλία για τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, η οποία τράβηξε την προσοχή χιλιάδων ανθρώπων. Έκανε γνωστό στον κόσμο τι κρυμμένοι θησαυροί βρίσκονται σε κάθε σελίδα της *Μπαγκαβαταμ*, και ότι αυτό το έργο θα πρέπει να διαβάζεται από κάθε άνθρωπο που έχει φιλοσοφικό νου. Λίγα χρόνια αργότερα μετατέθηκε σε μία πόλη που ονομάζεται Τσαμπαράν. Σε αυτή την πόλη ζούσε ένα είδος φαντάσματος (*μπραμα-νταϊτία*) σε ένα μεγάλο δέντρο βανιανής, και το λάτρευαν πολλοί εξαθλιωμένοι άνθρωποι. Μία μέρα ο πατέρας ενός διάσημου θηλυκού λόγιου ήλθε στον Μπακτιβινόντα για ελεημοσύνη, και ο Μπακτιβινόντα Τάκουρα τον έκανε αμέσως να αρχίσει να διαβάζει την *Μπαγκαβαταμ* στη σκιά της βανιανής που ήταν το σπίτι του φαντάσματος. Μετά από έναν μήνα, η ανάγνωση της *Μπαγκαβαταμ* ολοκληρώθηκε, και τότε ακριβώς το δέντρο έπεσε με πάταγο στο έδαφος και το φάντασμα εξαφανίσθηκε για πάντα. Όλοι ήταν ευγνώμονες γι' αυτό, εκτός από λίγα ανέντιμα πρόσωπα που λάτρευαν το φάντασμα.

Η επόμενη μετάθεση του Μπακτιβινόντα ήταν στο Πούρι. Ο κυβερνητικός επίτροπος ήταν πολύ ευχαριστημένος να τον έχει στη δική του διεύθυνση, και του ζήτησε να παρακολουθεί τις υποθέσεις του ναού του Τζάγκαννατ εκ μέρους της κυβέρνησης. Οφείλεται στις σθεναρές προσπάθειες του Μπακτιβινόντα το ότι σταμάτησαν πολλές παραλείψεις και κακώς κείμενα, και ότι ο χρόνος της προσφοράς τροφής στη Θεότητα άρχισε να τηρείται με υπερβολική ακρίβεια. Στον Τάκουρα Μπακτιβινόντα ανατέθηκε συγκεκριμένα να καταστείλει μία εξέγερση κάποιου Μπισικίσενα εναντίον της κυβέρνησης, ο οποίος είχε αναγορευθεί σε ενσάρκωση του Μάχα-Βίσνου. Κατά τη διάρκεια της ανάκρισης, ο Τάκουρα Μπακτιβινόντα διαπίστωσε πως επρόκειτο για απατεώνα και ένοχο, και τον κατηγορήσε για παράβαση των εντολών της κυβέρνησης. Αυτό το υποκείμενο καταδικάστηκε σε κάθειρξη ενάμισυ έτους, αλλά πέθανε λίγο αργότερα στη φυλακή. Ο άνθρωπος αυτός κατείχε αφύσικες δυνάμεις, επειδή όμως οι δυνάμεις αυτές ήταν αποτέλεσμα μη

πνευματικών μεθόδων αναγκάστηκε να υποταχθεί στον Τάκουρα όταν ο τελευταίος του ζήτησε να το κάνει. Οι κοινοί άνθρωποι έτρεμαν τον Μπισικίσενα, και όλοι προειδοποίησαν τον Σρίλα Μπακτιβινόντα να μην τον επιπλήξει, ακόμα και χάρη της δικαιοσύνης, λαμβάνοντας υπόψη τις σοβαρές συνέπειες που θα προκαλούσε ο *γιογκι*. Μολονότι όμως ο Τάκουρα δεν ήταν επιδεικτικός, και δεν άφηγε τους ανθρώπους να γνωρίζουν τις αληθινές του ιδιότητες και την πνευματική του δύναμη, κατέρριψε με ευκολία τη δαιμονική δύναμη αυτού του τσαρλατάνου. Με την πτώση του Μπισικίσενα, εμφανίσθηκε σε ένα άλλο χωριό ένας άλλος τσαρλατάνος που υποδυόταν τον Μπαλαράμα. Υπήρχαν και άλλες δήθεν ενσαρκώσεις του Θεού, αλλά τα σχέδιά τους συνάντησαν παρόμοια απογοήτευση.

Κατά την παραμονή του στο Τζάγκαννατ Πούρι, ο Τάκουρα Μπακτιβινόντα αφιέρωσε μεγάλο μέρος του χρόνου του στη συζήτηση πνευματικών έργων, και προετοίμασε σημειώσεις για τις *Βενταντα-σουτρα*, οι οποίες εκδόθηκαν μαζί με τα σχόλια του Μπαλαντέβα Βιντιαμπούσανα. Έγραψε επίσης το ποίημα «*Καλιανα-καλπαταρου*» (από το οποίο μία επιλογή με το όνομα «*Βιμπαβαρι Σεσα*» παρουσιάζεται σε αυτό το βιβλίο). Αυτό μπορεί να χαρακτηριστεί με απόλυτη ειλικρίνεια αθάνατο έργο, και βρίσκεται στο ίδιο επίπεδο με τα θεία γραπτά του Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα. Το 1857 άφησε το Πούρι για μία κυβερνητική δουλειά, και άρχισε να εκδίδει ένα πολύ γνωστό πνευματικό περιοδικό που ονομαζόταν «*Σατζανα-τοσαν*» (Η ικανοποίηση των αγνών αφοσιωμένων υπηρετών»). Δημοσίευσε επίσης το έργο «*Σρι Κρίσνα-σαρχιτα*», το οποίο αποκάλυψε στον κόσμο τη θεμελιώδη φιλοσοφία που εξηγεί την πνευματική ύπαρξη του Κρίσνα. Το βιβλίο αυτό άνοιξε τα μάτια μορφωμένων ανθρώπων για να τους διδάξει την αληθινή σχέση τους με τον Θεό. Προκάλεσε επίσης τον θαυμασμό πολλών Γερμανών λογίων, γιατί παρόλο που ο κόσμος θεωρούσε τον Κρίσνα ως μία ποιητική δημιουργία ερωτικής φύσης, ο Σρίλα Μπακτιβινόντα αποκάλυψε τον Κρίσνα ως Παραμπραμάν, Υπέρτατο Υπερβατικό Πρόσωπο, Απόλυτο Ον, με βάση τις βεδικές μαρτυρίες.

Στο τέλος της παραμονής του στο χωριό Ναραίλ, επισκέφθηκε τη Βρινντάβανα. Εκεί υποχρεώθηκε να αντιμετωπίσει μία συμμορία από

ληστές, γνωστούς ως Καντζάρα. Αυτοί οι ισχυροί συμμορίτες ήταν απλωμένοι σε όλους τους δρόμους που περιέκλειναν τον άγιο τόπο και επιτίθεντο σε αθώους προσκυνητές. Ο Μπακτιβινόντα Τάκουρα έκανε γνωστή αυτή την κατάσταση στην κυβέρνηση, και μετά από πολλούς μήνες αγώνα, ξερίζωσε αυτούς τους ληστές από τη Βρινντάβανα για πάντα. Από τότε ο Τάκουρα Μπακτιβινόντα κήρυσσε ευρέως σε μεγάλα ακροατήρια, εξηγώντας όλες τις αρχές του *σανκισταν* των αγίων ονομάτων, *Χαρε Κρισνα, Χαρε Κρισνα, Κρισνα Κρισνα, Χαρε Χαρε, Χαρε Ραμα, Χαρε Ραμα, Ραμα Ραμα, Χαρε Χαρε*.

Κατά την παραμονή του στο Μάρασατ, ο Τάκουρα Μπακτιβινόντα συνάντησε τον περίφημο συγγραφέα της Βεγγάλης Μπανκιματσάνντρα. Αυτός ο μυθιστοριογράφος και θεατρικός συγγραφέας είχε μόλις τελειώσει τη συγγραφή ενός βιβλίου για τον Κρίσνα, και γνωρίζοντας ότι ο Σρίλα Μπακτιβινόντα ήταν αυθεντία σε θέματα σχετικά με τον Κρίσνα, του έδωσε το χειρόγραφο για να το κοιτάξει. Ήταν γεμάτο από εγνώσιμες στυλιζαρισμένες ιδέες και εικασίες, αλλά ύστερα από τέσσερις μέρες συζητήσεων, ο Μπακτιβινόντα έπεισε τον Μπανκιματσάνντρα να επαναξετάσει και να προσαρμόσει ολόκληρο το κείμενο για να περιλάβει τα αγνά και υπερβατικά διδάγματα του Κυρίου Τσετάνια. Κατά το τελευταίο έτος της παραμονής του στο Μάρασατ, ένας διακεκριμένος δικαστής του ανωτάτου δικαστηρίου ζήτησε από τον Μπακτιβινόντα να εκδώσει μία έγκυρη έκδοση της *Σριμαντ-Μπαγκαβατ* με τα σχόλια του Σρι Βισβανάτα Τσακραβαρτί Τάκουρα, καθώς και τη δική του μετάφραση. Ο πρόλογος, γραμμένος από τον Μπανκιματσάνντρα, εξέφραζε την ευγνωμοσύνη του στον Τάκουρα για την προσπάθειά του, και όταν το βιβλίο εκδόθηκε, τα αντίτυπα εξαντλήθηκαν πολύ γρήγορα. Τότε ο Τάκουρα Μπακτιβινόντα εξέδωσε ένα μοναδικό έργο με τίτλο «*Σρι Τσετανια-σικσαμριτα*» («Η γεμάτη νέκταρ διδασκαλία του Κυρίου Τσετάνια»), το οποίο ασχολείται με τη θεϊστική διδασκαλία του Κυρίου Τσετάνια και τις εικασίες των δυτικών φιλοσόφων. Το έργο αυτό αναιρεί σημείο προς σημείο κάθε άλλη φιλοσοφία και εδραιώνει τη φιλοσοφία του Κυρίου Τσετάνια ως υπέρτατη. Το 1885 ξεκίνησε μία κίνηση με το όνομα *Σρι-Βισβα-Βαϊσναβα-Σαμπα* για τη διάδοση του αγνού *χαρι-μπακτι*. Πολλοί διαπρεπείς πολίτες της Καλκούτας

προσχώρησαν σε αυτή την κίνηση, και οργανώθηκαν διάφορες επιτροπές με συγκεκριμένα καθήκοντα.

Ο Μπακτιβινόντα Τάκουρα ανυπομονούσε τόσο πολύ να δει τη γη του Κυρίου Τσετάνια, ώστε έκανε αίτηση πολλές φορές για να μετατεθεί σε κάποια γειτονική πόλη. Όταν είδε ότι δεν του έδιναν τη μετάθεση που ήθελε, υπέβαλε επισήμως την παραίτησή του από τη δημόσια υπηρεσία, αλλά δεν έγινε αποδεκτή. Τότε, προς μεγάλη του ευχαρίστηση, πήρε μετάθεση για την Κρίσνα-νάγκαρα, περίπου σαράντα χιλιόμετρα μακριά από τη Ναβαντρίπα, τη Μάγιαπουρ. Από τη στιγμή που εγκαταστάθηκε σε ένα μέρος κοντά στη Ναβαντρίπα, δεν άφησε να περάσει ούτε μία στιγμή του ελεύθερου χρόνου του χωρίς να επισκεφθεί τη γη της Ναβαντρίπα. Έκανε αμέσως έρευνες σχετικά με τις ακριβείς τοποθεσίες των διαφόρων διασκεδάσεων του Κυρίου Τσετάνια. Σύντομα ανακάλυψε ότι η σύγχρονη πόλη της Ναβαντρίπα είχε μόνο εκατό χρόνια ύπαρξης, και γι' αυτό ήταν περιεργός να εντοπίσει τον πραγματικό τόπο της γέννησης του Κυρίου Τσετάνια. Είχε πεισθεί πως η πόλη της Ναβαντρίπα δεν ήταν η αυθεντική τοποθεσία. Ξεκίνησε αμέσως μία δραστήρια έρευνα για να βρει την αλήθεια, αλλά δεν μπορούσε να ξεφύγει εύκολα από την επιμονή των ανθρώπων που προσπαθούσαν να τον κάνουν να πιστέψει ότι η πόλη που γεννήθηκε ο Κύριος Τσετάνια ήταν εκείνη η πόλη. Τότε, μετά από προσεκτική αναζήτηση, άκουσε ότι εκείνη η τοποθεσία είχε χαθεί κάτω από τον μετακινούμενο ρου του Γάγγη. Διόλου ευχαριστημένος από αυτή την εξήγηση, έβαλε σκοπό του να ανακαλύψει τη γενέτειρα (*γιογκα-πιτα*) του Τσετάνια Μαχαπραμπού ο ίδιος. Μετά από μεγάλες δυσκολίες, άκουσε για κάποιον τόπο που τον λάτρευαν πολλές συνειδητοποιημένες ψυχές ως την αληθινή γενέτειρα του Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού και ο οποίος ήταν εκείνη την εποχή στην κατοχή των Μωαμεθανών. Επιτόπια έρευνα και στοιχεία από παλιούς χάρτες του δεύτερου μισού του 18^{ου} αιώνα προς επίρρωση αυτής της άποψης, που έδειχναν το όνομα «Σρι Μάγιαπουρ», τον βοήθησαν επί τέλους να ανακαλύψει την αληθινή τοποθεσία της γενέτειρας του Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού. Η ανακάλυψη αυτή οδήγησε στη δημοσίευση ενός πολύτιμου βιβλίου ονομαζόμενου «*Ναβαντρίπα-νταμα-μαχατμια*». (Το πέμπτο κεφάλαιο αυτού του βιβλίου

εμφανίσθηκε στο περιοδικό «Back to Godhead», στην έκδοση της Βεγγάλης.)

Το έτος 1887 ήταν το πλέον βαρυσήμαντο έτος στην ιστορία του κόσμου των Βαϊσνάβα, και ο Μπακτιβινόντα Τάκουρα ήταν η βασικότερη κινητήρια δύναμη των γεγονότων. Ήταν αυτή η χρονιά που ανακάλυψε την πραγματική γενέτειρα του Κυρίου Τσετάνια, για την οποία πίστευαν πως ήταν χαμένη, χωρίς ελπίδα να βρεθεί. Χιλιάδες επισκέπτες έδωσαν το παρόν στην τελετή που έγινε επί τόπου. Αμέσως μετά την παραίτησή του από την κυβερνητική υπηρεσία, ο ίδιος ο Μπακτιβινόντα Τάκουρα, με πνεύμα τέλειας ταπεινοφροσύνης και με σκοπό να προσδώσει σταθερή υπόσταση στην ανακάλυψή του, πήγε από πόρτα σε πόρτα για να συγκεντρώσει κεφάλαια για την ανέγερση ενός ναού. Στην εφημερίδα «*Αμριτα Μπαζαρ Πατρικα*», στις 6 Δεκεμβρίου του 1894, εμφανίσθηκε το ακόλουθο άρθρο: «Ο Μπάμπου Κενταρανάτα Ντάττα, ο διακεκριμένος αναπληρωτής Δικαστής, ο οποίος μόλις αποσύρθηκε από την υπηρεσία, είναι ένα από τα πιο δραστήρια μέλη. Πράγματι, ο Μπάμπου Κενταρανάτα Ντάττα έχει εξουσιοδοτηθεί από την επιτροπή του να συγκεντρώσει συνδρομές στην Καλκούτα και αλλού, και είναι αποφασισμένος να πηγαίνει από σπίτι σε σπίτι αν χρειαστεί και να παρακαλεί για μία ρουπία από κάθε Ινδουιστή κύριο για αυτό τον ευγενικό σκοπό. Αν ο Μπάμπου Κενταρανάτα Ντάττα εμμένει στην απόφασή του και κυκλοφορεί με έναν δίσκο στο χέρι, ελπίζουμε ότι κανένας Ινδουιστής κύριος το σπίτι του οποίου ίσως τιμήσει με την παρουσία του ένας τόσο ευσεβής *μπακτα* όπως ο Μπάμπου Κενταρανάτα θα τον διώξει χωρίς να συνεισφέρει έστω και στο ελάχιστο, για το κεφάλαιο του Ναού Γιώρα-Βισνουπρίγια». Πράγματι, ο Τάκουρα Μπακτιβινόντα τίμησε τα σπίτια πολλών προσώπων για την εκπλήρωση του ευγενούς στόχου που είχε θέσει. Πήγε σε πρόσωπα στα οποία δεν θα πήγαινε για κανέναν άλλον λόγο παρά μόνο για την αποστολή του Κυρίου Τσετάνια, και οι προσπάθειές του δεν ήταν άκαρπες, αφού το ποσό που συγκέντρωσε συνεισέφερε στην κατασκευή του κτιρίου στον άγιο τόπο της εμφάνισης του Κυρίου Τσετάνια.

Το έργο του κηρύγματος του αγίου ονόματος ήταν και αυτό σε πλήρη δράση και διαδόθηκε γρήγορα σε όλες τις μακρινές γωνιές του

πλανήτη. Το βιβλίο «Γκωραγκ-σμαρανα-μανγκαλα-στοτρα», με πρόλογο στα αγγλικά που περιελάμβανε τη ζωή και τη διδασκαλία του Σρι Τσετάνια, ξεπήδησε από την πένα του Μπακτιβινόντα λίγο μετά την ανακάλυψη της γενέτειρας του Κυρίου Τσετάνια και βρήκε τη θέση του σε όλα τα εκπαιδευτικά ιδρύματα και των δύο ημισφαιρίων.

Όσο περισσότερο διαδίδονταν τα ονόματα του Κυρίου Τσετάνια και του Κρίσνα, τόσο περισσότερο χαρούμενος ήταν ο Τάκουρα Μπακτιβινόντα. Στο εξής έγραφε σχολιασμούς για την *Μπραμα-σαμχίτα* και τη *Σρι Κρίσνα-καρναμριτα*, και έδωσε στον κόσμο τα αθάνατα και ανεκτίμητα έργα του *Σρι Χαρι-ναμα-τσινταμανι* και *Μπατζανα-ραχασια*. Επίσης επιμελήθηκε μαζί με σχόλια το έργο *Σριμαντ Μπαγκαβαταρκα-μαριτσι-μαλα*, το οποίο περιέχει τις περιφημότερες στροφές της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* που αφορούν στη φιλοσοφία των Βαϊσνάβα. Η πένα του δεν κουράστηκε ποτέ, και έδωσε πολλά ακόμα φιλοσοφικά έργα. Αρχίζε το γράψιμο πολύ αργά τη νύχτα, αφού τελείωνε την κυβερνητική του εργασία, και έμενε ξύπνιος μέχρι τη μία ή τις δύο πρωινές ώρες, συνθέτοντας ποιήματα και λογοτεχνικά έργα. Τα περισσότερα έργα του εμφανίσθηκαν στο περιοδικό «*Σατζανα-τοσαν*» (το οποίο θα μεταφραστεί σύντομα). Τον απασχολούσε εξίσου το γράψιμο και το κήρυγμα του αγίου ονόματος σε πολλές περιοχές της Βεγγάλης. Οι προσωπικές του εμφανίσεις στα χωριά είχαν θαυμαστά αποτελέσματα στους ανθρώπους. Προκειμένου να συντηρεί το κέντρο της Ναντία, έχτισε ένα σπίτι στη Σρι Γκοντρούμα-ντβίπα, το οποίο ονομάζεται Σρι-Σβανάντα-Σουκάντα-Κούντζα. Εδώ, σε αυτή την κατοικία, το κήρυγμα του *χαρι-ναμα* συνεχίστηκε σε πλήρη δράση.

Ήταν στις αρχές του 20^{ου} αιώνα που επέλεξε να ζήσει στο Πούρι και να χτίσει ένα σπίτι στην παραλία. Πολλές ειλικρινείς ψυχές αποζήτησαν τις ευλογίες του και τις απέκτησαν πρόθυμα όταν αποσύρθηκε και προσχώρησε στην τέταρτη κοινωνική τάξη, δεχόμενος *σαννιασα* από τον Σρι Τζαγκαννάτα ντάσα Μπαμπατζί. Παρόλο που ζούσε τη ζωή μίας ψυχής σε απάρνηση, δεν μπορούσε να αποφύγει τους ανθρώπους κάθε κατηγορίας που τον επισκέπτονταν διαρκώς. Όλες τους δέχονταν ωκεανούς πνευματικής εκπαίδευσης, διδασκαλίας και ευλογίας. Το 1910 εισώπησε και παρέμεινε σε στάδιο τέλειου *σαμαντι*, δηλαδή πλήρους συγκέντρωσης στις αιώνιες

διασκεδάσεις του Κυρίου. Το 1914 πέρασε στο μακάριο βασίλειο της Γκολόκα, την ημέρα της εξαφάνισης του Σρι Γιανταντάρα. Παραθέτουμε εδώ μία στροφή η οποία είναι γραμμένη στο *σαμαντι* του Χαριντάσα Τάκουρα, την οποία έγραψε ο Σρίλα Μπακτιβινόντα κάποια μέρα του 1871 για να εξηγήσει τι επίδραση έχει ένας Βαϊσνάβα σε αυτόν τον κόσμο ακόμα και μετά την αναχώρησή του:

Συμπεραίνει λάθος όποιος λέει ότι οι Βαϊσνάβα πεθαίνουν

Όταν εσύ ζεις ακόμα σε ήχο!

Οι Βαϊσνάβα πεθαίνουν για να ζήσουν, και ζώντας, προσπαθούν

να διαδώσουν το άγιο όνομα παντού!

Ο Σρίλα Μπακτιβινόντα προέβλεψε: «Σύντομα θα εμφανισθεί μία προσωπικότητα που θα κηρύξει το άγιο όνομα του Χαρί σε όλο τον κόσμο.» Είναι ξεκάθαρο πως αυτή η προσωπικότητα είναι η Αυτού Θεία Χάρη Α. Τσ. Μπακτιβεντάντα Σουάμι Πραμπουπάντα. Προσκυνώ πρώτα όλους τους αφοσιωμένους υπηρέτες που έχουν εγκαταλειφθεί στα θεϊκά λωτοειδή του πόδια, και μετά, στους αφοσιωμένους υπηρέτες που θα καταφύγουν μελλοντικά στα λωτοειδή του πόδια, και ύστερα προσφέρω ταπεινά την υποταγή μου στα λωτοειδή του πόδια ξανά και ξανά. Είθε να ευλογήσει αυτή την πρώτη μεταφραστική απόπειρα, έτσι ώστε να την δεχθεί πιθανόν ο Κύριος Κρίσνα, και είθε να με απασχολήσει στην υπηρεσία των έξι Γκοσουάμι της Βριντάβανα, του Κυρίου Τσετάνια και της Ρανταράνι.

Ατσιουτανάνντα Σουάμι

20 Αυγούστου 1972

Ημέρα της εξαφάνισης του Σρίλα Ρούπα Γκοσουάμι

Ναός των Ράντα-Νταμοντάρα

Σέβα Κουντζ, Βρινντάβανα

Η Αυτού Θεία Χάρη
Α. Τσ. Μπακιβεντάντα Σουάμι Πραμπουπάντα
Ιδρυτής-*Ατσαρια* της ISKCON
και μέγας υπέρμαχος
της συνείδησης του Κρίσνα
στον Δυτικό κόσμο

Ο Σρίλα Μπακτισιντάντα Σαρσβατί

Γκοσουάμι Μαχαράτζα,

πνευματικός δάσκαλος της

Αυτού Θείας Χάρης

Α. Τσ. Μπακτιβεντάντα Σουάμι Πραμπουπάντα

και σημαντικότετος λόγιος και

αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου

Ο Σρίλα Γκωρακισόρα ντάσα Μπάμπατζι Μαχαράτζα,
πνευματικός δάσκαλος του
Σρίλα Μπακτισιντάντα Σαρασβατί
Γιοσουάμι Μαχαράτζα
και σπουδαστής του
Σρίλα Τάκουρα Μπακτιβινόντα

Ο Σρίλα Τάκουρα Μπακτιβινόντα,
ο εμπνευστής και πρωτοπόρος του προγράμματος
της ευλογίας ολόκληρου του κόσμου
με συνείδηση του Κρίσνα

Βασιλές προσευχές

Σρι Γκούρου πράναμα

(προσκύνηση)

*ομ αγκιανα-τιμιρανντασια γκιαναντζανα-σαλακαγια**τσακσουρ ουνμιλιταμ γιενα τασμαϊ σρι-γκουραβε ναμαχα*

ομ: επίκληση - *αγκιανα*: της άγνοιας - *τιμρα*: από το σκοτάδι - *ανντασια*: ενός που ήταν τυφλωμένος - *γκιανα-αγκιανα*: με το επίχρισμα της πνευματικής γνώσης - *σαλακαγια*: με ένα ιατρικό εργαλείο που λέγεται *σαλακα* και το οποίο χρησιμοποιείται για να αλείβει με φαρμακευτική αλοιφή τα μάτια που έχουν προσβληθεί από καταρράκτη - *τσακσουχ*: τα μάτια - *ουνμιλιταμ*: άνοιξαν - *γιενα*: από τον οποίο - *τασμαϊ*: σε αυτόν - *σρι γκουραβε*: στον πνευματικό μου δάσκαλο - *ναμαχα*: προσκύνηση.

Προσκυνώ με σεβασμό τον πνευματικό μου δάσκαλο, που άνοιξε με το φως της γνώσης τα μάτια μου, τα τυφλωμένα απ' το σκοτάδι της άγνοιας.

*σρι-τσετανια-μανο μπισταμ σταπιταμ γιενα μπου-ταλε**σβαγιαμ ρουπαχ καντα μαχιαμ νταντατι σβα-πανταντικαμ*

σρι-τσετανια: του Κυρίου Τσετάνια - *μαναχ*: ο νους - *αμπισταμ*: ό,τι επιθυμεί - *σταμιταμ*: εδραιώθηκε - *γιενα*: από τον οποίο - *μπου-ταλε*: στην επιφάνεια της Γης - *σβαγιαμ*: αυτόν - *ρουπαχ*: ο Σρίλα Ρούπα Γκοσουάμι - *καντα*: τότε - *μαχιαμ*: σ' εμένα - *νταντατι*: θα δώσει - *σβα*: (τα δικά) του - *παντα*: τα λωτοειδή πόδια - *αντικαμ*: κοντά σε.

Πότε θα μου προσφέρει καταφύγιο στα λωτοειδή του πόδια ο Σρίλα Ρούπα Γκοσουάμι, που έχει εδραιώσει σε τούτο τον υλικό κόσμο την αποστολή της εκπλήρωσης της επιθυμίας του Κυρίου Τσετάνια;

Μανγκαλατσάρανα

βανντε 'χαμ σρι γκουροχ σρι-γιουτα-παντα- καμαλαμ σρι-
γκουρουν βαϊσναβας τσα

σρι ρουπαμ σαγκρατζαταμ σαχα-γκανα-ραγκουνανανβιταμ ταμ
σα-τζιβαμ

σαντβαϊταμ σαβαντουταμ παριτζανα-σαχिताμ κρισνα-τσετανια-
ντεβαμ

σρι-ραντα-κρισνα-πανταν σαχα-γκανα-λαλιτα-σρι-βισακανβιταμς
τσα

βανντε: προσκυνώ – αχαμ: εγώ – σρι γκουροχ: του πνευματικού μου δασκάλου - σρι-γιουτα: τα ευοίωνα - παντα-καμαλαμ: στα λωτοειδή πόδια – σρι-γκουρουν: στους πνευματικούς δασκάλους – βαϊσναβαν: σε όλους τους Βαϊσνάβα– τσα: και - σρι-ρουπαμ: στον Σρίλα Ρούπα Γκοσουάμι – σα-αγκρατζαταμ: με τον μεγαλύτερο αδελφό του (τον Σρι Σανάτανα Γκοσουάμι) – σαχα-γκαγα: με τους συντρόφους τους – ραγκουνάτα: τον Ραγκουνάτα ντάσα Γκοσουάμι - ανβιταμ: συνοδευόμενος από - ταμ: σε αυτόν – σα-τζιβαμ: με τον Τζίβα Γκοσουάμι – σα-αντβεϊταμ: με τον Ατσάρια Αντβέιτα – σα-αβαντουταμ: με τον Κύριο Νιτιανάνντα – παριτζανα: και άλλους συντρόφους - σαχिताμ: μαζί – κρισνα-τσετανια-ντεβαμ: στον Κύριο Σρι Κρίσνα Τσετάνια Μαχαπραμπού – σρι-ραντα-κρισνα-πανταν: στα λωτοειδή πόδια της Ράντα και του Κρίσνα – σαχα-γκανα: με τις συντρόφους Τους – λαλιτα: τη Σρι Λαλίτα - σρι-βισακα: τη Σρι Βισάκα - ανβιταν: συνοδευόμενοι – τσα: επίσης.

Προσκυνώ με σεβασμό τα λωτοειδή πόδια του πνευματικού μου δασκάλου και τα λωτοειδή πόδια όλων των Βαϊσνάβα. Προσκυνώ με σεβασμό τον Σρίλα Ρούπα Γκοσουάμι, καθώς και τον μεγαλύτερο αδελφό του Σανάτανα Γκοσουάμι και τον Ραγκουνάτα ντάσα Γκοσουάμι, τον Ραγκουνάτα Μπάττα, τον Γκοπάλα Μπάττα και τον Σρίλα Τζίβα Γκοσουάμι. Προσκυνώ με σεβασμό τον Κύριο Σρι Κρίσνα Τσετάνια Μαχαπραμπού και τον Κύριο Νιτιανάνντα με τον Αντβέιτα Ατσάρια, τον Γκανταντάρα, τον Σριβάσα και τους άλλους συντρόφους Τους. Προσκυνώ με σεβασμό τη Σριμάτι

Ρανταράνι και τον Σρι Κρίσνα μαζί με τις συντρόφους Τους Σρι Λαλίτα και Βισάκκα.

Σρίλα Πραμπουπάντα πρανατί

ναμα ομ βισνου-πανταγια κρισνα-πρεσταγια μπου-ταλε

σριματε μπακτιβενταντα-σουαμιν ιτι ναμινε

ναμαχα: προσκύνηση – *ομ*: επίκληση – *βισνου πανταγια*: σε αυτόν που βρίσκεται στα πόδια του Κυρίου Βίσνου - *κρισνα πρεσταγια*: –που είναι πολύ αγαπητός στον Κύριο Κρίσνα – *μπου-ταλε*: στη γη – *σριματε*: πανέμορφος – *μπακτιβενταντα-σουαμιν*: ο Α. Τσ. Μπακτιβεντάντα Σουάμι – *ιτι*: έτσι – *ναμινε*: που ονομάζεται.

Προσκυνώ με σεβασμό την Αυτού Θεία Χάρη Α. Τσ. Μπακτιβεντάντα Σουάμι Πραμπουπάντα, που έχει βρει καταφύγιο στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου Κρίσνα και Του είναι πολύ αγαπητός.

ναμας τε σαρασβατε ντεβαμ γκωραβανι-πρατσαρινε

νιρβισεσα-σουνιαβαντι-παστσατια-ντεσα-ταρινε

ναμα: προσκύνηση – *τε*: σ' εσένα – *σαρασβατε ντεβε*: υπηρέτη του Μπακτισιντάντα Σαρασβατί Γκοσουάμι – *γκωρα-βανι*: το μήνυμα του Κυρίου Τσετάνια – *πρατσαρινε*: που κηρύσσεις – *νιρβισεσα*: (από τον) ιμπερσοναλισμό – *σουνια-βαντι*: (από την) αθεΐα – *παστσατια*: τις δυτικές - *ντεσα*: χώρες – *ταρινε*: που σώζεις.

Ω πνευματικέ δάσκαλε, υπηρέτη του Σαρασβατί Γκοσουάμι, σε προσκυνούμε με σεβασμό. Κηρύσσεις με καλοσύνη το μήνυμα του Κυρίου Τσετάνια και λυτρώνεις τον Δυτικό κόσμο από τον ιμπερσοναλισμό και την αθεΐα.

Σρίλα Μπακτισιντάντα Σαρσβατί πρανάτι

ναμα ομ βισνου-πανταγια κρισνα-πρεσταγια μπου-ταλε

σριματε μπακτισινταντα-σαρσβατι ναμινε

Προσκυνώ με σεβασμό την Αυτού Θεία Χάρη Μπακτισιντάντα Σαρσβατί, που έχει βρει καταφύγιο στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου Κρίσνα και Του είναι πολύ αγαπητός.

σρι-βαρσαμπαναβι-ντεβι-νταγιταγια κριπαμπνταγιε

κρισνα-σαμμπανντα-βιγκιανα-νταγινε πραμπαβε ναμαχα

σρι-βαρσαμπαναβι-ντεβι-νταγιταγια: στον Σρι Βαρσαμπαναβι-ντέβι-νταγιτά ντάσα, τον υπηρέτη του εραστή της Σριμάτι Ρανταράνι – *κριπα-αμπνταγιε*: που είναι ένας ωκεανός ελέους – *κρισνα-σαμμπανντα*: της σχέσης με τον Κρίσνα – *βιγκιανα*: της επιστήμης – *νταγινε*: που είναι ο δωρητής – *πραμπαβε*: στον δάσκαλο – *ναμα*: προσκύνηση.

Προσκυνώ με σεβασμό τον Βαρσαμπαναβι-ντέβι-νταγιτά ντάσα (ένα άλλο όνομα του Σρίλα Μπακτισιντάντα Σαρσβατί), τον ευνοούμενο της Σριμάτι Ρανταράνι, που είναι ένας ωκεανός υπερβατικού ελέους και δωρητής της επιστήμης του Κρίσνα.

μαντουριοτζβαλα-πρεμαντια-σρι ρουπανουγκα-μπακτιντα-

σρι-γκωρα-καρουνα-σακτι-βιγκραχαγια ναμο 'στου τε

μαντουρια: συζυγική – *ουτζβαλα*: λαμπρή – *πρεμα*: αγάπη – *αντια*: εμπλουτισμένη με – *σρι ρουπα-ανουγκα*: ακολουθώντας τον Σρίλα Ρούπα Γκοσουάμι – *μπακτι-ντα*: παραδίδοντας υπηρεσία αφοσίωσης – *σρι-γκωρα*: του Κυρίου Τσετάνια Μαχαπράμπού – *καρουνα*: του ελέους – *σακτι*: ενέργεια – *βιγκραχαγια*: στην προσωποποιημένη – *ναμαχα*: προσκύνηση – *αστου*: ας γίνει – *τε*: σ' εσένα.

Προσκυνώ με σεβασμό εσένα, την προσωποποιημένη ενέργεια του ελέους του Κυρίου Τσετάνια, που δίνεις υπηρεσία αφοσίωσης

εμπλουτισμένη με τη συζυγική αγάπη της Ράντα και του Κρίσνα, και που ακολουθείς πιστά την πορεία του Σρίλα Ρούπα Γιοσούάμι.

*ναμας τε γκωρα-βανι-σρι-μουρταγιε ντινα-ταρινε
ρουπανουγκα- βιρουνταπασινταντα-ντβαντα-χαρινε*

ναμαχα: προσκύνημα – *τε*: σ' εσένα – *γκωρα-βανι*: η διδασκαλία του Κυρίου Τσετάνια – *σρι-μουρταγιε*: στην προσωποποιημένη – *ντινα*: των πεσμένων – *ταρινε*: στον ελευθερωτή – *ρουπα-ανουγκα*: οι αρχές του Σρίλα Ρούπα Γιοσούάμι – *βιρουντα*: εναντίον – *απασινταντα*: αναξιόπιστων δηλώσεων – *ντβαντα*: το σκοτάδι – *χαρινε*: σ' εσένα που απομακρύνεις.

Προσκυνώ με σεβασμό, εσένα, την προσωποποίηση της διδασκαλίας του Κυρίου Τσετάνια, τον λυτρωτή των ξεπεσμένων ψυχών, που δεν μπορεί να ανεχθεί λόγια αναξιόπιστα και ενάντια στα διδάγματα της υπηρεσίας αφοσίωσης που διατύπωσε ο Σρίλα Ρούπα Γιοσούάμι.

Σρίλα Γκωρακισόρα πρανατί

*ναμο γκωρα-κισοραγια σακσαντ-βαϊραγκια-μουρταγιε
βιπραλαμπα-ρασαμποντε πανταμπουτζαγια τε ναμαχα*

ναμαχα: προσκυνώ – *γκωρα-κισοραγια*: στον Γκωρακισόρα ντάσα Μπάμπατζι – *σακσατ*: ακριβώς – *βαϊραγκια*: απάρνηση – *μουρταγιε*: στην προσωποποίηση – *βιπραλαμπα*: αποχωρισμού (από τον Κρίσνα) – *ρασα*: της γλυιάς γεύσης – *αμποντε*: ω ωκεανέ – *παντα-αμπουτζαγια*: στα λωτοειδή πόδια – *τε*: σ' εσένα – *ναμα*: προσκύνηση.

Προσκυνώ με σεβασμό τον Γκωρακισόρα ντάσα Μπάμπατζι Μαχαράζα (τον πνευματικό δάσκαλο του Μπακτισιντάντα Σαρασβατί), την προσωποποίηση της απάρνησης, που είναι συνεχώς βυθισμένος σε αισθήματα αποχωρισμού και σφοδρής αγάπης για τον Κρίσνα.

Σρίλα Μπακτιβινόντα πρανατί

ναμο μπακτιβινονταγια σατς-τσιντ-ανανντα-ναμινε

γκωρα-σακτι-σβαρουπαγια- ρουπανουγκα-βαραγια τε

ναμαχα: προσκύνηση – *μπακτιβινονταγια*: στον Σρίλα Μπακτιβινόντα Τάκουρα – *σατ-τσιτ-ανανντα-ναμινε*: γνωστό ως Σατσιντανάνντα – *γκωρα*: του Κυρίου Τσετάνια – *σακτι*: ενέργεια – *σβαρουπαγια*: στην προσωποποιημένη – *ρουπα-ανουγκα-βαραγια*: που είναι τιμημένος μαθητής του Σρίλα Ρούπα Γκοσουάμι – *τε*: σ' εσένα.

Προσκυνώ με σεβασμό τον Σατσιντανάνντα Μπακτιβινόντα, που είναι υπερβατική ενέργεια του Τσετάνια Μαχαπράμπου. Ακολουθεί πιστά τους Γκοσουάμι, με επικεφαλής τον Σρίλα Ρούπα.

Σρίλα Τζαγκαννάτα πρανατί

γκωραβιρμπαβα-μπουμες τβαμ νιρντεστα σατζ-τζανα-πριγιαχ

βαϊσναβα-σαρβαμπωμαχ σρι-τζαγκανναταγια τε ναμαχα

γκωρα: του Κυρίου Τσετάνια – *αβιρμπαβα*: της εμφάνισης – *μπουμεχ*: του τόπου – *τβαμ*: εσύ – *νιρντεστα*: εκείνος που αποκαλύπτει – *σατ-τζανα*: σε όλα τα σεβάσμια πρόσωπα – *πριγιαχ*: αγαπητός – *βαϊσναβα*: των Βαϊσνάβα – *σαρβαμπωμαχ*: ηγέτης – *σρι-τζαγκανναταγια*: στον Τζαγκαννάτα ντάσα Μπάμπατζι – *τε*: σ' εσένα – *ναμα*: προσκύνηση.

Προσκυνώ με σεβασμό τον Τζαγκαννάτα ντάσα Μπάμπατζι, που τον τιμούν και τον σέβονται όλοι οι Βαϊσναβα και που αποκάλυψε τον τόπο όπου φανερώθηκε ο Κύριος Τσετάνια.

Σρι Βαϊσνάβα πράναμα

βαντσα-καλπα-ταρουμπιας τσα κριπα-σινντουμπια εβα τσα

πατιταναμ παβανεμπιο βαϊσναβεμπιο ναμο ναμαχα

βαντσα-καλπα-ταρουμπιαχ: που είναι δέντρα της επιθυμίας – *τσα*: και – *κριπα*: ελέους – *σινντουμπιαχ*: που είναι ωκεανοί – *εβα*: σίγουρα – *τσα*: και – *πατιταναμ*: των πεσμένων ψυχών – *παρανεμπιαχ*: που είναι οι εξαγνιστές – *βαϊσναβεμπια*: στους Βαϊσνάβα – *ναμαχα ναμαχα*: επαναλαμβανόμενη προσκύνηση.

Προσκυνώ με σεβασμό ξανά και ξανά όλους τους Βαϊσνάβα αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου. Είναι σαν εκείνα τα δέντρα που μπορούν να ικανοποιήσουν κάθε επιθυμία, και είναι γεμάτοι συμπόνια για τις πεσμένες, τις δέσμιες ψυχές.

Σρι Γκωράνγκα πράναμα

ναμο μαχα-βαντανιαγια κρισνα-πρεμα πρανταγια τε

κρισναγια κρισνα-τσετανια-ναμνε γκωρα-τβισε ναμαχα

ναμα: προσκύνηση – *μαχα-βαντανιαγια*: που είναι εξαιρετικά γενναιόδωρος και ελεήμων – *κρισνα-πρεμα*: αγάπη για τον Κρίσνα – *πρανταγια*: που μπορεί να δώσει – *τε*: σ' εσένα – *κρισναγια*: το αρχικό Πρόσωπο της Θεότητας – *κρισνα-τσετανια*: Σρι Κρίσνα Τσετάνια Μαχαπραμπού – *ναμνε*: με το όνομα – *γκωρα-τβισε*: που έχει χρυσαφένιο χρώμα – *ναμαχα*: προσκύνηση.

Προσκυνώ με σεβασμό τον Υπέρτατο Κύριο Σρι Κρίσνα Τσετάνια, που είναι πιο μεγαλόψυχος από οποιονδήποτε άλλο αβαταρα, ακόμα και από τον Ίδιο τον Κρίσνα, επειδή μοιράζει δωρεάν ό,τι κανείς άλλος δεν έχει δώσει ποτέ – αγνή αγάπη για τον Κρίσνα.

Σρι Πάντσα-τάττβα πράναμα

*παντσα-ταττβατμακαμ κρισναμ μπακτα-ρουπα-σβαρουπακαμ
μπακταβαταραμ μπακτακιαμ ναμαμι μπακτα-σακτικαμ*

παντσα-ταττβα: πέντε γνωρίσματα – *-ατμακαμ*: αποτελούμενος από – *κρισναμ*: στον Κύριο Κρίσνα – *μπακτα-ρουπα*: με τη μορφή ενός αφοσιωμένου υπηρέτη – *σβα-ρουπακαμ*: την προσωπική Του μορφή – *μπακτα-αβαταραμ*: τη μορφή της ενσάρκωσης – *μπακτα-ακιαμ*: φημισμένου ως αφοσιωμένου υπηρέτη – *ναμαμι*: προσκυνώ – *μπακτα-σακτικαμ*: εκείνος που δίνει ενέργεια στον αφοσιωμένο υπηρέτη.

Προσκυνώ τον Υπέρτατο Κύριο Κρίσνα, που εμφανίζεται ως αφοσιωμένος υπηρέτης, ως η επέκτασή Του, ως η ενσάρκωσή Του, ως αφοσιωμένος υπηρέτης Του και ως εκείνος που δίνει ενέργεια στους αφοσιωμένους υπηρέτες Του.

Σρι Κρίσνα πράναμα

*χε κρισνα καρουνά-σινντο ντινα-μπανντο τζαγκατ-πατε
γκοπεσα γκοπικα-καντα ραντα-καντα ναμο 'στου τε*

χε: ω – *κρισνα*: Κρίσνα – *καρουνά-σινντο*: ω ωκεανέ ελέους – *ντινα*: των βασανισμένων – *μπανντο*: ω φίλε – *τζαγκατ*: του σύμπαντος – *πατε*: ω Κύριε – *γκοπα-ισα*: ω αφέντη των γελοδοβοσικών – *γκοπικα-καντα*: ω αγαπημένε των γκοπι – *ραντα-καντα*: ω εραστή της Ρανταράνι – *ναμα*: προσκύνηση – *αστου*: ας γίνει – *τε*: σ' Εσένα.

Ω ακριβέ μου Κρίσνα, ω ωκεανέ ευσπλαχνίας, είσαι ο φίλος των βασανισμένων και η πηγή της δημιουργίας. Είσαι ο αφέντης των γελοδοβοσικών, ο αγαπημένος των γκοπι, ο εραστής της Ρανταράνι. Σε προσκυνώ με σεβασμό.

Σαμμπάνντα-αντιντέβα πράναμα

*τζαγιαταμ σουρατω πανγκορ μαμα μανντα-ματερ γκατι
ματ-σαρβασβα-πανταμμποτζω ραντα-μαντανα-μοχανω*

τζαγιαταμι: πάσα δόξα – *σουρατω*: που ασχολούνται με ερωτικές διασκεδάσεις – *πανγκοχ*: που είμαι κουτσός, ανάπηρος – *μαμα*: εμένα – *μανντα-ματεχ*: που έχω διεστραμμένη νοημοσύνη – *γκατι*: προστασία, καταφύγιο – *ματ*: εμένα – *σαρβα-σβα*: το καθετί – *παντα-αμμποτζω*: των οποίων τα λωτοειδή πόδια – *ραντα-μαντανα-μοχανω*: η Ρανταράνι και ο Μάντανα-μοχάνα.

Δόξα στους εξαιρετικά ελεήμονες Σρι Ράντα και Μάντανα-μοχάνα, που είναι διαρκώς απασχολημένοι σε ερωτικές διασκεδάσεις! Είναι το μοναδικό καταφύγιο της διεστραμμένης και κατεστραμμένης ύπαρξής μου. Τα λωτοειδή Τους πόδια είναι για μένα το παν.

Αμπιντέγια-αντιντέβα πράναμα

ντιβιαντ-βριννταρανια-καλπα-ντρουμανταχ

σριμαντ-ρατναγκαρα-σιμχασανα-στω

σρι-σρι-ραντα-σριλα-γκοβινντα-ντεβω

πρεσταλιμπιχ σεβιαμανω σμαραμι

ντιβιατ: λάμποντας – *βριννταρανια*: στη Βρινντάβανα – *καλπα-ντρουμα*: τα δέντρα της επιθυμίας – *ανταχ*: κάτω από – *σριματ*: πλούσιο – *ρατνα*: στολισμένο με πετράδια – *αγκαρα*: σε ένα ανάκτορο – *σιμχα-ασανα*: σε έναν θρόνο – *στω*: καθισμένη – *σρι-σρι-ραντα*: η Σρι Ράντα – *σριλα-γκοβινντα-ντεβω*: και ο Γκοβίνντα – *πρεστα*: με πολλή αγάπη – *αλιμπιχ*: από θηλυκούς υπηρέτες – *σεβιαμανω*: υπηρετούμενοι – *σμαραμι*: διαλογίζομαι.

Διαλογίζομαι τη Σρι Ράντα και τον Γκοβίνντα. Είναι καθισμένοι σε έναν θρόνο, σε ένα ανάκτορο στολισμένο με πολύτιμα πετράδια, κάτω από τα δέντρα της επιθυμίας στη Βρινντάβανα, αφημένοι στη φροντίδα των αγαπημένων θηλυκών συντρόφων Τους.

Πραγιοτζάνα-αντιντέβα πράναμα

σριμαν ρασα-ρασαραμμπι βαμσιβατα-τατα-σιταχ

καρσαν βενου-σβαναϊρ γκοπιρ γκοπιναταχ σριγιε 'στου ναχ

σριμαν: ο λατρεμένος Κύριος – ρασα-ρασα: του χορού ρασα – αραμμπι: ο πρώτος διδάξας – βαμσιβατα: του δέντρου βαμσιβατα – τατα: στη βάση – σιταχ: στέκεται – καρσαν: προσελκύοντας – βενου: της φλογέρας – σβαναϊχ: με τους ήχους – γκοπιχ: οι βοσκοπούλες – γκοπι-ναταχ: ο αφέντης των γκοπι – σριγιε αστου: είθε να είναι ευοίωνος – ναχ: σε μας.

Είθε ο Κύριος Γκοπινάτα να μας προσφέρει τη χάρη και την ευλογία Του. Άρχισε τη ρασα-λιλα σαγηνεύοντας τις βοσκοπούλες της Βράτζα με τον μαγευτικό σκοπό της φλογέρας Του, καθισμένος στη βάση ενός δέντρου βαμσιβατα.

Σρι Ράντα πράναμα

ταπτα-καντσανα-γκωρανγκι ραντε βριννταβανεσβαρι

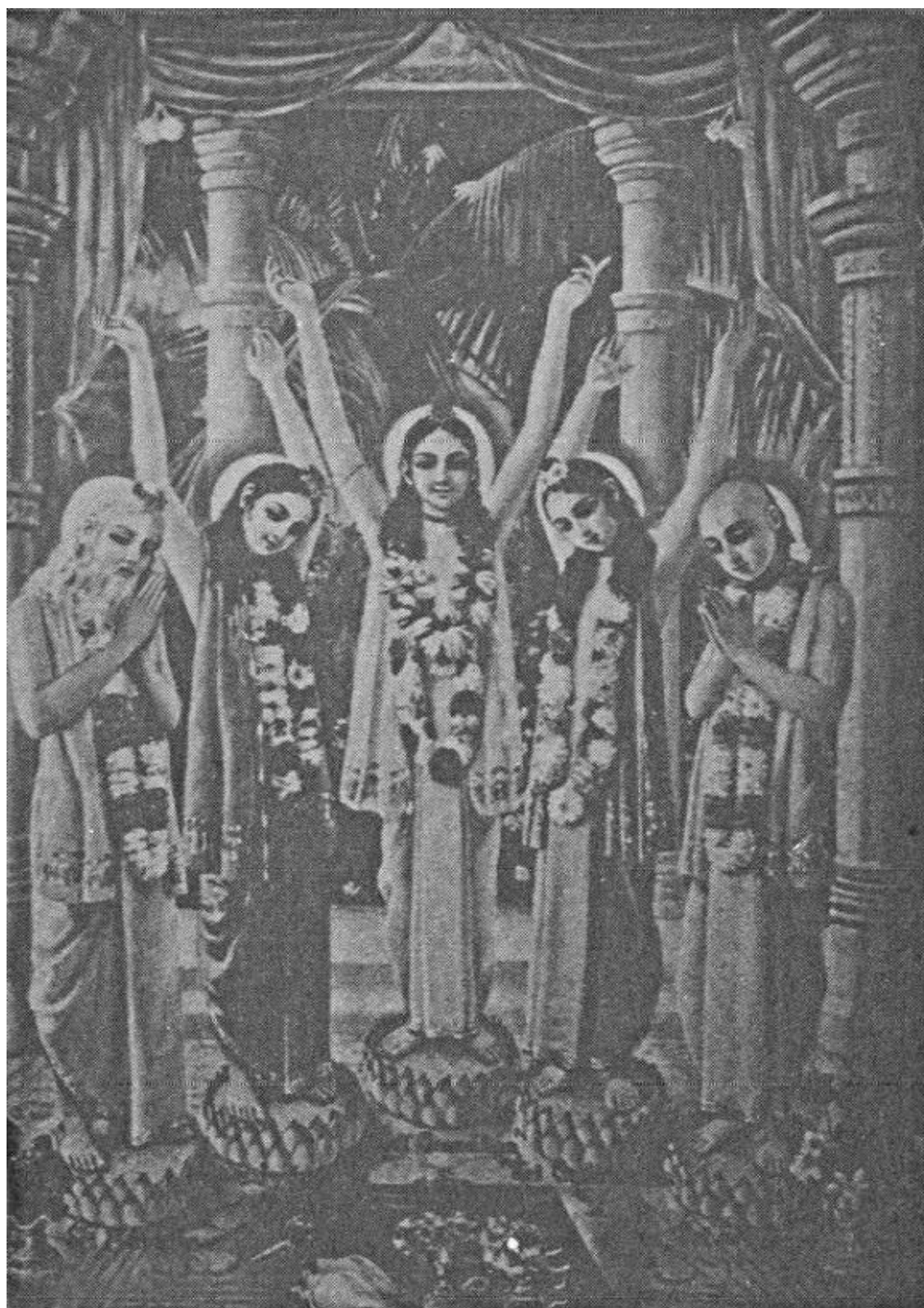
βρισαμπανου-σουτε ντεβι πρανάμαμι χαρι-πριγιε

ταπτα: λειωμένο – καντσανα: σαν χρυσάφι – γκωρα: ξανθή επιδερμίδα – ανγκι: του οποίου το σώμα – ραντε: ω Ρανταράνι – βριννταβανα ισβαρι: Βασίλισσα της Βρινντάβανα – βρισαμπανου-σουτε: κόρη του Βασιλιά Βρισαμπάνου – ντεβι: ω θεά – πρανάμαμι: προσφέρω τα σέβη μου – χαρι-πριγιε: πολύ αγαπητή στον Κύριο Κρίσνα.

Ω κόρη του Βασιλιά Βρισαμπάνου, ω Βασίλισσα της Βρινντάβανα, ω θεά που το ξανθό κορμί Σου μοιάζει με λειωμένο χρυσάφι, ω πολυαγαπημένη του Κυρίου Κρίσνα, ω Ρανταράνι! Σου προσφέρω τον σεβασμό μου.

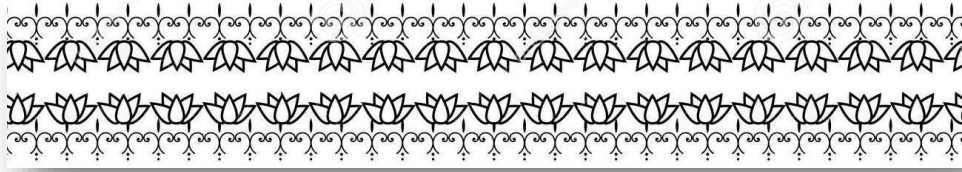

Πάντσα-τάττβα μάχα-μάντρα

(τζαγια) σρι-κρisonα-τσετανια πραμπου νιτιανανντα
 σρι-αντβεϊτα γκαντανταρα σριβασαντι-γκωρα-μπακτα-
 βρινντα

Το μάχα-μάντρα Χάρε Κρίσνα

Χάρε Κρίσνα
Χάρε Κρίσνα
Κρίσνα Κρίσνα
Χάρε Χάρε
Χάρε Ράμα
Χάρε Ράμα
Ράμα Ράμα
Χάρε Χάρε

Σχόλιο
της Αυτού Θείας Χάρης
Α. Τσ. Μπακτιβεντάντα Σουάμι Πραμπουπάντα

Η υπερβατική δόνηση που δημιουργείται με το ψάλσιμο του «Χάρε Κρίσνα, Χάρε Κρίσνα, Κρίσνα Κρίσνα, Χάρε Χάρε, Χάρε Ράμα, Χάρε Ράμα, Ράμα Ράμα, Χάρε Χάρε» είναι η ανυπέρβλητη μέθοδος για την αφύπνιση της συνείδησης του Κρίσνα. Ως ζώσες πνευματικές ψυχές, είμαστε όλοι, αρχικά, οντότητες με συνείδηση του Κρίσνα, όμως εξαιτίας της επαφής μας με την ύλη από αμνημονεύτων χρόνων, η συνείδησή μας είναι τώρα μολυσμένη από την υλική ατμόσφαιρα. Η υλική ατμόσφαιρα, στην οποία τώρα ζούμε, ονομάζεται *μαγιά*, δηλαδή πλάνη. *Μαγιά* σημαίνει « αυτό που δεν είναι.» Και τι είναι αυτή η πλάνη; Η πλάνη είναι ότι όλοι προσπαθούμε να είμαστε κυρίαρχοι της υλικής φύσης, ενώ στην πραγματικότητα βρισκόμαστε κάτω από τον πλήρη έλεγχο των πλέον άκαμπτων νόμων της. Όταν ο υπηρέτης προσπαθεί τεχνητά να μιμηθεί τον παντοδύναμο αφέντη του, αυτό ονομάζεται πλάνη. Μέσα σε αυτή τη μολυσμένη αντίληψη της ζωής, όλοι προσπαθούμε να εκμεταλλευθούμε τους πόρους της υλικής φύσης, αλλά στην πραγματικότητα, εμπλεκόμαστε ολοένα και περισσότερο στην περιπλοκή της. Γι' αυτό, παρόλο που έχουμε επιδοθεί σε έναν σκληρό αγώνα για να κατακτήσουμε τη φύση, είμαστε πάντοτε εξαρτημένοι από αυτήν. Αυτός ο απατηλός αγώνας εναντίον της υλικής φύσης μπορεί να σταματήσει αμέσως, με την αφύπνιση της συνείδησης του Κρίσνα.

Η συνείδηση του Κρίσνα δεν είναι κάτι που επιβάλλεται στον νου τεχνητά. Η συνείδηση αυτή είναι η αρχέγονη ενέργεια του ζωντανού όντος. Όταν ακούμε αυτή την υπερβατική δόνηση, η συνείδηση αυτή αφυπνίζεται. Αυτή δε η μέθοδος συνιστάται γι' αυτή την εποχή από αυθεντίες. Αλλά και έμπρακτα, μπορεί κανείς να αντιληφθεί ότι

φέλνοντας το *μαχα-μαντρα*, τον Μεγάλο Ψαλμό της Απελευθέρωσης, μπορεί αμέσως να νιώσει μία υπερβατική έκσταση να έρχεται από τα πνευματικά στρώματα. Και όταν κάποιος είναι πράγματι στο επίπεδο της πνευματικής κατανόησης – υπερβαίνοντας τα στάδια των αισθήσεων, του νου και της νοημοσύνης – τότε βρίσκεται στο υπερβατικό επίπεδο. Αυτή η ψαλμωδία, το «Χάρε Κρίσνα, Χάρε Κρίσνα, Κρίσνα Κρίσνα, Χάρε Χάρε, Χάρε Ράμα, Χάρε Ράμα, Ράμα Ράμα, Χάρε Χάρε» ενεργοποιείται απευθείας από το πνευματικό επίπεδο, και έτσι αυτή η ηχητική δόνηση ξεπερνά όλα τα κατώτερα στρώματα συνείδησης, δηλαδή τα στρώματα των αισθήσεων, του νου και της νοημοσύνης. Επομένως, για το ψάλισμο του *μαχα-μαντρα*, δεν είναι απαραίτητο ούτε να καταλαβαίνουμε τη γλώσσα του, μα ούτε και να καταφεύγουμε σε νοητικές εικασίες ή σε οποιοσδήποτε διανοητικές διευθετήσεις. Το *μαχα-μαντρα* αναβλύζει αυτόματα από το πνευματικό επίπεδο, και συνεπώς, οποιοσδήποτε, χωρίς οποιοδήποτε προϋποθέσεις, μπορεί να πάρει μέρος στο ψάλισμο και να χορέψει εκστατικά.

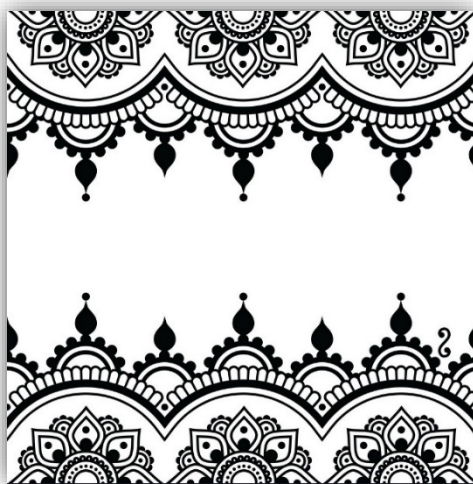
Αυτό το έχουμε δει στην πράξη. Ακόμα και ένα παιδί μπορεί να πάρει μέρος στο ψάλισμο ή ακόμα και ένα σκυλί. Φυσικά, για έναν που είναι υπερβολικά μπλεγμένος στην υλική ζωή, χρειάζεται λίγο περισσότερος χρόνος για να φτάσει στο κανονικό επίπεδο, αλλά ακόμα και ένα άτομο συνεπαρμένο τόσο πολύ από την ύλη, ανυψώνεται πολύ σύντομα στο πνευματικό επίπεδο. Όταν το *μαντρα* το φέλλει ένας αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου με αγάπη, έχει τη μεγαλύτερη δυνατή αποτελεσματικότητα στους ακροατές, και για τούτο, θα ήταν σκόπιμο να το ακούμε από τα χείλη ενός αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη του Κυρίου, ώστε να μπορέσουμε να πετύχουμε άμεσα αποτελέσματα. Θα πρέπει, όσο είναι δυνατόν, να αποφεύγουμε να ακούμε μη αφοσιωμένους υπηρέτες να φέλλουν το *μαντρα*. Γάλα που το έχουν αγγίζει τα χείλη ψιδιού έχει δηλητηριώδεις συνέπειες.

Η λέξη *Χαρα* είναι η μορφή προσφώνησης της ενέργειας του Κυρίου, και οι λέξεις *Κρίσνα* και *Ράμα* είναι μορφές προσφώνησης του Ίδιου του Κυρίου. Και οι δύο αυτές λέξεις, *Κρίσνα* και *Ράμα*, σημαίνουν «υπέρτατη ευχαρίστηση», ενώ *Χαρα* είναι η υπέρτατη χαροποιός ενέργεια του Κυρίου, που αλλάζει σε *Χαρε* στην κλητική. Η υπέρτατη χαροποιός ενέργεια του Κυρίου μας βοηθά να φτάσουμε στον Κύριο.

Η υλική ενέργεια, που λέγεται *μαγία*, είναι και αυτή μία από τις πολλές ενέργειες του Κυρίου. Και εμείς επίσης, οι ζωντανές οντότητες, είμαστε ενέργεια, ενδιάμεση ενέργεια του Κυρίου. Οι ζωντανές οντότητες περιγράφονται ως ανώτερες της υλικής ενέργειας. Όταν η ανώτερη ενέργεια βρίσκεται σε επαφή με την κατώτερη ενέργεια προκύπτει μία κατάσταση ασυμβίβαστη. Όταν όμως η ανώτερη ενδιάμεση ενέργεια, βρίσκεται σε επαφή με την ανώτερη ενέργεια, που λέγεται *Χαρα*, η ζωντανή οντότητα εδραιώνεται στην ευτυχισμένη, φυσιολογική της κατάσταση.

Οι τρεις αυτές λέξεις, συγκεκριμένα, οι λέξεις *Χαρε*, *Κρίσνα* και *Ράμα*, είναι οι υπερβατικοί σπόροι του *μαχα-μαντρα*. Το ψάλσιμο είναι μία πνευματική έκκληση προς τον Κύριο και την εσωτερική Του ενέργεια, τη *Χαρα*, να προσφέρουν προστασία στη δέσμια της ύλης ψυχή. Το ψάλσιμο αυτό είναι ακριβώς σαν την ειλικρινή κραυγή του παιδιού προς τη μητέρα του. Η μητέρα *Χαρα* βοηθά τον αφοσιωμένο υπηρέτη να κατορθώσει να λάβει τη χάρη του υπέρτατου πατέρα, του *Χαρι* ή *Κρίσνα*, και ο Κύριος αποκαλύπτεται στον αφοσιωμένο υπηρέτη που ψέλλνει αυτό το *μαντρα* με ειλικρίνεια.

Κατά συνέπεια, κανένας άλλος τρόπος πνευματικής συνειδητοποίησης δεν είναι τόσο αποτελεσματικός αυτή την εποχή, όσο το ψάλσιμο του *μαχα-μαντρα*: *Χάρε Κρίσνα, Χάρε Κρίσνα, Κρίσνα Κρίσνα, Χάρε Χάρε, Χάρε Ράμα, Χάρε Ράμα, Ράμα Ράμα, Χάρε Χάρε*.

Σρι-Σρι-Γκουρβ-άστακα

Ο Σρίλα Βισβανάτα Τσακρβαρτί Τάκουρα, που εμφανίσθηκε στο δεύτερο μισό του δέκατου έβδομου αιώνα, είναι μέγας πνευματικός δάσκαλος στη σειρά *γκουρου* και μαθητών με συνείδηση του Κρίσνα. Λέει ότι θα πρέπει να απαγγέλλει κανείς μεγάλωφωνα τις ακόλουθες οχτώ προσευχές με μεγάλη επιμέλεια και προσοχή κατά τη διάρκεια της *μπραμα-μουχουρτα*, της ευοίωνης χρονικής περιόδου από μιάμιση ώρα έως πενήντα λεπτά πριν από την ανατολή του ηλίου, όταν οι πνευματικές δραστηριότητες έχουν ιδιαίτερη δύναμη. Όποιος ψέλνει αυτές τις πανέμορφες οχτώ προσευχές που δοξάζουν τον πνευματικό δάσκαλο εξασφαλίζει σίγουρα μία ευκαιρία να υπηρετήσει άμεσα τον Κρίσνα, τον Κύριο της Βριντάβανα, μετά τον θάνατο του σώματός του.

*σαμσαρα-νταβαναλα-λιντα λοκα-
τραναγια καρουνια-γκανα γκαναταβαμ
πραπτασια καλιανα-γκουναρναβασια
βανντε γκουρο σρι-τσαραναραβιννταμ*

σαμσαρα: της υλικής ύπαρξης – *νταβα-αναλα*: από τη φωτιά του δάσους – *λιντα*: λυπημένοι, βασανισμένοι – *λοκα*: οι άνθρωποι – *τραναγια*: για να σώσει – *καρουνια*: ελέους – *γκαναγκανα-τβαμ*: την ιδιότητα του σύννεφου – *πραπτασια*: που είναι ο αποδέκτης – *καλιανα*: αίσιες – *γκουνα*: των ιδιοτήτων – *αρναβασια*: που είναι ένας ωκεανός – *βανντε*: προσκυνώ – *γκουροχ*: του πνευματικού μου δασκάλου – *σρι*: ευοίωνα – *τσαρανα-αραβιννταμ*: τα λωτοειδή πόδια.

Ο πνευματικός δάσκαλος δέχεται την ευλογία του ωκεανού του ελέους. Και όπως το σύννεφο, για να σβήσει τη φωτιά του δάσους, ρίχνει πάνω της νερό, έτσι και ο πνευματικός δάσκαλος λυτρώνει τον βασανισμένο από την ύλη κόσμο, σβήνοντας τη μανιασμένη φωτιά της υλικής ύπαρξης. Προσκυνώ με σεβασμό τα λωτοειδή πόδια ενός τέτοιου πνευματικού δασκάλου, που είναι ένας ωκεανός απο καλοσύνες.

*μαχαπραμπο κιρτανα-νριτια-γκιτα-
βαντιτρα-μαντιαν-μανασο ρασενα*

ρομαντσα-καμπασρου-ταρανγκα-μπατζο

βανντε γκουροχ σρι-τσαρاناαραβιννταμ

μαχαπραμποχ: του Κυρίου Τσετάνια Μαχαπραμπού – *κιρτανα*: ψάλλοντας – *νριτια*: χορεύοντας – *γκιτα*: τραγουδώντας – *βαντιτρα*: παίζοντας μουσικά όργανα – *μαντιατ*: χαρούμενος – *μανασαχ*: του οποίου ο νους – *ρασενα*: εξαιτίας των γλυκών γεύσεων της αγνής αφοσίωσης – *ρομα-αντσα*: ανατριχίλα – *καμπα*: σωματικά ρίγη – *ασρου-ταρανγκα*: χείμαρροι δακρύων – *μπατζαχ*: που αισθάνεται – *βανντε*: προσκυνώ – *γκουροχ*: του πνευματικού μου δασκάλου – *σρι-τσαρانا-αραβιννταμ*: τα λωτοειδή πόδια.

Ψάλλοντας το Άγιο Όνομα, χορεύοντας εκστατικά, τραγουδώντας και παίζοντας μουσικά όργανα, ο πνευματικός δάσκαλος είναι πάντα χαρούμενος με την κίνηση *σανκιρτανα* του Κυρίου Τσετάνια Μαχαπραμπού. Επειδή μέσα στον νου του γεύεται τις γλυκιές χαρές της αγνής αφοσίωσης, μερικές φορές οι τρίχες του ορθώνονται, το κορμί του αισθάνεται ρίγη και τα δάκρυα κυλούν από τα μάτια του, ποτάμια. Προσκυνώ τα λωτοειδή πόδια ενός τέτοιου πνευματικού δασκάλου.

σρι-βιγκραχαραντανα-νιτια-νανα-

σρινγκαρα-ταν-μανντιρα-μαρτζαναντω

γιουκτασια μπακταμς τσα νιγιουντζατο 'πι

βανντε γκουρο σρι-τσαρاناαραβιννταμ

σρι-βιγκραχα: οι αρτσα-βιγκραχα (οι Θεότητες του ναού) – *αραντανα*: λατρεύοντας – *νιτια*: πάντοτε – *νανα*: με διάφορα – *σρινγκαρα*: ρούχα και κοσμήματα – *τατ*: Αυτών – *μανντιρα*: τον ναό – *μαρτζανα*: καθαρίζοντας – *-αντω*: αρχίζοντας από – *γιουκτασια*: που ασχολείται – *μπακταν*: τους μαθητές του – *τσα*: και – *νιγιουντζαταχ*: που απασχολεί – *απι*: επίσης – *βανντε*: προσκυνώ – *γκουροχ*: του πνευματικού μου δασκάλου – *σρι-τσαρانا-αραβιννταμ*: τα λωτοειδή πόδια.

Ο πνευματικός δάσκαλος ασχολείται καθημερινά με τη λατρεία της Σρι Ράντα και του Σρι Κρίσνα στον ναό και απασχολεί και τους

μαθητές του σε αυτή τη λατρεία. Ντύνουν τις Θεότητες με όμορφα ρούχα και στολίδια, καθαρίζουν τον ναό Τους και εκτελούν και άλλες παρόμοιες πράξεις λατρείας του Κυρίου. Προσκυνώ με σεβασμό τα λωτοειδή πόδια ενός τέτοιου πνευματικού δασκάλου.

*τσατουρ-βιντα-σρι μπαγκαβατ-πρασαντα-
σβαντβ-αννα-τριπταν χαρι-μπακτα-σανγκαν
κριτβαϊβα τριπτιμ μπατζαταχ σανταϊβα
βανντε γκουρο σρι-τσαραναραβιννταμ*

τσατουχ: τέσσερα – *βιντα*: είδη – *σρι*: άγια, ιερά – *μπαγκαβατ-πρασαντα*: που έχουν προσφερθεί στον Κρίσνα – *σβαντου*: εύγευστα, υπέροχα – *αννα*: φαγητά – *τριπταν*: πνευματικώς ικανοποιημένοι – *χαρι*: του Κρίσνα – *μπακτα-σανγκαν*: η συναναστροφή αφοσιωμένων υπηρετών – *κριτβα*: έχοντας φτιάξει – *εβα*: έτσι – *τριπτιμ*: ικανοποίηση – *μπατζαταχ*: που αισθάνεται – *σαντα*: πάντοτε – *εβα*: σίγουρα – *βανντε*: προσκυνώ – *γκουροχ*: του πνευματικού μου δασκάλου – *σρι-τσαρανα-αραβιννταμ*: τα λωτοειδή πόδια.

Ο πνευματικός δάσκαλος προσφέρει πάντοτε στον Κρίσνα τεσσάρων ειδών υπέροχα φαγητά,* και όταν βλέπει τους αφοσιωμένους υπηρέτες ευχαριστημένους από το *μπαγκαβατ-πρασαντα*, τότε ευχαριστείται και αυτός. Προσκυνώ με σεβασμό τα λωτοειδή πόδια ενός τέτοιου πνευματικού δασκάλου.

*σρι-ραντικα-μανταβαγιορ απαρα-
μαντουρια-λιλα-γκουνα-ρουπα-ναμναμ
πρατικσανασβαντανά-λουλουπασια
βανντε γκουρο σρι-τσαραναραβιννταμ*

* Οι τροφές είναι τεσσάρων ειδών, ανάλογα με τον τρόπο λήψης τους: εκείνες που γλείφουμε, εκείνες που μασάμε, εκείνες που πίνουμε και εκείνες που ρουφάμε. (Σημ. του μετ.)

σρι-ραντικα: της Σρίματι Ρανταράνι – *μανταβαγιοχ*: του Κυρίου Μάνταβα (του Κρίσνα) – *απαρα*: απεριόριστες – *μαντουρια*: συζυγικές – *λιλα*: διασκεδάσεις – *γκουννα*: ιδιότητες – *ρουπα*: μορφές – *ναμναμ*: των αγίων ονομάτων Τους – *πρατικσανα*: σε κάθε στιγμή – *ασβαντανα*: να απολαμβάνει – *λουλουπασια*: που ποθεί – *βανντε*: προσκυνώ – *γκουροχ*: του πνευματικού μου δασκάλου – *σρι-τσαρانا-αραβιννταμ*: τα λωτοειδή πόδια.

Ο πνευματικός δάσκαλος έχει μεγάλη δίψα για να ακούει και να υμνεί τις απεριόριστες συζυγικές διασκεδάσεις της Ραντίκα και του Μάνταβα, τις ιδιότητές Τους, τα άγια ονόματα και τις μορφές Τους. Λαχταράει να τα χαίρεται κάθε στιγμή. Προσκυνώ με σεβασμό τα λωτοειδή πόδια ενός τέτοιου πνευματικού δασκάλου.

νικουντζα-γιουννο ρατι-κελι-σιντιαϊ

για γιαλιμπιρ γιουκτιρ απεκσανιγια

τατρατι-ντακσιαντ ατι-βαλλαμπασια

βανντε γκουρο σρι-τσαρانا-αραβιννταμ

νικουντζα-γιουνναχ: της Ράντα και του Κρίσνα – *ρατι*: του συζυγικού έρωτα – *κελι*: των διασκεδάσεων – *σιντιαϊ*: για την τελειότητα – *για για*: οποιοσδήποτε – *αλιμπιχ*: από τις γκοπι – *γιουκτιχ*: προετοιμασίες – *απεκσανιγια*: επιθυμητές – *τατρα*: σε σχέση με αυτό – *ατι-ντακσιατ*: επειδή είναι πολύ έμπειρος – *ατι-βαλλαμπασια*: που είναι πολύ αγαπητός – *βανντε*: προσκυνώ – *γκουροχ*: του πνευματικού μου δασκάλου – *σρι-τσαρانا-αραβιννταμ*: τα λωτοειδή πόδια.

Ο πνευματικός δάσκαλος είναι πολύ αγαπητός, επειδή είναι έμπειρος στο να βοηθάει τις γκόπι να κάνουν διάφορες καλόγουστες ετοιμασίες για την τελειότητα των συζυγικών ερωτικών τέρψεων της Ράντα και του Κρίσνα στα άλση της Βρινντάβανα. Προσκυνώ πολύ ταπεινά τα λωτοειδή πόδια ενός τέτοιου πνευματικού δασκάλου.

σασσαντ-νταριτβενα σασαστα-σαστραϊρ

*ουκτας τατα μπαβιατι εβα σαντμπιχ
κιντου πραμπορ γιαχ πριγια εβα τασια
βανντε γκουρο σρι-τσαρاناαραβιννταμ*

σακσατ. απευθείας – *χαρι-τβενα:* με την ιδιότητα του Χαρί – *σαμαστα:* όλες – *σαστραϊχ:* από τις γραφές – *ουκταχ:* αναγνωρίζεται – *τατα:* έτσι – *μπαβιατε:* θεωρείται – *εβα:* επίσης – *σαντμπιχ:* από μεγάλου άγιους – *κιντου:* ωστόσο – *πραμποχ:* στον Κύριο – *γιαχ:* ο οποίος – *πριγιαχ:* αγαπητός φίλος – *εβα:* βεβαίως – *τασια:* αυτού (του γκουρου) – *βανντε:* προσκυνώ – *γκουροχ:* του πνευματικού μου δασκάλου – *σρι-τσαρانا-αραβιννταμ:* τα λωτοειδή πόδια.

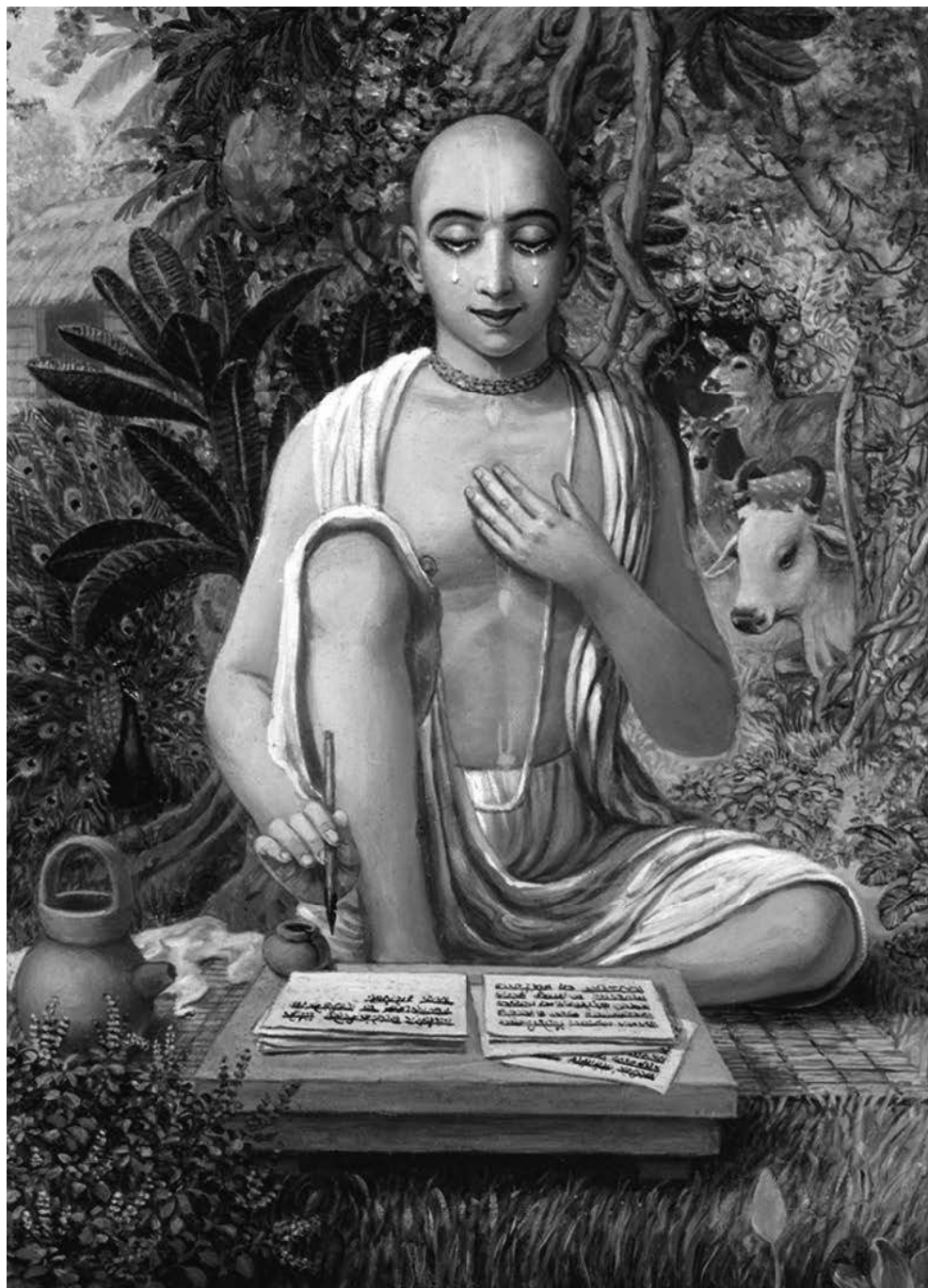
Στον πνευματικό δάσκαλο πρέπει να αποδίδονται τιμές όσες και στον Υπέρτατο Κύριο, επειδή είναι ο πιο έμπιστος υπηρέτης του Κυρίου. Τούτο το βεβαιώνουν όλες οι εξ αποκαλύψεως γραφές και το εφαρμόζουν όλες οι αυθεντίες. Γι' αυτό προσκυνώ με σεβασμό τα λωτοειδή πόδια ενός τέτοιου πνευματικού δασκάλου, που είναι γνήσιος εκπρόσωπος του Σρι Χαρι (του Κρίσνα).

*γιασια πρασανταντ μπαγκαβατ-πρασαντο
γιασιαπρασανταν να γκατι κουτο 'πι
ντιαγιαμ στουβαμς τασια γιασας τρι-σανντιαμ
βανντε γκουρο σρι-τσαρاناαραβιννταμ*

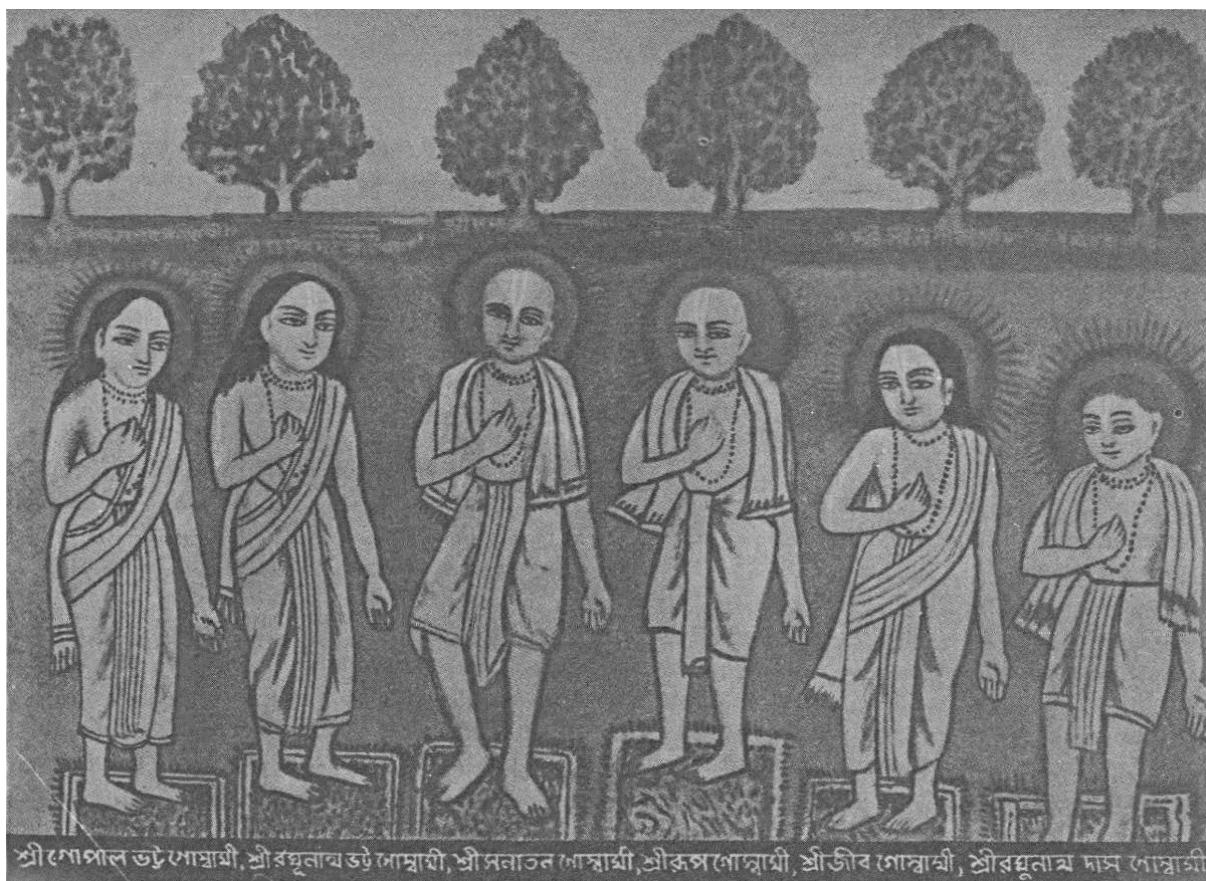
γιασια: του οποίου (του πνευματικού δασκάλου) – *πρασαντατ.* με τη χάρη – *μπαγκαβατ.* του Κρίσνα – *πρασανταχ:* το έλεος – *γιασια:* του οποίου – *απρασαντατ.* χωρίς τη χάρη – *να:* δεν – *γκατιχ:* δυνατότητα προόδου – *κουταχ απι:* από οπουδήποτε – *ντιαγιαν:* να διαλογίζομαι – *στουβαν:* να δοξάζω – *τασια:* αυτόν (τον πνευματικό δάσκαλο) – *γιασαχ:* τη δόξα – *τρι-σανντιαμ:* τρεις φορές την ημέρα – *βανντε:* προσκυνώ – *γκουροχ:* του πνευματικού μου δασκάλου – *σρι-τσαρانا-αραβιννταμ:* τα λωτοειδή πόδια.

Με το έλεος του πνευματικού δασκάλου δέχεται κανείς την ευλογία του Κρίσνα, και δίχως τη χάρη του δεν μπορεί να κάνει καμία πρόοδο. Γι' αυτό, θα πρέπει πάντα να συλλογίζομαι και να

δοξολογώ τον πνευματικό δάσκαλο. Θα πρέπει, τουλάχιστο τρεις φορές την ημέρα, να προσκυνώ με σεβασμό τα λωτοειδή πόδια του πνευματικού δασκάλου.

Ο Σρίλα Βισβανάτα Τσακρβαρτί Τάκουρα

Οι έξι Γκοσουάμι της Βρινντάβανα

Σρι Σρι σαντ-Γκοσβάμι-άστακα

του Σρινιβάσα Ατσάρια

κρισνοτκιρτανα-γκανα-ναρτανα-παρω πρεμαμριταμμπο-νιντι
 ντιραντιρα-τζάνα-πριγιω πριγιακαρω νιρματσαρω πουτζιτω
 σρι-τσετανια-κριπα- μπαρω μπουβι μπουβο μπαραβαχανταρακω
 βανντε ρουπα-σανατανω ραγκου-γιουγκω σρι-τζίβα-γκοπαλακω

Προσκυνώ με σεβασμό τους έξι Γκοσουάμι, δηλαδή τον Σρι Ρούπα Γκοσουάμι, τον Σρι Σανάτανα Γκοσουάμι, τον Σρι Ραγκουνάτα Μπάττα Γκοσουάμι, τον Σρι Ραγκουνάτα ντάσα Γκοσουάμι, τον Σρι Τζίβα Γκοσουάμι και τον Σρι Γκοπάλα

Μπάττα Γκοσουάμι, που μέρα-νύχτα χορεύουν και φέλνουν το άγιο όνομα του Κρίσνα. Μοιάζουν με τον ωκεανό της αγάπης του Θεού, και είναι προσφιλείς και στους πράους, μα και στους παλιανθρώπους, γιατί δεν φθονούν κανέναν. Ό,τι κι αν κάνουν, είναι για όλους χαρά, αυτοί οι τρισευλογημένοι από τον Κύριο Τσετάνια. Γι' αυτό, αποστολή τους είναι να ελευθερώσουν όλες τις δέσμιες ψυχές του υλικού κόσμου.

*νανα-σαστρα-βιτσαρναϊκα-νι πουνω σαντ-νταρμα-σαμσταπακω
λοκαναμ χιτα-καρινω τρι-μπουβανε μανιω σαρανιακαρω
ραντα-κρίσνα-πανταραβινντα-μπατζανανανντενα ματταλλικω
βανντε ρουπα-σανατανω ραγκου-γιουγκω σρι-τζίβα-γκοπαλακω*

Προσκυνώ με σεβασμό τους έξι Γκοσουάμι, δηλαδή τον Σρι Ρούπα Γκοσουάμι, τον Σρι Σανάτανα Γκοσουάμι, τον Σρι Ραγκουνάτα Μπάττα Γκοσουάμι, τον Σρι Ραγκουνάτα ντάσα Γκοσουάμι, τον Σρι Τζίβα Γκοσουάμι και τον Σρι Γκοπάλα Μπάττα Γκοσουάμι, που μελετούν διεξοδικά και με μεγάλη επιδεξιότητα όλες τις εξ αποκαλύψεως γραφές, με σκοπό να καθιερώσουν αιώνιες θρησκευτικές αρχές για το καλό όλων των ανθρώπων. Γι' αυτό, τους τιμούν σε κάθε γωνιά των τριών κόσμων και είναι καλή καταφυγή, γιατί είναι απορροφημένοι στη διάθεση των γκοπι και υπηρετούν με υπερβατική αγάπη τη Ράντα και τον Κρίσνα.

*σρι-γκωρανγκα-γκουνανουβαρνανα-βιντω σραντα-σαμριντι-
ανβιτω
παποτταπα-νικριντανω τανου-μπριταμ γκοβινντα-γκαναμριταϊχ
αναννταμπουντι- βαρνταναϊκα-νιπουνω καϊβαλια-νισταρακω
βανντε πουπα-σανατανω ραγκου-γιουγκω σρι-τζίβα-γκοπαλακω*

Προσκυνώ με σεβασμό τους έξι Γκοσουάμι, δηλαδή τον Σρι Ρούπα Γκοσουάμι, τον Σρι Σανάτανα Γκοσουάμι, τον Σρι Ραγκουνάτα Μπάττα Γκοσουάμι, τον Σρι Ραγκουνάτα ντάσα Γκοσουάμι, τον Σρι Τζίβα Γκοσουάμι και τον Σρι Γκοπάλα Μπάττα Γκοσουάμι, που η κατανόηση του Κυρίου Τσετάνια τους έχει πλουτίσει τόσο πολύ, ώστε μπορούν και ιστορούν με μεγάλη τέχνη τις υπερβατικές Του αρετές. Μπορούν να εξαγνίσουν όλες τις δέσμιες ψυχές απο τις συνέπειες των αμαρτωλών τους έργων, λούζοντάς τες με υπερβατικά τραγούδια για τον Γκοβίντα. Μπορούν λοιπόν να αυξάνουν πολύ επιδέξια τα όρια του ωκεανού της υπερβατικής ευτυχίας και σώζουν τα ζωντανά όντα από το αδηφάγο στόμα της απελευθέρωσης.

*τιακτβα τουρναμ ασεσα-μαννταλα-πατι-σρενιμ σαντα τουτσαβατ
μπουτβα ντινα-γκανεσακω καρουναγια κωπινα-καντασριτω
γκοπι-μπαβα-ρασαμριταμπντι-λαχαρι-καλλολα-μαγκνω μουχουρ
βανντε ρουπα-σανατανω ραγκου-γιουγκω σρι-τζίβα-γκοπαλακω*

Προσκυνώ με σεβασμό τους έξι Γκοσουάμι, δηλαδή τον Σρι Ρούπα Γκοσουάμι, τον Σρι Σανάτανα Γκοσουάμι, τον Σρι Ραγκουνάτα Μπάττα Γκοσουάμι, τον Σρι Ραγκουνάτα ντάσα Γκοσουάμι, τον Σρι Τζίβα Γκοσουάμι και τον Σρι Γκοπάλα Μπάττα Γκοσουάμι, που καταφρόνησαν ως ασήμαντη κάθε σχέση με την αριστοκρατία της εποχής τους, και για να σώσουν τις δυστυχισμένες δέσμιες ψυχές, δέχτηκαν ένα κομμάτι ύφασμα για ρούχο, και για τους ίδιους, ζωή ζητιάνων. Είναι όμως βυθισμένοι συνεχώς στον εκστατικό ωκεανό της αγάπης των γκοπι για τον Κρίσνα και λούζονται παντοτινά και αδιάκοπα στα κύματα αυτού του ωκεανού.

*κουτζατ-κοκιλα-χαμσα-σαρassa-γκανακιρνε μαγιουρα-κουλε
νανα-ρατνα-νιμπαντα-μουλα-βιταπα- σρι-γιουκτα-βριννταβανε
ραντα-κρισναμ αχαρ-νισαμ πραμπατζατω τζιβαρταντω γιω
μουντα*

βανντε ρουπα-σανατανω ραγκου-γιουγκω σρι-τζίβα-γκοπαλακω

Προσκυνώ με σεβασμό τους έξι Γκοσουάμι, δηλαδή τον Σρι Ρούπα Γκοσουάμι, τον Σρι Σανάτανα Γκοσουάμι, τον Σρι Ραγκουνάτα Μπάττα Γκοσουάμι, τον Σρι Ραγκουνάτα ντάσα Γκοσουάμι, τον Σρι Τζίβα Γκοσουάμι και τον Σρι Γκοπάλα Μπάττα Γκοσουάμι, που λάτρευαν συνεχώς τη Ράντα και τον Κρίσνα στην υπερβατική γη της Βριντάβανα, που έχει δέντρα πανέμορφα, γεμάτα καρπούς και λουλούδια, και που κάτω από τις ρίζες τους βρίσκονται κάθε λογής πολύτιμα πετράδια. Οι Γκοσουάμι είναι σε θέση να προσφέρουν στις ζωντανές οντότητες το μέγιστο δώρο του σκοπού της ζωής.

σανκια-πουρβακα-ναμα-γκανα-νατιμπιχ καλαβασανι-κριτω

νιντραχαξα-βιχαρακαντι-βιτζιτω τσατιαντα-ντινω τσα γιω

ραντα-κρισνα-γκουνα-σκριτερ μαντουριμα νανντενα σαμμοχιτω

βανντε ρουπα-σανατανω ραγκου-γιουγκω σρι-τζίβα-γκοπαλακω

Προσκυνώ με σεβασμό τους έξι Γκοσουάμι, δηλαδή τον Σρι Ρούπα Γκοσουάμι, τον Σρι Σανάτανα Γκοσουάμι, τον Σρι Ραγκουνάτα Μπάττα Γκοσουάμι, τον Σρι Ραγκουνάτα ντάσα Γκοσουάμι, τον Σρι Τζίβα Γκοσουάμι και τον Σρι Γκοπάλα Μπάττα Γκοσουάμι, που έψελναν συνεχώς τα άγια ονόματα του Κυρίου και Τον προσκυνούσαν σε τακτά διαστήματα. Με αυτόν τον τρόπο αξιοποίησαν την πολύτιμη ζωή τους, και εκτελώντας αυτές τις πράξεις αφοσίωσης κυρίεψαν την πείνα και τον ύπνο. Ήταν πάντα πρόοι και ταπεινοί, μαγεμένοι από τη θύμηση των υπερβατικών αρετών του Κυρίου.

ραντα-κουνντα-τατε καλιντα-ταναγια-τιρε τσα βαμσιβατε

πρεμονμαντα-βασαντ ασεσα-ντασαγια γκραστωπραματτω σαντα

γκαγιαντω τσα καντα χαρερ γκουνα-βαραμ μπαβαμπιμπουτω

μουντα

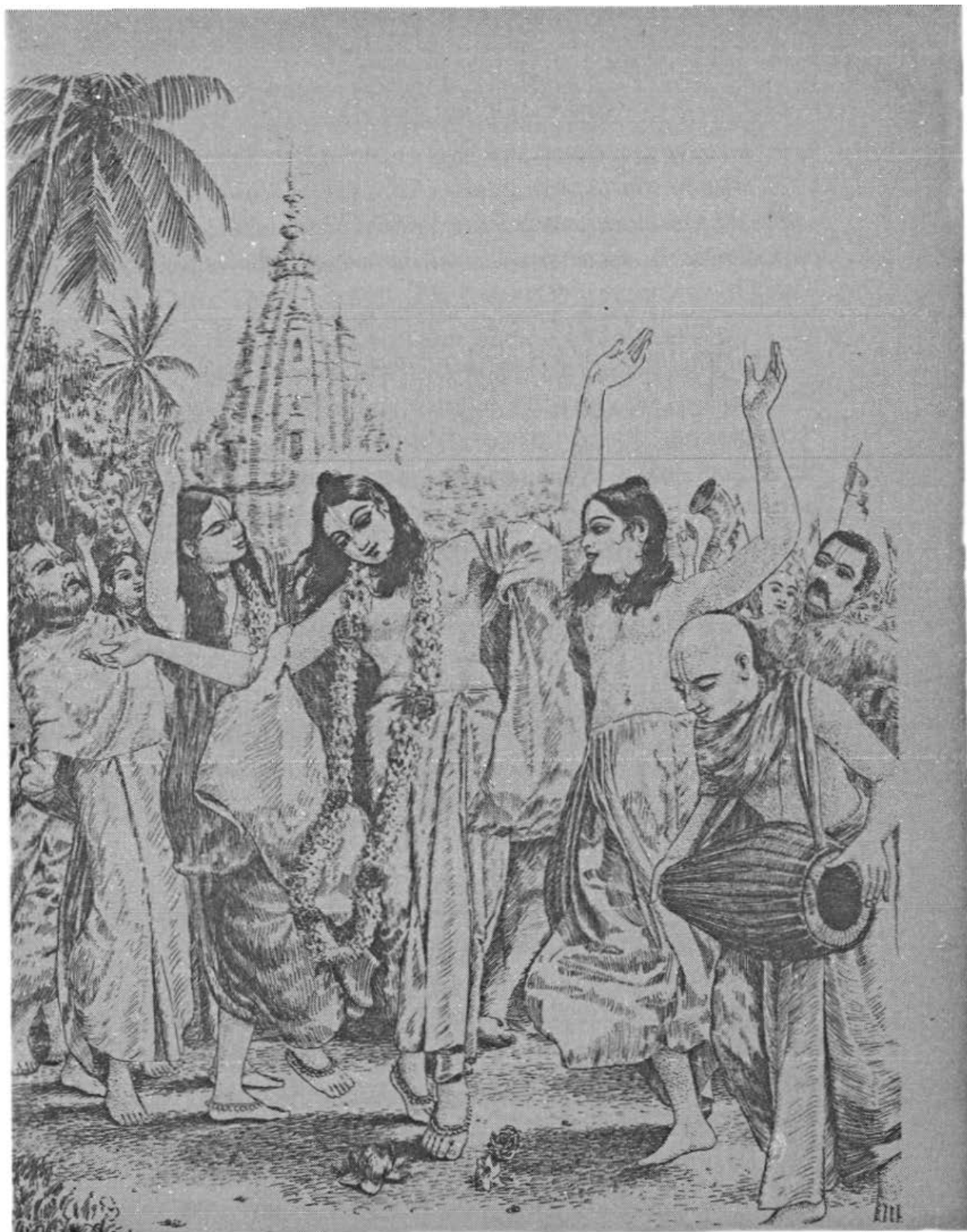
βανντε ρουπα-σανατανω ραγκου-γιουγκω σρι-τζίβα-γκοπαλακω

Προσκυνώ με σεβασμό τους έξι Γκοσουάμι, δηλαδή τον Σρι Ρούπα Γκοσουάμι, τον Σρι Σανάτανα Γκοσουάμι, τον Σρι Ραγκουνάτα Μπάττα Γκοσουάμι, τον Σρι Ραγκουνάτα ντάσα Γκοσουάμι, τον Σρι Τζίβα Γκοσουάμι και τον Σρι Γκοπάλα Μπάττα Γκοσουάμι, που άλλοτε στην όχθη της λίμνης Ράνντα-κούνντα, άλλοτε στις όχθες του Γιαμούνα και άλλοτε πάλι στη Βαμσιβάτα, ήταν πλημμυρισμένοι από την έκσταση της αγάπης για τον Κρίσνα και έμοιαζαν ολόιδιοι με τρελούς, φανερώνοντας στο κορμί τους διάφορα υπερβατικά συμπτώματα, βυθισμένοι στην έκσταση της συνείδησης του Κρίσνα.

*χε ραντε! βρατζα-ντεβι κε! τσα λαλιτε! χε νανντα σουνο! κουταχ
σρι-γκοβαρντανα-καλπα-πανταπα-ταλε καλινντι-βανιε κουταχ
γκοσανταβ ιτι σαρβατο βρατζα-πουρε κενταϊρ μαχα-βιχβαλω
βανντε ρουπα-σανατανω ραγκου-γιουγκω σρι-τζίβα-γκοπαλακω*

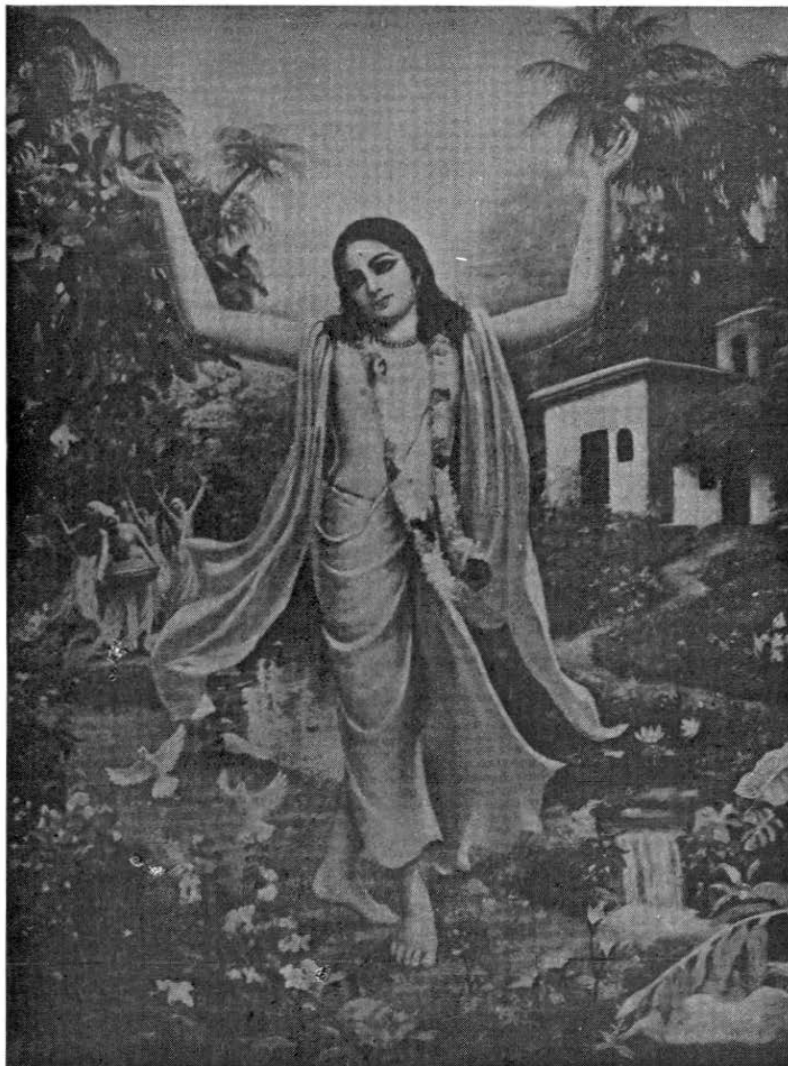
Προσκυνώ με σεβασμό τους έξι Γκοσουάμι, δηλαδή τον Σρι Ρούπα Γκοσουάμι, τον Σρι Σανάτανα Γκοσουάμι, τον Σρι Ραγκουνάτα Μπάττα Γκοσουάμι, τον Σρι Ραγκουνάτα ντάσα Γκοσουάμι, τον Σρι Τζίβα Γκοσουάμι και τον Σρι Γκοπάλα Μπάττα Γκοσουάμι, που έψελναν παντού στη Βρινντάβανα δυνατά πολύ, φωνάζοντας: «Ω Βασίλισσα της Βρινντάβανα, Ρανταράνι! Ω Λαλίτα! Ω γιε του Μαχαράζα Νάνντα! Πού είστε όλοι σας τώρα; Είστε στον λόφο Γκοβαρντάνα η μήπως είστε κάτω απ' τα δέντρα, στις όχθες του Γιαμούνα; Μα πού είστε;» Τέτοια ήταν η διάθεσή τους, έχοντας συνείδηση του Κρίσνα.

Η αποστολή του Κυρίου Τσετάνια

Ο Κύριος Τσετάνια Μαχαπρασπού έδωσε εντολή στους μαθητές Του να γράψουν βιβλία σχετικά με την επιστήμη του Κρίσνα, έργο που οι οπαδοί Του συνεχίζουν να εκτελούν μέχρι σήμερα. Μάλιστα, εξαιτίας του συστήματος της μαθητικής διαδοχής, η παρουσίαση και η επεξεργασία της φιλοσοφίας που δίδαξε ο Κύριος Τσετάνια είναι η πλέον ογιώδης, απαιτητική και συνεπής. Μολονότι κατά τη νεότητά Του ο Κύριος Τσετάνια ήταν ευρύτατα γνωστός ως λόγιος, άφησε μόνο οχτώ στροφές, που ονομάζονται *Σικσαστακα*. Αυτές οι οχτώ προσευχές αποκαλύπτουν καθαρά την αποστολή και τα διδάγματά Του.

Σρι-Σρι Σικαστακα

1

τσετο-νταρπανα-μαρτζαναμ μπαβα-μαχα-νταβαγκνι-νιρβαπαναμ
 σρεγια-καϊραβα-τσανντρικαβιταραναμ βιντια-βαντου-τζιβαναμ
 αναννταμμπουντι-βαρνταναμ πρατι-πανταμ
 πουρναμριτασβανταναμ
 σαρβατμα-σναπαναμ παραμ βιτζαγιατε σρι-κρίσνα-σανκιρταναμ

Δόξα στο *σανκιρτανα* του Σρι Κρίσνα, που καθαρίζει την καρδιά απ' όλη τη σκόνη που έχει μαζευτεί χρόνια πολλά, και σβήνει τη φωτιά της θλιβερής ύπαρξης των αδιάκοπων γεννήσεων και θανάτων. Αυτό το ρεύμα του *σανκιρτανα* ξεδιπλώνει τις αχτίδες της σελήνης της ευλογίας πάνω σε όλη την ανθρωπότητα και είναι η ζωή κάθε υπερβατικής γνώσης. Αυξάνει τον ωκεανό της υπερβατικής ευδαιμονίας και μας επιτρέπει να γευθούμε άφθονα το νέκταρ που πάντα λαχταρούσαμε.

2

ναμναμ ακαρι μπαχου-ντα νιτζα-σαρβα-σακτις
 τατραρπιτα νιγιαμιταχ σμαρανε να καλαχ
 εταντρισι ταβα κριπα μπαγκαβαν μαμαπι
 ντουρνταϊβαμ ιντρισαμ ιχατζανι νανουραγκαχ

Ω Κύριέ μου, μόνο το άγιο Σου όνομα μπορεί να προσφέρει κάθε ευλογία στα ζωντανά όντα, και έτσι έχεις αμέτρητα ονόματα, όπως Κρίσνα και Γκοβίνντα. Αυτά τα υπερβατικά ονόματα τα έχεις προικίσει με όλη την υπερβατική Σου δύναμη, χωρίς καν να επιβάλεις αυστηρούς κανόνες για το ψάλσιμό τους. Ω Κύριέ μου, από καλοσύνη μας επιτρέπεις να Σε πλησιάσουμε με ευκολία,

ψάλλοντας τα άγια ονόματά Σου, μα εγώ είμαι τόσο κακότυχος που δεν με θέλγουν.

3

τριναντ απι σουνιτσενα

ταρορ απι σαχισνουνα

αμανινα μαναντενα

κιρτανι γιαχ σαντα χαριχ

Το άγιο όνομα του Κυρίου πρέπει να το ψέλνουμε με τον νου μας ταπεινό, νιώθοντας πιο μικροί από ένα χορταράκι στον δρόμο. Πρέπει να είμαστε πιο ανεκτικοί από ένα δέντρο, απαλλαγμένοι εντελώς από κάθε αίσθηση ψεύτικου γοήτρου και πρόθυμοι να προσφέρουμε κάθε σεβασμό στους άλλους. Αν έτσι είναι ο νους, μπορεί κανείς να ψέλνει το άγιο όνομα του Κυρίου συνεχώς.

4

να νταναμ να τζαναμ να σουννταριμ

καβιταμ βα τζαγκαντ-ισα καμαγιε

μαμα τζανμανι τζανμανισβαρε

μπαβαταντ μπακτιρ αχαϊτουκι τβαγι

Ω παντοδύναμε Κύριε, δεν επιθυμώ να συγκεντρώσω πλούτη, δεν λαχταρώ όμορφες γυναίκες, και δεν ζητάω οπαδούς. Ζητάω μόνο να Σε υπηρετώ αναίτια με αφοσίωση, σε κάθε μου ζωή.

5

αγι νανντα-τανουτζα κινκαραμ

πατιταμ μαμ βισαμε μπαβαμμπουντω

*κριπαγια ταβα παντα-πανκατζα-
στιτα-ντουλι-σαντρισαμ βιτσινταγια*

Ω γιε του Μαχαράζα Νάνντα (Κρίσνα), είμαι αιώνιος υπηρέτης Σου, μα έχω πέσει μέσα στον ωκεανό της γέννησης και του θανάτου. Πάρε με, Σε παρακαλώ, απ' αυτόν τον ωκεανό του θανάτου και βάλε με, σαν μικρό κομματάκι σκόνης, στα λωτοειδή Σου πόδια.

6

*ναγιαναμ γκαλαντ-ασρου-νταραγια
βανταναμ γκαντγκαντα-ρουνταγια γκιρα
πουλακαϊρ νιτσιταμ βαπου καντα
ταβα ναμα-γκραχανε μπαβισιατι*

Ω Κύριέ μου, ποτέ θα στολιστούν τα μάτια μου με δάκρυα αγάπης να τρέχουν σαν ποτάμι καθώς θα ψέλνω τ' όνομά Σου; Πότε θα χάσω τη μιλιά μου και πότε θα νιώσω ανατριχίλα, καθώς θα ψέλνω το άγιο όνομά Σου;

7

*γιουγκαγिताμ νιμεσενα
τσακσουσα πραβρισαγिताμ
σουνιαγिताμ τζαγκατ σαρβαμ
γκοβινντα-βιραχενά με*

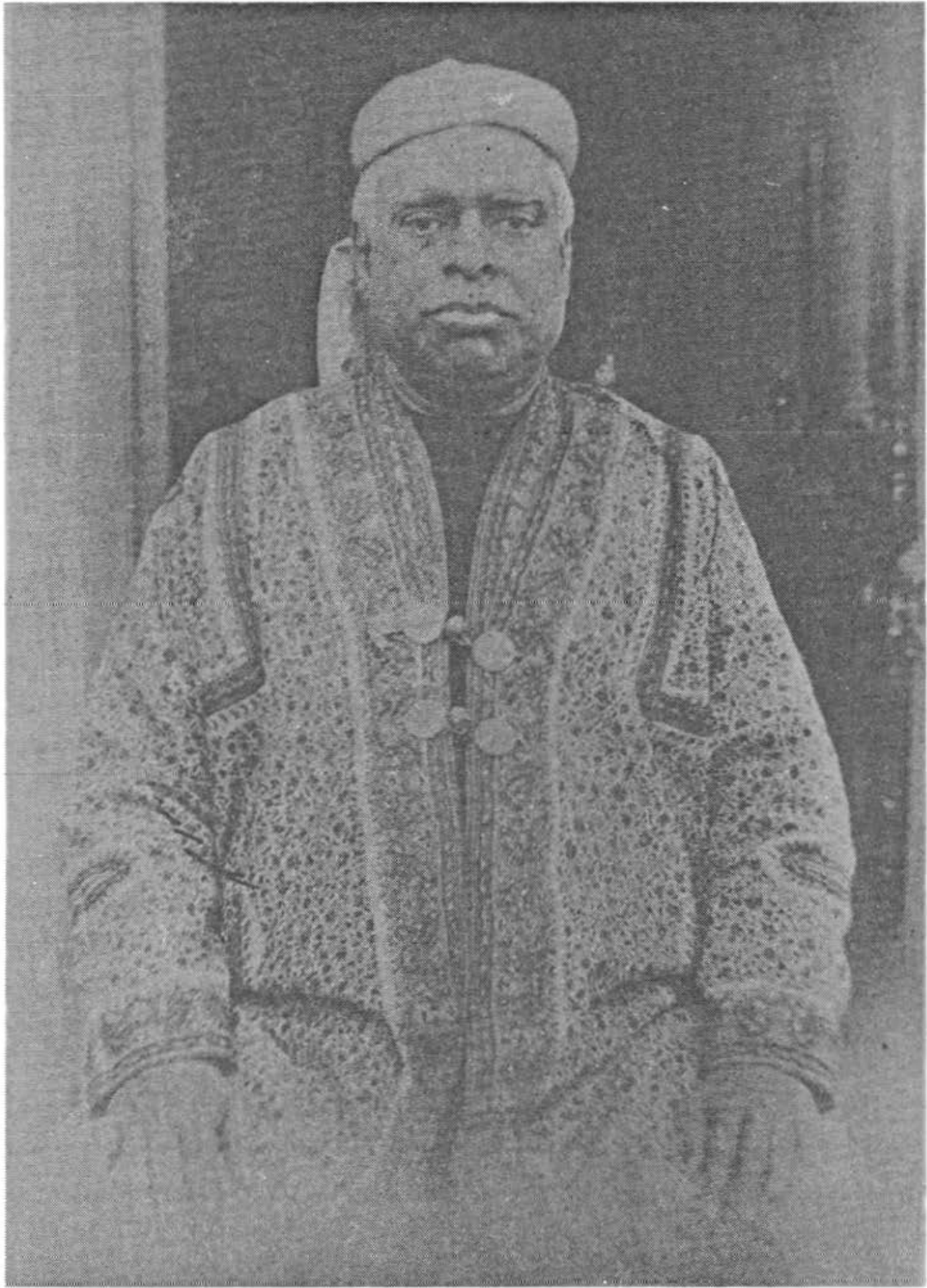
Ω Γκοβίνντα! Ο αποχωρισμός Σου με κάνει να νιώθω την κάθε στιγμή σαν νά 'ταν χρόνια αμέτρητα. Τα δάκρυα κυλάνε από τα μάτια μου σαν ποτάμια βροχής, και χωρίς Εσένα, νιώθω τον κόσμο αδειανό.

8

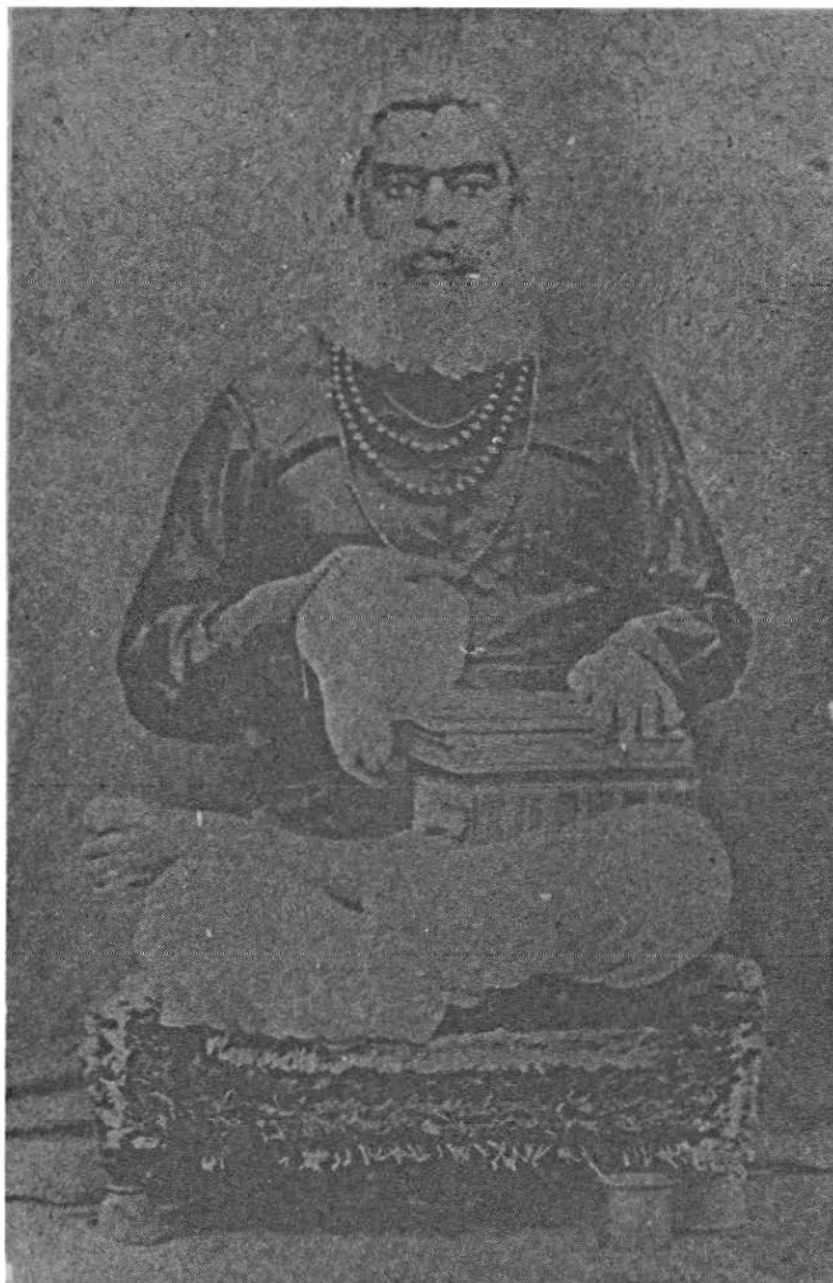
*ασλισια βα παντα-ραταμ πιναστού μαμ
ανταρσαναν μαρμα-χαταμ καροτού βα
γιατα τατα βα βινταντατού λαμπατο
ματ-πρανα-νατας του σα εβα ναπαραχ*

Δεν γνωρίζω άλλον Κύριο παρά μόνο τον Κρίσνα, και θα παραμείνει Κύριός μου, έστω κι αν είναι απότομος καθώς μ' αγκαλιάζει ή κι αν ραγίζει την καρδιά μου γιατί δεν μου φανερώνεται. Μπορεί να με κάνει ό,τι θέλει, γιατί είναι ανεπιφύλακτα και παντοτινά ο λατρεμένος μου Κύριος.

Τραγούδια του Σρίλα Μπακτιβινόντα Τάκουρα

Αρουνονταγια κίρτανα

(Τραγούδια κίρτανα της αυγής)

μέρος πρώτο

ουντιλο αρουνα πουραμπα-μπαγκε,
ντβιτζά-μανι γκορα αμανι τζαγκε,
μπακατα-σαμουχα λοϊγια σατε,
γκελα ναγκαρα-βρατζε

«ταταϊ ταταϊ» μπατζαλο κολ,
γκανα γκανα ταχε τζαντζερα ρολ,
πρεμε νταλα νταλα σοναρα ανγκα,
τσαρανε νουπουρα μπατζε

μουκουνντα μανταβα γιανταβα χαρι,
μπολενα μπολο ρε βαντανα μπορι',
μιτσε νιντα-βασε γκελορε ρατι,
ντιβασα σαριρα-σατζε

εμανα ντουρλαμπα μαναβα-ντεχα,
παϊγια κι κορο μπαβα να κεχα,
εμπε να μπατζιλε γιασοντα-σουτα,
τσαραμε ποντιμπε λατζε

ουντιτα ταπανα χοϊλε αστα,

ντινα γκελο μπολι' χοϊμπε μπιαστα,
 ταμπε κενο εμπε αλασα χοι,
 να μπατζα χριντογια-ρατζε

τζιβανα ανιτια τζαναχα σαρ,
 ταχε ναναβιντα βιπαντα-μπαρ,
 ναμασραγια κορι' γιατανε τουμι,
 τακαχα απανα κατζε

τζιβερα καλιανα-σαντανα-καμ,
 τζαγκατε ασι' ε μαντουρα ναμ,
 αβιντγια-τιμιρα-ταπανα-ρουπε,
 χρινταγκαγκανε βιρατζε

κρισνα-ναμα-σουντα κοριγια παν,
 τζουνταο μπακατιβινοντα-πραν,
 ναμα βινα κιτσου ναχια,
 τσωντα-μπουβανα-ματζε

Όταν ο ορίζοντας της Ανατολής ντύθηκε με το κόκκινο χρώμα που αναγγέλλει την ανατολή του ήλιου, το κόσμημα των διπλογεννημένων, ο Κύριος Γκωρασούννταρα, ξύπνησε στη στιγμή. Παίρνοντας μαζί Του τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του, ταξίδεψε σε ολόκληρη τη χώρα, σε πόλεις και σε χωριά.

Τα μριντανγκα αντηχούσαν «τατά τατά» και τα κύμβαλα έπαιζαν με ρυθμό. Η χρυσαφένια μορφή του Κυρίου Γκωράνγκα τρεμόπαιζε καθώς χόρευε με εκστατική αγάπη για τον Θεό, και τα καμπανάκια των ποδιών Του κουδούνιζαν.

Όλοι οι αφοσιωμένοι υπηρέτες έφελναν δυνατά τα ονόματα Μουκούνντα, Μάνταβα, Γιάνταβα και Χαρί, που δονούσαν τα στόματά τους. Έλεγαν στους ανθρώπους που ακόμα κοιμόντουσαν: «Περνάτε ανώφελα τις νύχτες σας με ύπνο, και τις μέρες σας στολίζοντας τα σώματά σας.

Αποκτήσατε αυτό το σπάνιο ανθρώπινο σώμα, αλλά δεν νοιαζόσαστε γι' αυτό το δώρο. Αν δεν λατρεύετε τώρα τον αγαπημένο γιο της μητέρας Γιασόντα, μεγάλος πόνος σας περιμένει τη στιγμή του θανάτου.

Με κάθε ανατολή και δύση του ήλιου, μία μέρα περνά και χάνεται. Γιατί λοιπόν χάνετε τον χρόνο σας και δεν υπηρετείτε τον Κύριο της καρδιάς;

Αυτή η ζωή είναι πρόσκαιρη και γεμάτη δυστυχίες. Αναζητήστε λοιπόν καταφύγιο στο άγιο όνομα και κάνετε το αιώνια ασχολία σας.

Για να διαπεράσει το σκοτάδι της άγνοιας και να ευλογήσει την καρδιά όλων, το γλυκό αυτό όνομα του Κρίσνα έχει ανατείλει όπως ο λαμπερός ήλιος.

Πιείτε το αγνό νέκταρ του αγίου ονόματος». Εκτός από το όνομα του Κρίσνα, δεν υπάρχει τίποτε άλλο στους δεκατέσσερεις κόσμους. Το άγιο όνομα έχει γεμίσει την ψυχή του Μπακτιβινόνα Τάκουρα.

μέρος δεύτερο

*τζιβ τζαγκο, τζιβ τζαγκο, γκωρατσανντα μπολε
κοτα νιντρα γιαο μαγια-πισατσιρα κολε*

*μπατζμπο μπολιγια εσε σομσαρα-μπιτορε
μπουλιγια ροχι 'λε τουμι αβιντιαρα μπορε*

*τομαρε λοϊτε αμι χοϊνου αβαταρα
αμι βινα μπανντου αρα κε ατσε τομαρα*

*ενετσι ωσαντι μαγια νασιμπαρο λαγκι
χαρι-ναμα μαχα-μαντρα λαο τουμι μαγκι'*

μπακατιβινοντα πραμπου-τσαρανε ποντιγια

σεϊ χαρι-ναμα-μαντρα λοϊλο μαγκιγια

Ο Κύριος Γκωράνγκα φωνάζει: «Ξυπνήστε κοιμισμένες ψυχές! Ξυπνήστε κοιμισμένες ψυχές! Για πόσο ακόμα θα κοιμάστε στην αγκαλιά της μάγισσας Μάγια;

Έχετε λησμονήσει την υπηρεσία αφοσίωσης και είσαστε χαμένες στον κόσμο της γέννησης και του θανάτου.

Έχω έλθει μόνο και μόνο για να σας σώσω. Εκτός από Εμένα, δεν έχετε άλλο φίλο σε αυτόν τον κόσμο.

Έχω φέρει το γιατρικό που θα διώξει την αρρώστια της πλάνης από την οποία υποφέρετε. Πάρ' τε τώρα αυτό το *μαχα-μαντρα - Χαρε Κρισνα, Χαρε Κρισνα, Κρισνα Κρισνα, Χαρε Χαρε, Χαρε Ραμα, Χαρε Ραμα, Ραμα Ραμα, Χαρε Χαρε*».

Ο Τάκουρα Μπακτιβινόντα λέει: «Πέφτω στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου, αφού έλαβα το άγιο όνομα, το *μαχα-μαντρα*.»

Γκαγι γκωρα μαντουρ σβαρε

γκαγι γκορα μαντουρ σβαρε

χαρε κρισνα χαρε κρισνα κρισνα κρισνα χαρε χαρε

χαρε ραμα χαρε ραμα ραμα ραμα χαρε χαρε

γκαγι γκορα μαντουρ σβαρε

γκριχε τακο, βανε τακο, σαντα «χαρι» μπολε ντακο,

σουκε ντουκε μπουλο νά'κο

βαντανε χαρι-ναμ κορο ρε

μαγιατζάλε μπαντα χο' γιε, ατσα μιτσε κατζ λο' γιε,

εκονο τσετανα πε'γιε,

«ραντα-μανταβα» ναμ μπολο ρε

τζιβανα χοϊλο σεζ, να μπατζίλε χρισικεσ'

μπακτιβινοντοπαντεσ',

εκμπαρ ναμ-ρασε ματο ρε

επωδός:

Ο Κύριος Γκωράνγκα τραγουδά με πολύ γλυκιά φωνή: *Χαρε Κρισνα, Χαρε Κρισνα, Κρισνα Κρισνα, Χαρε Χαρε, Χαρε Ραμα, Χαρε Ραμα, Ραμα Ραμα, Χαρε Χαρε.*

Είτε είσαι οικογενειάρχης είτε *σαννιασι*, ψέλνε συνεχώς «Χαρί Χαρί!» Μη λησμονείς αυτόν τον ψαλμό, είτε στην ευτυχία είτε στη δυστυχία. Γέμιζε απλώς τα χείλη σου με το *χαρι-ναμα*.

Είσαι πιασμένος στα δίχτυα της *μαγια* και αναγκάζεσαι να μοχθείς μάταια. Τώρα, στην ανθρώπινη μορφή ζωής, έχεις αποκτήσει πλήρη συνείδηση. Τραγουδά λοιπόν τα ονόματα της Ράντα και του Μάνταβα.

Αν δεν υπηρετείς τον Κύριο των αισθήσεων (τον Χρισικέσα), αξίζεις όσο και ένας νεκρός άνθρωπος. Ακουλούθησε αυτή τη συμβουλή του Μπακτιβινόντα Τάκουρα: Έστω και μία φορά, απόλαυσε το νέκταρ του αγίου ονόματος!

Γκοπινατα

μέρος πρώτο

γκοπινατ, μαμα νιβεντανα σουνο

βισαγι ντουρτζάνα, σαντα καμα-ρατα,
 κιτσου ναχι μορα γκουγα

γχοπινατ, αμαρα μπαρασά τουμι
 τομαρα τσαρανε, λοϊνου σαρανα,
 τομαρα κινκορο αμι

γχοπινατ, κεμονε σοντιμπε μορε
 να τζάνι μπακατι, καρμε τζανταματι
 ποντετσι σομσαρα-γχορε

γχοπινατ, σακαλι τομαρα μαγια
 ναχι μαμα μπαλα, τζάνα σουνιρμαλο,
 σβαντινα ναχε ε καγια

γχοπινατ, νιγιατα τσαρανε στανά
 μαγχε ε παμαρα, κανντιγια κανντιγια,
 κοροχε καρουνά ντανά

γχοπινατ, τουμι το' σακαλι παρα
 ντουρτζάνε ταριτε, τομαρα σακατι,
 κε ατσε παπιρα αρα

γχοπινατ, τουμι κριπα-παραμπαρα
 τζιβερα καρανε, ασιγια πραπαντσε,

λιλα κοϊλε σουμπισταρα

γκοπινατ, αμι κι ντοσε ντοσι

ασουρα σακαλα, παϊλο τσαρανα,

βινοντα τακιλο μποσι'

Ω Γκοπινάτα! Κύριε των γκοπι, άκουσε Σε παρακαλώ την προσευχή μου. Είμαι ένας αχρείος υλιστής, παραδομένος διαρκώς στη λαγνεία, και δεν έχω καλές ιδιότητες.

Ω Γκοπινάτα! Εσύ είσαι η μόνη μου ελπίδα, και γι' αυτό έχω βρει καταφύγιο στα λωτοειδή Σου πόδια. Είμαι αιώνιος υπηρέτης Σου.

Ω Γκοπινάτα! Πώς θα μπορέσω να εξαγνισθώ; Δεν γνωρίζω τι είναι αφοσίωση, είμαι αδύναμος, και έχω πέσει σε αυτή τη σκοτεινή άβυσσο της υλικής ύπαρξης.

Ω Γκοπινάτα! Όλα εδώ είναι η παραπλανητική Σου ενέργεια. Δεν έχω ούτε δύναμη ούτε υπερβατική γνώση, και είμαι δέσμιος αυτού του υλικού σώματος.

Ω Γκοπινάτα! Ο αμαρτωλός αυτός που κλαίει αξιοθρήνητα, εκλιπαρεί να μείνει για πάντα στα λωτοειδή Σου πόδια. Σε παρακαλώ, δείξε του το έλεός Σου.

Ω Γκοπινάτα! Μπορείς να κάνεις οτιδήποτε, και γι' αυτό έχεις τη δύναμη να σώσεις όλους τους αμαρτωλούς. Υπάρχει κάποιος που νά 'ναι πιο αμαρτωλός από εμένα;

Ω Γκοπινάτα! Είσαι ένας ωκεανός καλοσύνης. Έρχεσαι στον υλικό κόσμο και παρουσιάζεις τις θεϊκές διασκεδάσεις Σου για χάρη των πεσμένων ψυχών.

Ω Γκοπινάτα! Είμαι τόσο αμαρτωλός, που ενώ όλοι οι δαίμονες έχουν φτάσει στα λωτοειδή Σου πόδια, ο Μπακτιβινόντα απλώς περιμένει.

μέρος δεύτερο

γχοπινατ, γκουτσαο σαμσαρα-τζιβαλα
αβιντια-γιατανα αρο ναχι σοχε,
τζαναμα-μαρανα-μαλα

γχοπινατ, αμι το' καμερα ντασα
βισαγια-βασανα, τζαγκιτσε χριντογιε
πανντιτσε καραμα πανσα

γχοπινατ, καμπε βα τζαγκιμπα αμι
καμα-ρουπα αρι, ντουρε τεγιαγκιμπο
χριντογιε σπουριμπε τουμι

γχοπινατ, αμι το' τομαρα τζανα
τομαρε τσαριγια, σομσαρα μπατζινου,
μπουλιγια απανα-ντανα

γχοπινατ, τουμι το' σακαλι τζανα
απαναρα τζανε, ντανντιγια εκονα,
σρι-τσαρανε ντεχο στανα

γχοπινατ, εϊ κι βιτσαρα ταβα
βιμουκα ντεκιγια, τσαντα νιτζα-τζανε,
να κορο' καρουνα-λαβα

γχοπινατ, αμι το μουρακα ατι
 κισε μπαλο χογι, καμπου να μπουτζινου,
 ταϊ χενο μαμα γκατι

γχοπινατ, τουμι το' πανντιτα-μπορο
 μουντερα μανγκαλα, τουμι ανβεσιμπε,
 ε ντασε να μπαβα' παρο

Ω Γχοπινάτα! Απάλλαξέ με Σε παρακαλώ από το μαρτύριο της εγνόσμιας ύπαρξης! Δεν μπορώ πια να υπομείνω τα χτυπήματα της άγνοιας και τη συνεχή επανάληψη των γεννήσεων και των θανάτων.

Ω Γχοπινάτα! Είμαι δούλος της λαγνείας. Είμαι πιασμένος στη θηλιά των υλικών επιθυμιών που έχουν ξυπνήσει μέσα στην καρδιά μου.

Ω Γχοπινάτα! Πότε θα ξυπνήσω και θα διώξω μακριά αυτόν τον εχθρό της λαγνείας; Μόνο τότε θα φανερωθείς στην καρδιά μου.

Ω Γχοπινάτα! Είμαι δικός Σου, μα επειδή έχω αφήσει τα λωτοειδή Σου πόδια για να απολαύσω τον υλικό κόσμο, έχω λησμονήσει τον αληθινό μου θησαυρό.

Ω Γχοπινάτα! Εσύ γνωρίζεις τα πάντα. Τώρα μπορείς να τιμωρήσεις τον υπηρέτη Σου και να του προσφέρεις μία θέση στα λωτοειδή Σου πόδια.

Ω Γχοπινάτα! Αυτό, λοιπόν, θέλεις; Να με εγκαταλείψεις και να μη μου δείξεις ούτε σταγόνα από το έλεός Σου;

Ω Γχοπινάτα! Είμαι πράγματι ο μεγαλύτερος ανόητος. Δεν γνωρίζω καθόλου τι είναι καλό για μένα και δεν μπορώ να καταλάβω τίποτε. Γι' αυτό βρίσκομαι σε αυτή την κατάσταση.

Ω Γκοπινάτα! Είσαι το σοφότερο πρόσωπο και βρίσκεις τον τρόπο να δίνεις ελπίδα σε όλους τους ανόητους αυτού του κόσμου. Μη, παρακαλώ, θεωρήσεις αυτόν τον υπηρέτη έναν ξένο.

μέρος τρίτο

*γκοπινατ, αμαρα ουπαγια ναϊ
τουμι κριπα κορι' αμαρε λοϊλε,
σαμσαρε ουνταρα παϊ*

*γκοπινατ, ποντετσι μαγιαρα περε
ντανα νταρα σουτα, γκιρετσε αμαρε,
καμετε ρεκετσε τζερε*

*γκοπινατ, μανα τζε παγκαλα μορα
να μανε σασανα, σαντα ατσετανα,
βισεγιε ρο γιετσε γκορα*

*γκοπινατ, χαρα γιε μενετσι αμι
ανεκα γιατανα, χοϊλο μπιπαλα,
εκονα μπαρασά τουμι*

*γκοπινατ, κεμονε χοϊμπε γκατι
πραμπαλα ινντριγια, βασιμπουτα μανα,
να τσαρε βισαγια-ρατι*

γκοπινατ, χριντογιε μποσιγια μορα
 μανακε σαμιγια, λαχο νιτζα πανε,
 γκουτσιμπε βιπαντα γκορα

γκοπινατ ανατα ντεκιγια μορε
 τουμι χρισικεσα, χρισικα νταμιγια
 ταρ'χε σαμσριτι-γκορε

γκοπινατ, γκολαγια λεγκετσε πανσα
 κριπα-ασι ντορι', μπανντανα τσεντιγια,
 βινοντε κοροχα ντασα

Ω Γκοπινάτα! Δεν έχω τρόπο να σωθώ. Μόνο αν μου χαρίσεις το αναίτιο έλεός Σου και την καλοσύνη Σου και με πάρεις στο βασίλειό Σου θα σωθώ από αυτή την άθλια υλική ύπαρξη.

Ω Γκοπινάτα! Έχω πέσει σε αυτή την επικίνδυνη υλική πλάνη. Με έχουν δέσει πλούτη, γυναίκα και παιδιά, και με κρατούν δεμένο κάτω από τον έλεγχο της λαγνείας.

Ω Γκοπινάτα! Νομίζω ότι τρελαίνομαι. Δεν νοιάζομαι για την πνευματική ζωή και είμαι διαρκώς βυθισμένος στη λάσπη της ικανοποίησης των αισθήσεων.

Ω Γκοπινάτα! Έχω παραδεχθεί την ήττα μου. Όλες μου οι προσπάθειες ήταν ανώφελες. Τώρα, η μόνη μου ελπίδα είσαι Εσύ.

Ω Γκοπινάτα! Πώς θα μπορέσω να φτάσω στον στόχο μου όταν ο νους μου ελέγχεται από τις δυντατές αισθήσεις και δεν εγκαταλείπει την προσκόλλησή του στις εγκόσμιες απολαύσεις;

Ω Γκοπινάτα! Αφού καθίσεις στα μύχια της καρδιάς μου και δαμάσεις τον νου μου οδηγώντας τον προς το μέρος Σου, θα βάλεις τέλος στο τρομερό μου αδιέξοδο.

Ω Γκοπινάτα! Βλέπεις ότι δεν έχω καταφύγιο. Είσαι ο Χριστικέσα, ο Κύριος των αισθήσεων. Υπόταξε, λοιπόν, Σε παρακαλώ, τις αισθήσεις μου και σώσε με από αυτή τη σκοτεινή και επικίνδυνη εγκόσμια ύπαρξη.

Ω Γκοπινάτα! Η θηλιά του υλισμού έχει σφίξει τον λαιμό μου. Παίρνοντας το σπαθί του ελέους Σου και κόβοντας αυτά τα δεσμά, κάνε αυτόν εδώ τον Μπακτιβινόντα ταπεινό υπηρέτη Σου.

Γκουρουντεβα! Κριπα-μπινντου-ντιγια

γκουρουντεβ!

κριπα-μπινντου ντιγια, κορο' εϊ ντασε,

τριναπεκα ατι χινα

σακαλα σαχανε, μπαλα ντιγια κορο',

νιτζα-μανε σπριχαχι να

σακαλε σαμμαν, κοριτε σακατι,

ντεχο' νατα! γιατα γιατα

ταμπε το' γκαϊμπο, χαριναμα-σουκε,

απαραντα χα' μπε χατα

καμπε χενο κριπα, λομπιγια ε τζανα,

κριταρτα χοϊμπε, νατα!

σακτι-μπουντι-χιν, αμι ατι ντιν,

κορο' μορε ατμα-σατα

τζογκιατα-βιτσαρε, κιτσου ναχι παϊ,

τομαρα καρουνα-σαρα

καρουνα να χοϊλε, κανντιγια κανντιγια,

πρανα να ρακιμπο αρα

Γκουρουντέβα! Δώσε σε αυτόν τον υπηρέτη σου μία μόνο σταγόνα από το έλεός σου και κάνε τον πιο ταπεινό από ένα χορταράκι. Δώσε μου τη δύναμη να ανέχομαι τα πάντα και ελευθέρωσέ με από τη ματαιοδοξία μου.

Δώσε μου τη δύναμη, αφέντη μου, να τιμώ όλα τα ζωντανά όντα όπως τους ταιριάζει. Και τότε, τραγουδώντας τα άγια ονόματα του Κυρίου Χαρί εκστατικά, όλα μου τα ανομήματά μου θα εξαφανισθούν.

Πότε θα δεχθώ το έλεός Σου, εγώ που είμαι χωρίς διόλου δύναμη και εξυπνάδα και εντελώς πεσμένος; Πάρε, σε παρακαλώ, την ψυχή μου και κάνε με δικό σου.

Εξετάζοντας τον εαυτό μου, δεν βρίσκω καμία αξία. Είμαι φτιαγμένος μόνο από το έλεός Σου. Αν δεν είσαι ευσπλαχνικός μαζί μου, τότε κλαίγοντας διαρκώς, δεν θα μπορέσω να κρατηθώ πια στη ζωή.

Μανασα ντεχα γκεχα

μανασα, ντεχο, γκεχο, γιο κιτσου μορα

αρπιλουν τουγια παντε, νανντα-κισορα

σαμπαντε-βιπαντε, τζιβανε-μαρανε
νταγι μαμα γκελα, τουβα ο-παντα βαρανε

μαρομπι ρακομπι-γιο ιτσα τοχαρα
νιτια-ντασα πρατι τουγια αντικαρα

τζανμαομπι μογι ιτσοτσα γιαντι τορ
μπακτα-γκριχε τζανι τζανμα χαο μορ

κιτα-τζανμα χαο τζατα τουγια ντασα
μπαχιρ-μουκα μπραμα-τζανμε ναχι ασα

μπουκτι-μουκτι-σπριχα βιχι να γιε μπακτα
λομποϊτε τανκο σανγκα ανουρακτα

τζανακα, τζανανι, ντογιτα, τοναγια
πραμπου, γκουρου, πατι-τουχουν σαρβα-μογια

μπακατιβινοντ κοχε, σουνο κανα!
ραντανατα! τουχουν χαμαρα παρανα

Νου, σώμα, σπίτι, ό,τι κι αν κατέχω, τα έχω όλα αποθέσει στα
λωτοειδή Σου πόδια, αγαπημένε μου Κύριε, γεμάτε νιάτα γιε του
Μαχαράτζα Νάνντα!

Στις καλοτυχίες ή στις κακοτυχίες, στη ζωή ή στον θάνατο, δεν υπάρχει άλλο χρέος από την εγκατάλειψη στα λωτοειδή Σου πόδια.

Αν το επιθυμείς μπορείς να με θανατώσεις ή να με προστατέψεις. Μπορείς να με κάνεις ό,τι θέλεις, επειδή είμαι ο αιώνιος υπηρέτης Σου.

Αν είναι το θέλημά Σου να γεννηθώ ξανά, τότε ας γίνει αυτό στο σπίτι ενός αφοσιωμένου υπηρέτη Σου.

Μπορώ να ζήσω ακόμα και σαν σκουλήκι αν έχω τη δυνατότητα να Σε υπηρετώ, αλλά αν δεν μπορώ να Σε υπηρετώ με αφοσίωση, δεν επιθυμώ τη ζωή ούτε του Μπράμα.

Λαχταρώ τη συντροφιά του εκείνου του αφοσιωμένου υπηρέτη Σου που δεν επιθυμεί απολαύσεις ή απελευθέρωση.

Πατέρα, μητέρα, κόρη, γιε, Κύριε, δάσκαλε και σύζυγε! Είσαι για μένα το παν.

Ο Τάκουρα Μπακτιβινόντα λέει: «Ω Κύριε της Σριμάτι Ρανταράνι, άκουσέ με Σε παρακαλώ! Είσαι η ζωή μου και η ψυχή μου!»

Πρασαντα-σεβαγια

(Τραγούδια που αποδίδουν τιμές
στην πνευματική τροφή)

μέρος πρώτο

(Το τραγούδι αυτό πρέπει να τραγουδιέται πριν αρχίσει
να τρώει κανείς το πρασάντα του Κυρίου)

σαριρα αμπιντια-τζαλ, τζοντενντριγια ταε καλ,
τζιβε πελε βισαγια-σαγκορε

*ταρα μαντιε τζιβα ατι, λομπαμογι σουντουρματι,
 τα'νε τζετα κοτινα σαμσαρε
 κρισνα μποντα ντογιαμοϊ, κοριμπαρε τζιβα τζογι,
 σβαπρασαντ-αννα ντιλα μπαϊ
 σεϊ ανναμριτα καο, ραντα-κρισνα-γκουνα-γκαιο,
 πρεμε ντακο τσετανια-νιταϊ*

Αδέλφια! Αυτό το υλικό σώμα είναι ένα δίχτυ από άγνοια και οι αισθήσεις είναι η αιτία της καταστροφής, επειδή ρίχνουν την ψυχή σε έναν ωκεανό υλικής απόλαυσης. Από όλες τις αισθήσεις, η γλώσσα είναι η πιο αχόρταγη και αχαλίνωτη. Σε αυτόν τον κόσμο, είναι πολύ δύσκολο να την υποτάξει κανείς.

Εσύ όμως, αγαπημένε μου Κρίσνα, είναι πολύ καλός μαζί μας και μας έχει δώσει τα υπολείμματα της δικής Σου τροφής για να μας βοηθήσεις να ελέγξουμε τη γλώσσα μας. Αδέλφια, τιμήστε αυτές τις θεϊκές τροφές, υμνήστε τη Ράντα και τον Κρίσνα, και με αγνή αγάπη φωνάξτε «Τσετάνια! Νιτάι!»

μέρος δεύτερο

(Το τραγούδι αυτό τραγουδιέται ενώ τρώει
 κανείς το πρασάντα)

*εκ-ντινα σαντιπουρε, πραμπου αντβεϊτερα γκαρε
 ντουϊ πραμπου μποτζανε μποσιλο
 σακ κορι' ασβαντανε, πραμπου μπολε μπακταγκανα,
 ει' σακ κρισνα ασβαντιλο*

χενο σακ-ασβαντανε, κρισνα-πρεμα αϊσε μανε,

σεΐ πρεμε κορο ασβαντανα
 τζαντα-μπουντι παρι-χαρι΄, πρασαντα μποτζανα κορι΄,
 «χαρι χαρι» μπολο σαρβα-τζαν

Αδέλφια! Κάποια μέρα στη Σαντινάπουρα, στο σπίτι του Σρι Αντβέιτα, οι δύο Κύριοι (ο Κύριος Τσετάνια και ο Κύριος Νιτιανάντα) είχαν καθίσει για φαγητό. Όταν ο Κύριος Τσετάνια δοκίμασε το σακ (πράσινα φυλλωτά λαχανικά), είπε: «Ω αγαπημένοι Μου, αυτό το σακ είναι τόσο νόστιμο! Ο Κύριος Κρίσνα το έχει δοκιμάσει οπωσδήποτε».

«Όταν γεύεται κανείς ένα σακ σαν αυτό, γεύεται στην καρδιά του κρισνα-πρεμα (αγάπη για τον Κρίσνα)». Ξεχνώντας κάθε υλιστική αντίληψη και τρώγοντας τα υπολείμματα της τροφής του Κυρίου, φωνάζτε όλοι σας «Χαρί μπόλ! Χαρί μπόλ! Χαρί μπόλ!»

Ραντα-Κρισνα μπόλ

« ραντα-κρισνα» μπόλ μπόλ μπόλο ρε σομπαϊ΄

(εϊ) σικα ντιγια, σαμπ ναντιγια,

πιρτσε νετσε γκωρα-νιταϊ΄

χαρι-μπολ μπόλο ρε εϊ σικα ντιγια

ραντα-κρισνα μπόλ μπόλ μπόλο ρε σομπαϊ΄

(μιτσε) μαγιαρ μποσε, γιατσο μπεσε΄,

κατσα χαμπουντουμπου, μπαϊ΄

χαρι-μπολ μπόλο ρε μπαϊ΄ μαγιαρ μποσε

ραντα-κρισνα μπόλ μπόλ μπόλο ρε σομπαϊ΄

(τζιβ) κρισνα-ντας, εϊ βισβας,
 κορλε το' αρ ντουκα ναϊ
 χαρι-μπολ μπολο ρε τζιβ κρισνα ντας
 ραντα-κρισνα μπολ μπολ μπολο ρε σομπαϊ

(κρισνα) μπολμπε γιαμπε, πουλακ χα'μπε,
 τζορμπε ανκι, μπολι ταϊ
 χαρι-μπολ μπολο κρισνα μπολμπε τζαμπε
 «ραντα-κρισνα» μπολ μπολ μπολο ρε σομπαϊ

(ραντα) κρισνα μπολο, σανγκε τσαλο,
 εϊ ματρα μπικα τσαϊ
 χαρι-μπολ μπολο ραντα κρισνα μπολο
 «ραντα-κρισνα» μπολ μπολ μπολο ρε σομπαϊ

(γιαϊ) σακαλ βιποντ, μπακτιβινοντ,
 μπολεν, γιακον ο-ναμ γκαϊ
 χαρι-μπολ μπολο ραντα κρισνα μπολο
 «ραντα-κρισνα» μπολ μπολ μπολο ρε σομπαϊ

«Ψάλετε, ψάλετε, ψάλετε όλοι «Ράντα-Κρίσνα!» Όταν ο Κύριος Τσετάνια και ο Κύριος Νιτιανάνντα διέσχιζαν τη γη της Ναντία χορεύοντας, έδωσαν αυτό το δίδαγμα: «Ψάλετε, ψάλετε όλοι Ράντα-Κρίσνα!»

Είσαστε πιασμένοι στη δίνη της ανούσιας και ανώφελης δράσης και βυθίζεστε όλο και πιο βαθιά. «Ψάλετε, ψάλετε Ράντα-Κρίσνα!» Ψάλετε όλοι.

Αν απλώς κατανοήσετε ότι η πνευματική ψυχή είναι αιώνιος υπηρέτης του Κρίσνα, δεν θα δοκιμάσετε ποτέ πια άλλες λύπες. «Ψάλετε, ψάλετε Ράντα-Κρίσνα!» Ψάλετε όλοι.

Ψάλετε Χάρε Κρίσνα και τα μάτια σας θα γεμίσουν δάκρυα, και το σώμα σας θα νιώσει υπερβατικό ρίγος. «Ψάλετε, ψάλετε Ράντα-Κρίσνα!» Ψάλετε όλοι.

Ψάλετε «Ράντα-Κρίσνα» και ελάτε μαζί μας. Αυτή είναι η μόνη ελεημοσύνη που ζητάμε. «Ψάλετε, ψάλετε Ράντα-Κρίσνα!» Ψάλετε όλοι.

«Όλοι οι κίνδυνοι εξαφανίζονται όταν φέλνει κανείς το Άγιο Όνομα», λέει ο Μπακτιβινόντα Τάκουρα. «Ψάλετε, ψάλετε Ράντα-Κρίσνα!» Ψάλετε όλοι.

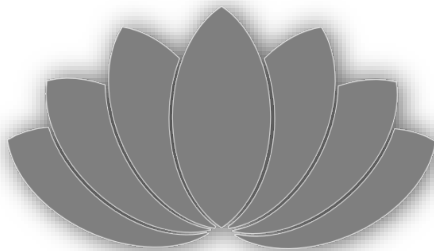

Τζαγια-ραντα-μανταβα

(τζαγια) ραντα-μανταβα (τζαγια) κουντζα-μπιχαρι
 (τζαγια) γκοπι-τζανα-βαλλαμπα (τζαγια) γκιρι-βαρα-νταρι
 (τζαγια) γιασοντα-νανντανα, (τζαγια) βρατζα-τζανα-ραντζανα,
 (τζαγια) γιαμουννα-τιρα-βανα-τσαρι

Η Ράντα και ο Κρίσνα διασκεδάζουν ερωτικά στα άλση (κουντζά) της Βρινντάβανα. Γκοπι-τζάνα-βαλλαμπα σημαίνει «εκείνος που προκαλεί και συμμετέχει σε ερωτικές διασκεδάσεις με τις γκοπι. Γκιρι-βαρα-νταρι είναι το όνομα του Κρίσνα όταν διασκεδάζει σηκώνοντας τον μεγάλο Λόφο Γκοβαρντάνα. Γιασοντα-νανντανα είναι «ο γιος της Γιασόντα». (Νανντα σημαίνει γιος, αλλά είναι και το όνομα του πατέρα του Κρίσνα, οπότε ο Κρίσνα ονομάζεται και Νάνντα-νάνντανα). Βρατζα-τζάνα-ραντζάνα σημαίνει «ο λατρεμένος των κατοίκων της Βρινντάβανα». Παίζει διαρκώς στους δασύλλια (βανα) στην όχθη (τιρα) του Ποταμού Γιαμούνα. Γι' αυτό ο Κρίσνα είναι γνωστός και ως γιαμουνα-τιρα-βανα-τσαρι.

(Ο Σρίλα Πραμπουπάντα αγαπούσε πολύ αυτό το τραγούδι και το τραγουδούσε πριν από τις ομιλίες του. Στο Αλλαχαμπάντ και στην Γκορακπούρ, ο Σρίλα Πραμπουπάντα, αφού τραγούδησε τις δύο πρώτες γραμμές έπεσε σε έκσταση, και μετά από κάποιο διάστημα επανήλθε στην εξωτερική του συνείδηση και είπε, «Τώρα ψάλετε Χάρε Κρίσνα.» Ο Σρίλα Πραμπουπάντα έλεγε ότι αυτό το τραγούδι είναι «μία εικόνα της Βρινντάβανα. Τα έχει όλα – τη Σριμάτι Ρανταράνι, τη Βρινντάβανα, την Γκοβαρντάνα, τη Γιασόντα και όλα τα βοσκοπούλα.»)

(Σημείωση: Τα δύο επόμενα τραγούδια του Σρίλα Μπακτιβινόντα Τάκουρα έχουν τίτλο *Σιντι-λαλασα*. *Λαλασα* σημαίνει «να λαχταράς με μεγάλη προσδοκία», και *σιντι* σημαίνει «τελειότητα». Το να λαχταράει κανείς με μεγάλη προσδοκία για να πετύχει το στάδιο της τελειότητας ονομάζεται *σιντι-λαλασα*. Ο αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου δεν έχει ποτέ επιθυμίες για υλική απόλαυση, γέννηση σε ουράνιο πλανήτη, μυστικές δυνάμεις, απελευθέρωση ή έστω και για τα τέσσερα ανώτερα στάδια απελευθέρωσης, δηλαδή το να αποκτήσει κανείς πλούτη όσα και του Κυρίου, το να έχει την ίδια μορφή με τον Κύριο Βίσνου, το να είναι πάντα μαζί με τον Κύριο ή το να ζει στον ίδιο πλανήτη με τον Κύριο στον πνευματικό ουρανό. Η λαχτάρα του αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη είναι απλώς να γίνει άνευ όρων υπηρέτης του Κυρίου. Αυτό είναι το στάδιο της τελειότητας που θα πρέπει να επιθυμούμε.)

Σιντι Λαλασα

(Λαχταρώντας πνευματική τελειότητα)

*καμπε γκαουραβανε, σουραντουνι-τατε,
«χα ραντε χα κρισνα μπολε’
κανντιγια βενταμπο, ντεσα-σουκα τσαντι»
νανα λατα-ταρου-ταλε*

σβαπατσα-γκριχετε, μαγκιγια καϊμπο,

πιμπο σαρασβατι-τζαλο
 πουλινε-πουλινε, γκανταγκαντι ντιμπο,
 κορι', κρισνα κολαχαλο

νταμα-βασι-τζανε, πρανατι κοριγια,
 μαγκιμπο κριπαρα λεσα
 βαϊσναβα-τσαρανα-ρενου, γκαγια μακι',
 νταρι αβαντουτα-βεσα

γκωντα-βρατζα-βανε, μπεντα να ντεκιμπο,
 χοϊμπο βαρατζα-βασι
 νταμερα σβαρουπα, σπουριμπε ναγιανε,
 χοϊμπο ρανταρα ντασι

Πότε, ω πότε, θα τραγουδώ στην όχθη του Γάγγη, στη γη της Ναβαντβίπα, «Ω Ράντα, ω Κρίσνα»; Πότε θα τριγυρνώ ανάμεσα στα αναρριχητικά φυτά και στα δέντρα με δάκρυα στα μάτια ξεχνώντας κάθε σωματική άνεση;

Πότε θα νιώθω ικανοποιημένος ζητιανεύοντας φαγητό από τους απόβλητους που ζουν εδώ κι εκεί, και πίνοντας νερό από τον ποταμό Σαρσβατί; Πότε θα κυλιέμαι στις όχθες του ποταμού, κάνοντας φασαρία με τις φωνές μου: «Κρίσνα! Κρίσνα!»

Πότε θα υποκλιθώ στους κατοίκους της άγιας γης της Ναβαντβίπα, εκλιπαρώντας λίγο από το έλεός τους; Πότε θα ντυθώ με το ένδυμα των παραμαχαμσα και πότε θα αλείψω τη σκόνη των ποδιών των Βαϊσνάβα στο σώμα μου;

Πότε θα δω ότι οι κάτοικοι της Ναβαντβίπα δεν διαφέρουν από τους κατοίκους της Βρινντάβανα, και πότε θα γίνω ένας

Βρατζαβάσι ό ίδιος; Πότε θα δω την αληθινή μορφή του
υπερβατικού βασιλείου να ανοίγεται μπροστά στα μάτια μου, και
πότε θα μπορέσω να μπω στην υπηρεσία της Ρανταράνι;

Καμπε χα'μπε μπολο

(Επίκληση του αγίου ονόματος)

καμπε χα'μπε μπολο σε ντιν αμαρ
(αμαρ) αμαραντα γκουτσι, σουντα ναμε ρουτσι,
κριπα-μπολε χα'μπε χριντογιε σαντσαρ
καμπε χα'μπε μπολο σε-ντιν αμαρ

τριναντικα χιν, καμπε νιτζε μανι',
σαχισνουτα-γκουνα χριντογιετε ανι'
σακαλε μαναντα, απανι αμανι,
χο'γιε ασβαντιμπο ναμα-ρασα-σαρ
καμπε χα'μπε μπολο σε-ντιν αμαρ

ντανα τζανο αρ, καβιτα-σουννταρι,
μπολιμπο να τσαχι ντεχο-σουκακορι
τζανμε-τζανμε νταο, οχε γκωραχαρι!
αχοϊτουκι μπακτι τσαρανε τομαρ
καμπε χα'μπε μπολο σε-ντιν αμαρ

(καμπε) κοριτε σρι-κρισνα-, ναμα «ουτσαρانا»

πουλακιτο ντεχο γκαντγκαντα βατσάνα
 βαϊβαρνια-βεπατου, χά'μπε σαμγκατανα,
 νιρανταρα νετρε βά'πε ασρου-νταρ
 καμπε χά'μπε μπολο σε-ντιν αμαρ

καμπε ναβαντβιπε, σουραντουνι-τατε,
 γκωρα-νιτιανανντα μπολι' νισκαπατε
 νατσιγια γκαϊγια, βενταϊμπο τσουτε,
 μπατουλεραπραγι τσαντιγια βιτσαρ
 καμπε χά'μπε μπολο σε-ντιν αμαρ

καμπε νιτιανανντα, μορε κορι' ντογια,
 τσανταϊμπε μορα βισαγιερα μαγια
 ντιγια μορε νιτζά- τσαρανερα τσαγια
 ναμερα χατετε ντιμπε αντικαρ
 καμπε χά'μπε μπολο σε-ντιν αμαρ

κινιμπο, λουτιμπο, χαρι-ναμα-ρασα,
 ναμα-ρασε ματι' χοϊμπο βιβασα
 ρασερα ρασικα-, τσαρانا παρσασα
 κοριγια ματζιμπο ρασε ανιμπαρ
 καμπε χά'μπε μπολο σε-ντιν αμαρ

καμπε τζιβε ντογια, χοϊμπε ουντογια,
 νιτζά-σουκα μπουλι' σουντινα-χριντογια

*μπακατιβινοντ, κοριγια βινογια,
 σρι-ατζνα-ταχαλα κοριμπε πρατσαρ
 καμπε χα' μπε μπολο σε-ντιν αμαρ*

Πότε θα γίνει δική μου εκείνη η μέρα; Πότε, σταματώντας τα ανομήματά μου, θα νιώσω έλξη για το άγιο όνομα; Πότε θα λάμψει στην καρδιά μου το έλεός σου; Πότε, ω πότε, θα γίνει δική μου εκείνη η μέρα;

Πιο ταπεινός από ένα χορταράκι, πιο ανεκτικός από ένα δέντρο. Πότε θα αποκτήσει ο νους μου αυτή την ιδιότητα; Δείχνοντας σεβασμό σε όλους, χωρίς να περιμένω να με τιμήσουν, θα γευθώ τότε το θεϊκό νέκταρ του αγίου ονόματος. Πότε, ω πότε, θα γίνει δική μου εκείνη η μέρα;

Δεν νοιάζομαι για πολλά πλούτη ή για οπαδούς, για τη γυναικεία ομορφιά ή για σωματικές ανέσεις. Ω Κύριε Γκωραχαρί, δίνε μου Σε παρακαλώ, σε κάθε μου γέννηση αναίτια αφοσίωση στα θεϊκά Σου πόδια. Πότε, ω πότε, θα γίνει δική μου εκείνη η μέρα;

Πότε θα ξεστομίσω «Κρίσνα, Κρίσνα, Κρίσνα» με λόγια πνιγμένα στη συγκίνηση και με το σώμα μου να αναριγεί; Πότε θα νιώσω ανατριχίλα εκστατική, πότε θα χάσω το χρώμα μου και πότε θα τρέξουν από τα μάτια μου ασταμάτητα τα δάκρυα ποτάμι; Πότε, ω πότε, θα γίνει δική μου εκείνη η μέρα;

Πότε θα περιδιαβώ τη γη της Ναβαντβίπα, στις όχθες του Γάγγη, φωνάζοντας δυνατά, «Ω Γιώρα! Ω Νιτιανάνντα!» σαν μία παραδομένη ψυχή, χορεύοντας, τραγουδώντας και τρέχοντας παντού; Πότε θα γίνω μισότρελος, χάνοντας το μυαλό μου; Πότε, ω πότε, θα γίνει δική μου εκείνη η μέρα;

Πότε θα φανεί ευσπλαχνικός μαζί μου ο Κύριος Νιτιανάνντα, ελευθερώνοντας με από την πλάνη του υλισμού; Χαρίζοντάς μου τη σκιά των λωτοειδών ποδιών Του, θα γίνει δικό μου το δικαίωμα να κηρύξω το άγιο όνομα. Πότε, ω πότε, θα γίνει δική μου εκείνη η μέρα;

Θα ζητιανέψω, θα δανειστώ και θα κλέψω τον νέκταρ του αγίου ονόματος. Θα παραλύσω μεθώντας με τη γεύση του αγίου ονόματος. Ω εσείς που απολαμβάνετε το νέκταρ του αγίου ονόματος, πότε θα μπορέσω να αγγίξω τα λωτοειδή σας πόδια μέχρι τις εσχατιές του χρόνου; Πότε, ω πότε, θα γίνει δική μου εκείνη η μέρα;

Πότε θα ξυπνήσει μέσα μου καλοσύνη και συμπόνια για όλα τα όντα, και πότε η καρδιά μου, ελεύθερη, θα ξεχάσει τη δική μου ευτυχία; Ο Μπακτιβινόντα προσεύχεται με κάθε ταπεινότητα: «Τώρα θα αρχίσω να κηρύττω τη θεϊκή Σου εντολή». Πότε, ω πότε, θα γίνει δική μου εκείνη η μέρα;

Σουντα-μπακατα

σουντα-μπακατα-, τσαρانا-ρενου,

μπατζανα-ανουκουλα

μπακατα-σεβα, παραμα-σιντι,

πρεμα-λατι-καρα μουλα

μανταβα-τιτι, μπακτι-τζανανι,

γιατανε παλانا κορι

κρισνα-μποσατι, μποσατι μπολι',

παραμα ανταρε μπορι

γκωρ αμαρα, γιε-σαμπα στανε,

κορολα μπραμανα ρανγκε

σε-σαμπα στανα, χειριμπο αμι,

πραναγι-μπακατα-σανγκε

μριντανγκα-βανγια, σουνιτε μανα,
αβασαρα σαντα γιατσε
γκωρα-βιχιτα, κιρτανα σουνι',
ανανντε χριντογι νατσε

γιουγκαλα-μουρτι, ντεκιγια μορα,
παραμα-ανανντα χογια
πρασαντα-σεβα, κοριτε χογια,
σακαλα πραπαντσα τζογια

γιε-ντινα γκριχε, μπατζανα ντεκι,
γκριχετε γκολοκα μπαγια
τσαρανα-σιντου, ντεκιγια γκανγκα,
σουκα σα σιμα παγια

τουλασι ντεκι, τζουνταγια πρανα,
μανταβα-τοσανι τζανι'
γκωρα-πριγια, σακα-σεβανε,
τζιβανα σαρτακα μανι

μπακατιβινοντα, κρισνα-μπατζανε,
ανουκουλα παγια γιαχα
πρατι-ντιβασε, παραμα-σουκε,

σβικαρα κορογιε ταχα

Η σκόνη των λωτοειδών ποδιών των αγνών αφοσιωμένων υπηρετών, η ενθουσιώδης υπηρεσία αφοσίωσης και η προσφορά υπηρεσίας στους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες της ανώτατης τάξης είναι οι ρίζες του αναρριχητικού φυτού της αφοσίωσης.

Οι άγιες μέρες όπως η Εκάντασι και η Τζανμάσταμι είναι οι μητέρες της αφοσίωσης για όσους αφοσιωμένους υπηρέτες τις σέβονται. Είθε οι άγιοι τόποι των διασκεδάσεων του Κρίσνα να είναι οι τόποι της λατρείας μου και είθε να με ευλογήσουν.

Είθε να επισκέπτομαι πάντοτε όλα τα άγια μέρη που έχουν σχέση με τις διασκεδάσεις του Κυρίου Τσετάνια και των αφοσιωμένων υπηρετών Του.

Όταν ακούω τον ήχο του μριντανγκα, μέσα στην καρδιά μου λαχταράω πάντοτε να πάρω κι εγώ μέρος στο κιντσανά και όταν ακούω τα γνήσια τραγούδια που περιγράφουν τις διασκεδάσεις του Κυρίου Τσετάνια, η καρδιά μου χορεύει εκστατικά.

Όποτε βλέπω τις υπερβατικές θεότητες (σρι-βιγκραχα) των Ράντα και Κρίσνα πλημμυρίζω από χαρά, επειδή τρώγοντας το πρασαντα του θεϊκού ζεύγους, μπορούμε να κυριεύσουμε τα υλικά στοιχεία.

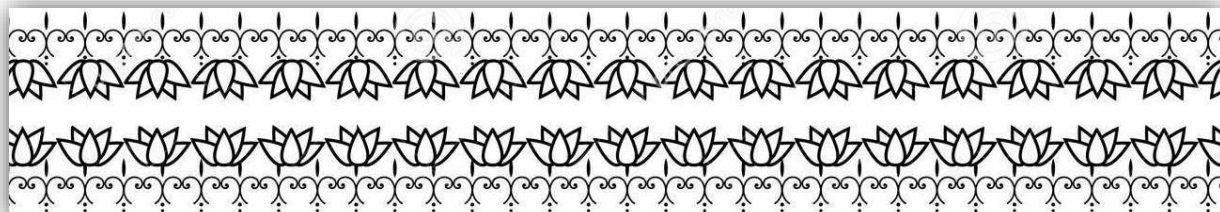
Μια μέρα, ενώ τελούσα τις λατρευτικές πράξεις αφοσίωσης, είδα το σπίτι μου να μεταμορφώνεται σε Γκολόκα Βρινντάβανα. Όταν παίρνω το νερό που έχει λούσει τη Θεότητα (τσαρاناμριτα), βλέπω το άγιο νερό του Γάγγη να κυλά από τα πόδια του Κυρίου Βίσνου, και η ευδαιμονία μου δεν γνωρίζει όρια.

Η θέα της τουλασι γεμίζει την καρδιά μου χαρά και ευχαριστεί πολύ και τον Κύριο Μάνταβα (τον Κρίσνα). Όταν τρώω το πρασαντα που έχει ευλογήσει ο Κύριος Τσετάνια, είναι καινούργια εμπειρία ζωής. (Ο Κύριος Τσετάνια αγαπούσε πολύ το φαγητό που μαγειρεύεται με πράσινα λαχανικά και ονομάζεται σακ, και υπάρχει

ένα άλλο τραγούδι σε αυτό το βιβλίο, που περιγράφει τα θαυμαστά αποτελέσματα αυτού του είδους του *πρασαντα*.)

Ο Μπακτιβινόντα τελειώνει λέγοντας: «Οποιοσδήποτε φτάσει σε αυτό το στάδιο ενθουσιασμού για αυτές τις πρακτικές της αφοσίωσης θα είναι υπέρτατα ευτυχισμένος όπου και αν βρίσκεται».

Σρι Μπογκα-αρατι

μπατζα μπακατα-βατσαλα σρι-γκωραχαρι
 σρι-γκωραχαρι σοχι γκοστα-μπιχαρι,
 νανντα-γιασοματι-τσιττα-χαρι
 μελα χο'λο, νταμονταρα, αϊσα εικονα
 μπογκα-μανντιρε μποσι' κοροχα μποτζανα
 νανντερα νιντεσε μποϊσε γκιρι-βαρα-νταρι
 μπαλαντεβα-σαχα σακα μποϊσε σαρι σαρι
 σουκτα-σакαντι μπατζι ναλιτα κουσμανντα
 νταλι νταλνα ντουγκντατουμμπι νταντι μοτσα-κανντα
 μουντγκα-μπορα μασα-μποντα ροτικα γκριταννα
 σασκουλι πιστακα κιρ πουλι παγιασαννα
 καρπουρα αμριτα-κελι ραμμπα κιρα-σαρα
 αμριτα ρασαλα, αμλα ντβαντασα πρακαρα
 λουτσι τσινι σαρπουρι λαντου ρασαμπαλι
 μποτζανα κορενα κρισνα χο' γιε κουτουχαλι
 ραντικαρα πακκα αννα βιβιντα μπιαντζανα
 παραμα ανανντε κρισνα κορενα μποτζανα
 τσολε-μπολε λαντου καγι σρι-μαντου-μανγκαλο
 μπαγκαλα μπατζαγι αρα ντεγια χαρι-μπολο
 ραντικαντι γκανε χειρι' ναγιανερα κονε
 τριπτα χο' γιε καγι κρισνα γιασοντα- μπαβανε
 μποτζαναντε πιγιε κρισνα σουμπασιτα μπαρι
 σαμπε μουκα πρακαλογι χο' γιε σαρι σαρι

χαστα-μουκα πρακαλιγια γιατα σακα-γκανε
 ανανντε βισραμα κορε μπαλαντεβα σανε
 τζαμμπουλα ρασαλα ανε ταμμπουλα-μοσαλα
 ταχα κεγιε κρισνα-τσανντρα σουκε νιντρα γκελα
 μπισαλακα, σικι-πουτσα-τσαμαρα ντουλαγια
 απουρβα σαγιγιαγια κρισνα σουκε νιντρα γιαγια
 γιασοματι-ατζνα πεγιε ντανιστα-ανι-το
 σρι-κρισνα-πρασαντα ραντα μπουντζε χο' γιε πριτο
 λαλιταντι σακι-γκανα αβασεσα παγια
 μανε μανε σουκε ραντα-κρισνα-γκουνα γκαγια
 χαρι-λιλα εκματρα γιαχαρα πραμοντα
 μπογκαροτι γκαγι τακουρ μπακατι-βινοντα

Λατρέψτε τον Σρι Γκωραχαρί, που είναι πάντα στοργικός με τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του. Ο Κύριος Τσετάνια, που διασκεδάζει πάντοτε μαζί με πολλούς αφοσιωμένους υπηρέτες Του, είναι ο Ίδιος ο Κρίσνα, το ίδιο πρόσωπο που έχει κλέψει την καρδιά της Γιασόντα και του Νάνντα.

Η μητέρα Γιασόντα φωνάζει στον Κρίσνα: «Έλα, είναι ώρα για το φαγητό Σου. Έλα τώρα στην τραπεζαρία.»

Αυτός που κρατά το Ύψωμα Γκοβαρντάνα, κάθεται δίπλα στον Σρι Μπαλαντέβα και όλους τους φίλους Του.

Τρώνε ένα πλούσιο γεύμα από σουκτα (ένα λαχανικό με πικρή γεύση που είναι καλό ορεκτικό), νόστιμα τηγανητά και κολοκύθα. Έπειτα τρώνε γλυκοκολοκύθες μαγειρευμένες με όσπρια (νταλ) και καλοπηγμένο γιαούρτι, και λαχανικά μαγειρευμένα με άνθη μπανάνας.

Υστερα τρώνε μικρές τηγανισμένες πίτες με γέμιση από διάφορα όσπρια, τσαπάτι και ρύζι με βούτυρο γάλακτος. Ακολουθούν γλυκίσματα φτιαγμένα με πλούσια κρέμα, γλυκίσματα μέσα σε γάλα και ρυζόγαλο.

Έπειτα τρώνε μπανάνες και νόστιμο τυρί βρασμένο σε κρέμα, μαζί με δώδεκα ειδών γλυκές και καυτερές σάλτσες από ξινά: μανταρίνια, λεμόνια, κίτρα, πορτοκάλια και ρόδια.

Έχει ακόμα *πουρι* από άσπρο αλεύρι και ζάχαρη, *πουρι* γεμιστά με κρέμα, *λαντου*, και πίτες βρασμένες σε ζαχαρωμένο ρύζι. Ο Κρίσνα τρώει άπληστα όλα τα φαγητά.

Γεμάτος χαρά και έκσταση, ο Κρίσνα τρώει όλα τα λαχανικά που έχει μαγειρέψει η Ίδια η Ρανταράνι.

Ο αστείος φίλος του Κρίσνα, ο Μαντουμάνγκαλα, που του αρέσουν πολύ τα *λαντου*, τρώγοντας τα *λαντου* φωνάζει «Χαριμπόλ! Χαριμπόλ!» και κάνει έναν κωμικό ήχο, χτυπώντας με τα χέρια τα πλευρά του κάτω από τις μασχάλες.

Η Ρανταράνι και οι φίλες Της οι *γκοπι* αισθάνονται μεγάλη ευχαρίστηση βλέποντας τον Κρίσνα να γευματίζει με τόση όρεξη στο σπίτι της Γιασόντα.

Μετά τα γλυκά, ο Κρίσνα πίνει γλυκούς χυμούς μαζί με ροδόνερο. Όλοι οι φίλοι Του μπαίνουν στη σειρά για να ξεπλύνουν τα χέρια και το στόμα τους, ενώ ο Κρίσνα και ο Μπαλαράμα πηγαίνουν να ξεκουραστούν. Τότε τα δύο βοσκόπουλα, ο Τζαμμπούλα και ο Ρασάλα, φέρνουν στον Κρίσνα *παν*, φτιαγμένο με καρύδια, εκλεκτά μπαχαρικά και κατεσού, ένα εκχύλισμα ακακίας. Αφου φάει το *παν*, ο Σρι Κρίσνα-τσάνντρα πηγαίνει ευτυχισμένος για ύπνο, και όσο κοιμάται, ο υπηρέτης Του, ο Βισαλάκσα, Του κάνει αέρα με μια βεντάλια από φτερά παγωνιών.

Μόλις του το ζητήσει η μητέρα Γιασόντα, ο υπηρέτης του Κρίσνα, ο Ντανίστα, φέρνει τα υπολείμματα της τροφής του Κρίσνα στη Σριμάτι Ρανταράνι, που τα τρώει με μεγάλη ευχαρίστηση.

Ύστερα, η Λαλίτα-ντέβι και οι άλλες γκοπι παίρνουν ό,τι έχει απομείνει από το πρασαντα του Κρίσνα, και με μεγάλη χαρά τραγουδούν μέσα στην καρδιά τους τις δόξες της Ράντα και του Κρίσνα.

Ο Μπακτιβινόντα Τάκουρα τραγουδάει αυτό το τραγούδι και λέει: «Δεν υπάρχει άλλη χαρά από εκείνη που βρίσκεται στις διασκεδάσεις του Κυρίου Χαρί».

Σρι-Γκωρα αρατι

τζαγια τζαγια γκορατσανντερα αρατικο σομπα

τζαχναβι-ταταβανε τζαγκα-μανο λομπα

ντακσινε νιταϊτσανντα, μπαμε γκαντανταρα

νικατε αντβεϊτα, σρινιβασα τσατρα-νταρα

βασιγιατσε γκορα-τσανντ ρατνα-σιμχασανε

αροτι κορενα μπραμα-αντι ντεβα-γκανε

ναραχαρι-αντι κορι' τσαμαρα ντουλαγια

σαντζαγια-μουκουνντα-βασουγκος-αντι γκαγια

σαννα μπατζε, γκαντα μπατζε, μπατζε καρταλα

μαντουρα μριντανγκα μπατζε παραμα ρασαλα

μπαχου-κοτι τσανντρα τζινι' βαντανα ουτζβαλα

γκαλα-ντεσε βανα-μαλα κορε τζαλαμαλα

*σιβα-σουκα-ναραντα πρεμε γκαντα-γκαντα
μπακατιβινοντα ντεκε γκοραρα σαμπαντα*

Δόξα, δόξα στην όμορφη τελετή *αρατι* του Κυρίου Γκώρα-τσάνντρα, που τελείται στην όχθη του Τζαχναβί (του Γάγγη) και προσελκύει όλα τα ζωντανά όντα του σύμπαντος.

Στα δεξιά του Κυρίου Τσετάνια είναι ο όμοιος με σελήνη Κύριος Νιτιανάντα, και στ' αριστερά Του ο Γιανταντάρα πανντίτα. Δίπλα στέκονται ο Σρι Αντβέιτα και ο Σριβάσα, που βαστάει μια ομπρέλα (πάνω από το κεφάλι του Κυρίου Τσετάνια).

Ο Κύριος Γκώρα-τσάνντρα είναι καθισμένος σε έναν θρόνο από πετράδια. Ο Κύριος Μπράμα και όλοι οι υπόλοιποι ημίθεοι τελούν αυτήν την τελετή *αρατι*.

Οι σύντροφοι του Κυρίου Τσετάνια, όπως ο Ναραχαρί και άλλοι, Του κάνουν αέρα με *τσαμαρα*, ενώ ο Μουκούντα και ο Βασουντέβα Γκόσα τραγουδούν τις δόξες Του.

Ηχούν κοχύλια, καμπανάκια και *καραταλα*, και τα *μριντανγκα* παίζουν γλυκά. Αυτή η μουσική *κιρτανα* είναι εξάίσια και χαίρεσαι να την ακούς.

Η λάμψη του προσώπου του Κυρίου Γκώρα ξεπερνάει εκατομμύρια φεγγάρια, και η γιρλάντα από αγριολούλουδα που έχει γύρω στον λαιμό Του αστράφτει εξάίσια.

Ο Κύριος Σίβα, ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι και ο σοφός Νάραντα είναι όλοι εκεί, και οι φωνές τους πνίγονται από την έκσταση της υπερβατικής αγάπης. Έτσι βλέπει ο Τάκουρα Μπακτιβινόντα τη δόξα του Κυρίου Τσετάνια.

Σρι-Νάμα-κίρτανα

(Η ψαλμωδία των Αγίων Ονομάτων)

Ο Κρίσνα χαίρεται πολύ όταν απευθυνόμαστε σε Αυτόν με ονόματα που Τον συσχετίζουν με τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του, τις ιδιότητές Του και τις διασκεδάσεις Του. Αυτό το τραγούδι του Μπακτιβινόντα Τάκουρα απαρτίζεται από Ονόματα του Κρίσνα που αντιπροσωπεύουν διάφορες πτυχές Του.

γιασοματι-νανντανα, βρατζα-μπαρο-ναγκαρα,

γκοκουλο-ραντζανα κανα

γκοπι-παρانا-ντανα, μαντανα-μανοχαρα

καλιγια-νταμανα-βιντανα

αμαλα χαριναμ αμιγια-βίλασα

βιπινα-πουραννταρα, ναβινα ναγκαρα-μπορα,

βαμσι-βαντανα σουβασα

βρατζα-τζανα-παλانا, ασουρα-κουλα-νασανα,

νανντα-γκοντανα-ρακαογιαλα

γκοβινντα μανταβα, ναβανιτα-τασκαρα,

σουννταρα νανντα-γκοπαλα

γιαμουνα-τατα-τσαρα, γκοπι-βασανα-χαρα,

ρασα-ρασικα, κριπαμογια

σρι-ραντα-βαλλαμπα, βριννταβανα-ναταμπαρα

μπακατιβινοντ- ασραγια

Είναι ο γιος της μητέρας Γιασόντα, ο σπουδαιότερος από τους κατοίκους της Βράτζα, η τέρψη της Γκοκούλα, η καρδιά των γκοπι.

Είναι αυτός που παίρνει τα μυαλά του Έρωτα και τιμωρεί το φίδι Καλίγια.

Να φέλνω αυτά τα γλυκά ονόματα του Κυρίου Χαρί είναι η χαρά και η διασκέδασή μου. Αυτός είναι που παίζει στους κήπους και τα άλση, Αυτός είναι ο αιώνιος έφηβος και η αιώνια ομορφιά της Βρινντάβανα. Παίζει συνεχώς φλογέρα και είναι στολισμένος εξάισια.

Είναι ο προστάτης των κατοίκων της Βράτζα, ο εξολοθευτής των δαιμόνων και των δυναστειών τους, Αυτός που φροντίζει τις αγελάδες του Μαχαράζα Νάνντα και Αυτός που δίνει χαρά στις αγελάδες, στη γη και στις αισθήσεις, ο Γκοβίνντα Μάνταβα. Είναι Αυτός που κλέβει το βούτυρο, είναι το όμορφο αγόρι τον Μαχαράζα Νάνντα.

Είναι Αυτός που κλέβει τα ρούχα των νεαρών κοριτσιών της Βράτζα στις όχθες του Γιαμούνα· Αυτός που απολαμβάνει την ερωτική ανταλλαγή γλυκών σχέσεων· Αυτός που είναι γεμάτος έλεος, ο εραστής και αγαπημένος της Ρανταράνι, ο καλύτερος χορευτής της Βρινντάβανα και το μοναδικό καταφύγιο του Μπακτιβινόντα.

Τουμι Σαρβεσβαρεσβαρα

τουμι σαρβεσβαρεσβαρα, μπρατζενντρα-κουμαρα!

τομαρα ισαγια βισβε σριτζανα σαμχαρα

ταβα ισαματα μπραχμα κορενα σριτζανα

ταβα ισαματα βισνου κορενα παλانا

ταβα ισαματε σιβα κορενα σαμχαρα

ταβα ισαματε μαγια σριτζε καραγκαρα

ταβα ισα-ματε τζιβερ τζαναμα-μαρανα
 σαμριντι-νιπατα ντουκα σουκα-σανγκατανα

μιτσε μαγια-μπαντα τζιβα ασα-πασε πιρε'
 ταβα ισα βινα κιτσου κοριτε να παρε

τουμι το ρακακο αρ παλακο αμαρα
 τομαρα τσαρανα βινα ασα ναχι αρα

νιτζα-μπολο-τσεστα-πρατι μπαρασα τσαντιγια
 τομαρα ισταγι ατσι νιρμπαρα κοριγια

μπακτιβινοντα ατι ντινα ακιντσανα
 τομαρα ισαγια τα'ρα τζιμπανα μαρανα

Ω όλο νιάτα πρίγκιπα της Βράτζα, Εσύ είσαι ο Κύριος όλων των κυρίων. Το σύμπαν δημιουργείται και καταστρέφεται σύμφωνα με τη θέλησή Σου.

Σύμφωνα με τη θέλησή Σου ο Κύριος Μπράμα δημιουργεί, σύμφωνα με τη θέλησή Σου ο Κύριος Βίσνου συντηρεί.

Σύμφωνα με τη θέλησή Σου ο Κύριος Σίβα καταστρέφει, και σύμφωνα με τη θέλησή Σου η μαγια φτιάχνει τη φυλακή του αυτού του κόσμου.

Σύμφωνα με τη θέλησή Σου, τα ζωντανά όντα γεννιούνται και πεθαίνουν, και επειδή το θέλεις Εσύ, συναντούν την ευτυχία ή τον πόνο.

Το ζωντανό ον, δεμένο από την πλάνη, τη μαγια, περιπλανιέται εδώ κι εκεί. Χωρίς τη θέλησή Σου, δεν μπορεί να καταφέρει τίποτε.

Μόνο Εσύ με προστατεύεις και με συντηρείς. Εκτός από τα λωτοειδή Σου πόδια δεν έχω άλλη ελπίδα.

Παραιτούμενος από τις δικές μου προσπάθειες, εξαρτώμαι αποικλειστικά από τη θέλησή Σου.

Ο Μπακτιβινόντα είναι πολύ μικρός και πολύ φτωχός. Σύμφωνα με την επιθυμία Σου, ζει και πεθαίνει.

Α! Βαϊσναβα Τακουρα

α! βαϊσναβα τακουρα, νταγιαρα σαγκαρα
ε ντασε κουρουνά κορι'
ντιγια παντα-τσαγια, σοντα χε αμαγια,
τομαρα τσαρανα ντορι

τσαγια μπεγκα νταμι, τσαγια ντοσα σοντι',
τσαγια γκουνα ντεχα' ντασε
τσαγια σατ-σανγκα, ντεχα χε αμαρε
μποσετσι σανγκερα ασε

εκακι αμαρα, ναχι παγι μπολο,
χαρι-ναμα-σανκιρτανε
τουμι κριπα κορι, σραντα- μπινντου-ντιγια,
ντεχα' κρισνα-ναμα-ντανε
κρισνα σε τομαρα, κρισνα ντιτε παρα,
τομαρα σακατι ατσε

αμι το κανγκαλα, « κρισνα» «κρισνα» μπολι',

νταϊ ταβα πατσε πατσε

Ω Βαϊσνάβα Τάκουρα, ω ωκεανέ ελέους, δείξε την ευσπλαχνία σου στον υπηρέτη σου και εξάγνισέ με στη σκιά των λωτοειδών σου ποδιών, που ταπεινά κρατώ.

Δείξε μου πώς να υποτάξω τις έξι ορμές μου και πώς να εξαγνίσω τα έξι πάθη μου. Χάρισε στον υπηρέτη σου τις έξι ιδιότητες του αφοσιωμένου υπηρέτη και δώσε μου τα έξι είδη της άγιας συναναστροφής.* Περιμένω, ελπίζοντας να αποκτήσω τη συντροφιά σου.

Μόνος μου, δεν έχω τη δύναμη να ψέλνω το άγιο όνομα του Κυρίου Χαρί. Γι' αυτό σε ικετεύω να μου δώσεις έναν κόκκο πίστης, που θα μου επιτρέψει να αποκτήσω τον μεγάλο θησαυρό του αγίου ονόματος του Κρίσνα.

Ο Κρίσνα είναι δικός σου. Έχεις, λοιπόν, τη δύναμη να μου Τον δώσεις. Εγώ τρέχω απλώς από πίσω σου, φωνάζοντας, «Κρίσνα! Κρίσνα!»

* Οι έξι παρορμήσεις είναι αυτές της ομιλίας, του νου, του θυμού, της γλώσσας, της κοιλιάς και των γεννητικών οργάνων. Τα έξι λάθη είναι η υπερβολική κατανάλωση τροφής, η προσκόλληση σε υλικά πράγματα, η αδυναμία να ακολουθεί κανείς τις ρυθμιστικές αρχές, η ικανοποίηση των αισθήσεων, οι ανώφελες και άσκοπες συζητήσεις για εγκόσμια ζητήματα και οι αιάθαρτες συνήθειες. Οι έξι θετικές ιδιότητες είναι ο ενθουσιασμός κατά την άσκηση της υπηρεσίας αφοσίωσης, η σταθερή πίστη στη μέθοδο της αφοσίωσης, η ισχυρή επιθυμία να αποκτήσει κανείς *πρεμα-μπακτι*, η ευνοϊκή διάθεση για υπηρεσία, η αποφυγή μη αφοσιωμένων υπηρετών του Κυρίου και η εκτίμηση της συντροφιάς των αφοσιωμένων υπηρετών. Οι έξι πράξεις πνευματικής συναναστροφής με τους αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου είναι να δίνεις και να δέχεσαι δώρα, να αποκαλύπτεις τις βαθύτερες σκέψεις σου, να διατυπώνεις εμπιστευτικές ερωτήσεις σχετικές με την υπηρεσία αφοσίωσης και να δέχεσαι, καθώς και να προσφέρεις, πνευματική τροφή.

Βιμπαβαρι σεσα

βιμπαβαρι σεσα, αλοκα-προβεσα,
 νιντρα τσαντι' ουτα τζιβα
 μπολο «χαρι χαρι», μουκουνντα μουραρι,
 ραμα κρισνα χαγιαγκριβα

νρισιμχα βαμανα, σρι-μαντουςουντανα,
 βρατζενντρα-νανντανα σιαμα
 πουτανα-γκατανα, κοϊταμπα-σατανα,
 τζαγια ντασαρατι-ραμα

γιασοντα ντουλαλα, γκοβινντα-γκοπαλα,
 βριννταβανα πουραννταρα
 γκοπι-πριγια-τζανα, ραντικα-ραμανα,
 μπουβανα-σουννταρα-μπορα

ραβαναντακορα, μακανα-τασκορα,
 γκοπι-τζανα-βαστρα-χαρι
 βρατζερα ρακαλο, γκοπα-βρινντα-παλο,
 τσιττα-χαρι βαμσι-νταρι

γιογκινντρα-βανντανα, σρι-νανντα-νανντανα,
 βρατζα-τζανα-μπαγια-χαρι
 ναβινα νιραντα, ρουπα μανοχαρα,

μοχανα-βαμσι-μπιχαρι

γιασοντα-νανντανα, καμσα-νισουντανα,

νικουντζα-ρασα-βιλασι

κανταμπα-κανανα, ρασα-παραγιανα,

βρινντα-βιπινα-νιβασι

ανανντα-βαρντανα, πρεμα- νικετανα,

πουλα-σαρα-γιοτζακα καμα

γχοπανγκα-ναγκανα, τσιττα βινοντανα,

σαμαστα-γκουνα-γκανα –νταμα

γιαμουνα-τζιβανα, κελι-παραγιανα,

μανασα-τσανντρα-τσακορα

ναμα-σουντα-ρασα, γκαο κρισνα-γιασα,

ρακο βατσана μανα μορα

Η νύχτα τελειώνει κι αρχίζει ν' απλώνεται το φως της αυγής. Άσε τον ύπνο σου ψυχή και σήκω. Ψάλε τα άγια ονόματα του Χαρί. «Μουκούνντα», Αυτός που χαρίζει απελευθέρωση· «Μουράρι», ο φονιάς του δαίμονα Μούρα· «Ράμα», ο Κύριος Ραματσάνντρα· «Κρίσνα», ο άπειρα ελκυστικός· «Χαγιαγκρίβα», Αυτός που ενσαρκιώθηκε με κεφαλή αλόγου και που η αναπνοή Του γέννησε τις Βέδες· «Νρισίμχα», η ενσάρκωση μισός-άνθρωπος, μισός-λιοντάρι· «Βάμανα», Αυτός που φανερώθηκε σαν νάνος· «Μαντουσούντανα», ο φονιάς του δαίμονα Μάντου, «Βρατζένντρα-νάνντανα», ο γιος του Βρατζένντρα, του Μαχαράζα Νάνντα· «Σιάμα», ο σκουρόχρωμος πρίγκιπας της Βρινντάβανα·

«Πούτανα-γκιάτανα», ο φονιάς της μάγισσας Πούτανα· «Καϊταμπά-σάτανα», ο φονιάς του τρομερού δαίμονα Καϊταμπά, που στην αρχή της δημιουργίας έκλεψε τις Βέδες από τον Μπράμα, αλλά σκοτώθηκε από τον Βίσνου· «Ντασαρατά-Ράμα», ο γιος του Βασιλιά Ντασαρατά, ο Κύριος Ράμα (ας είναι δοξασμένος)· «Γιασόντα-ντουλαλά», ο λατρεμένος γιος της μητέρας Γιασόντα· «Γκοβίντα-Γκοπαλά», Αυτός που προστατεύει τις αγελάδες, τη γη, τις βοσκοπούλες και τα βοσκόπουλα· «Βριντάβανα-πουρανντάρα», ο Βασιλιάς της Βριντάβανα· «Γκόπι-πρίγια-τζάνα», ο πολυαγαπημένος των γκοπι· «Ραντίκα-ράμανα», ο σύντροφος της Ρανταράνι· «Μπουβάννα-σούννταρα-μπορά», η αξεπέραστη ομορφιά του σύμπαντος· «Ραβαναντάκορα», ο φονιάς του Ράβανα· «Μάκανα-τασκόρα», ο κλέφτης του βουτύρου· «Γκοπιτζάνα-βαστραχαρί», ο κλέφτης των ρούχων των γκοπι· «Βρατζέρα ράκαλα», ο προστάτης των αγελάδων της Βράτζα· «Γκόπα-βρίντα-πάλο», ο φύλακας των βοσκών της Βριντάβανα· «Τσιτταχαρί βάμσι-ντάρι», ο γητευτής του νου όλων με τη φλογέρα Του· «Γιογκίνντρα-βάνντανα», ο κύριος και αφέντης κάθε μυστικισικής τελειότητας· «Σρι Νάνντα-νάνντανα», ο γιος του Μαχαράζα Νάνντα· «Βρατζατζάνα-μπαγιαχαρί», Αυτός που διώχνει κάθε φόβο από τους κατοίκους της Βράτζα· «Νάβινα νιραντά», Αυτός που έχει το χρώμα ενός σύννεφου που φέρνει βροχή· «Ρούπα μανοχαρά», Αυτός που η μορφή Του γοητεύει τους πάντες· «Μοχάνα-βάμσι-βιχάρι», Αυτός που τους αιχμαλωτίζει όλους με την τέχνη της φλογέρας Του· «Γιασόντα-νάνντανα», ο λατρεμένος γιος της Γιασόντα· «Κάμσα-νισουντανά», ο ηρωικός φονιάς του Κάμσα· «Νικούντζα-ράσα-βιλάσι», ο δημιουργός θεϊκών διασκεδάσεων στα άλση της Βράτζα· «Καντάμπα-κανανά», Αυτός που παίζει εκεί που φυτρώνουν τα άνθη κανταμπα· «Ράσα-παραγιάννα», Αυτός που απολαμβάνει τον χορό ρασα· «Βρίντα-βιπίν-νιβάσι», Αυτός που ζει στο δάσος της Βριντάβανα· «Ανάνντα-βάρντανα», Αυτός που αυξάνει την ευδαιμονία όσων Τον αγαπούν· «Πρέμα-νικετανά», η κατοικία της αγνής αγάπης· «Πούλα-σαρά-γιοτζακά-κάμα», ο υπερβατικός Έρωτας, που με τα ανθισμένα βέλη Του στοχεύει τις γκοπι· «Γκοπάνγκα-νάγκανα», Αυτός που δίνει ευχαρίστηση στην καρδιά

των γκοπί «Τσιττά-βινοντανά», η χαρά της συνείδησής μας· «Σαμάστα-γκουναγκανά-ντάμα», ο τόπος που κατοικούν όλες οι θαυμαστές αρετές· «Γιαμούνα-τζιβάννα», η ζωή και η ψυχή του Γιαμούνα· «Κέλι-παράγιανα», Αυτός που είναι πάντοτε απορροφημένος σε ερωτικές διασκεδάσεις· «Μάνασα-τσάνντρα-τσακόρα», Αυτός που είναι το πουλί τσακόρα, που τρέφεται με τις ακτίνες του σεληνόφωτος που αναδίδει ο νους της Ράντα. Ψάλε ψυχή αυτές τις αγνές ηχητικές δονήσεις που δοξάζουν τον Κύριο. Πάρε αυτά τα λόγια του Μπακτιβινόντα και φύλαξέ τα μαζί σου για πάντα.

Βιντιαρα βίλασε

βιντιαρα βίλασε, καταΐνου καλα,
 παραμα σαχασε αμι
 τομαρα τσαράνα, να μπατζίνου καμπου,
 εκονα σαράνα τουμι

παντιτε παντιτε, μπαρασά μπαντιλο,
 γκιανε γκατι χαμπε μανι'
 σε ασα βιπαλο, σε γκιανα ντουρμπαλο,
 σε γκιανα αγκιανα τζάνι

τζάντα-βιντια γιατα, μαγιαρα βαϊμπαβα
 τομαρα μπατζάνε μπαντα
 μοχα τζάναμιγια, ανιτια σομσαρε,
 τζιβακε κορογιε γκαντα

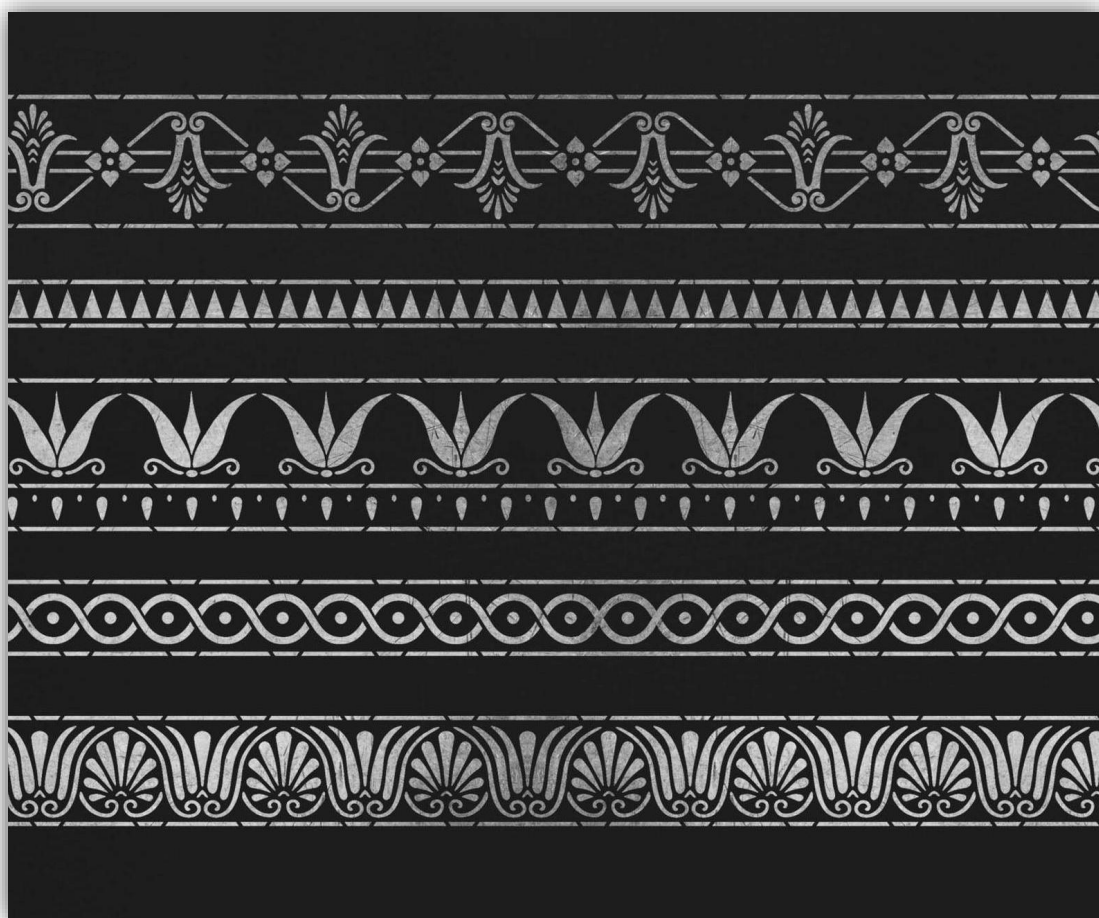
σεΐ γκαντα χο'γιε, σομσαρερα μποτζχα,
 μπαχινου ανεκα καλα
 μπρονταγκιε εκονα, σακτιρα αμπαβε,
 κιτσου ναχι λαγκε μπαλο

τζιβανα γιατανα, χοϊλο εκονα,
 τε βιντια αβιντια μπελο
 αβιντιαρα τζβαλα, γκατιλο βισαμα,
 σε βιντια χοϊλο σελα

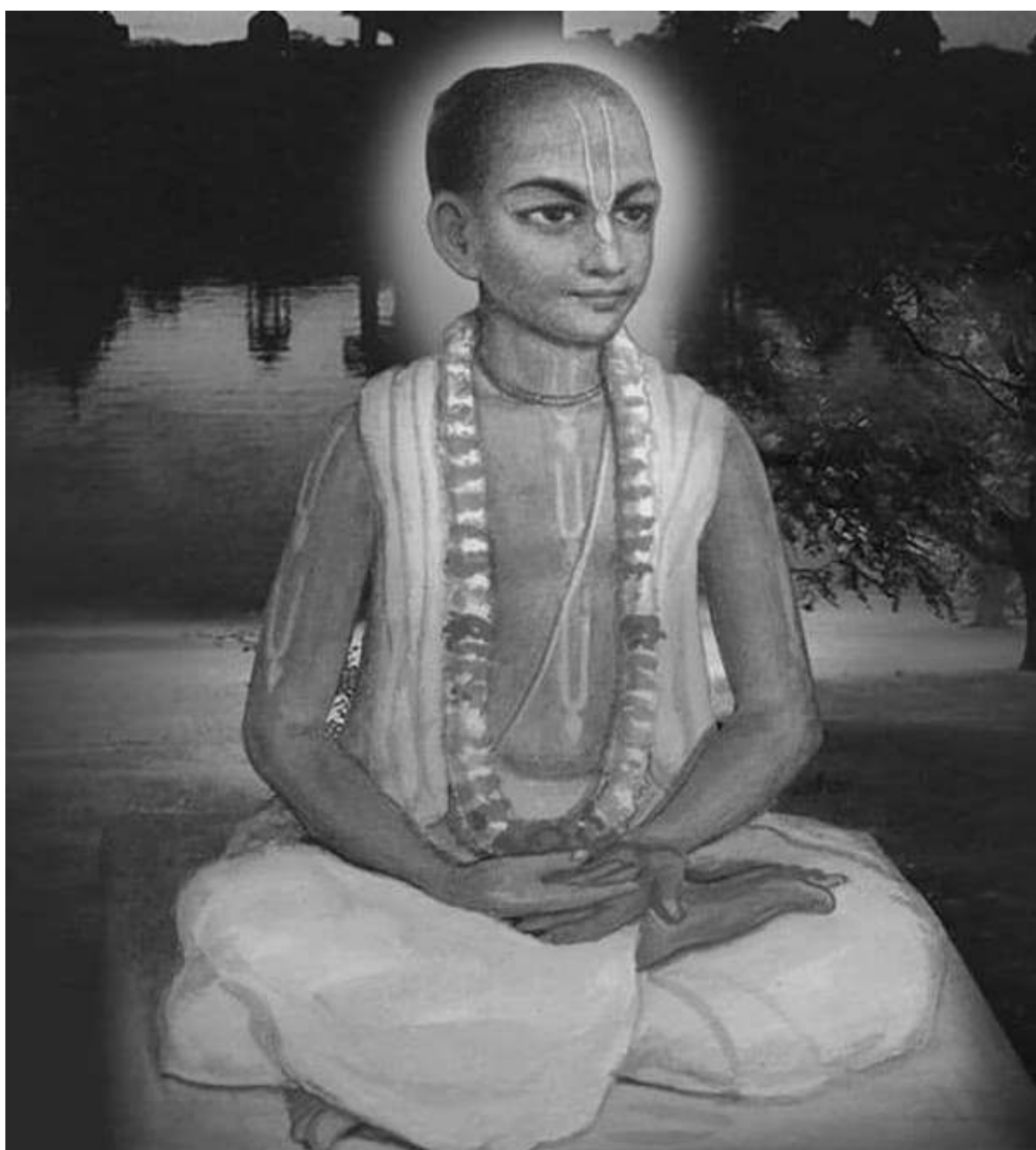
τομαρα-τσαρανα μπινα κιτσου ντανα,
 σομσαρε να ατσε αρα
 μπακατιβινοντ, τζαγιαβιντια τσαντι,
 τουγια παντα κορε σαρα

Κάποτε περνούσα πολλές ώρες στις χαρές τις εγκόσμιας μάθησης. Ποτέ δεν λάτρεψα τα λωτοειδή Σου πόδια, ω Κύριε, μα τώρα είσαι το μοναδικό μου καταφύγιο. Διαβάζοντας ασταμάτητα, χωρίς ποτέ να χορταίνω, πίστευα πως εκείνη η γνώση ήταν ο ύψιστος στόχος. Η ελπίδα εκείνη ήταν ψεύτικη και άκαρπη - η γνώση εκείνη αποδείχθηκε άγνοια. Οι εγκόσμιες σπουδές δεν είναι παρά η λάμψη της παραπλανητικής ενέργειας, γιατί είναι εμπόδιο στην πνευματική πρόοδο. Μας ξεμυαλίζουν και μας παγιδεύουν σε αυτόν τον εφήμερο κόσμο, που προσπαθούμε μάταια να απολαύσουμε, και μας κάνουν ανόητους σαν γαιδάρους. Ιδού ένας τέτοιος γάιδαρος, που κουβαλούσε τόσον καιρό στην πλάτη του το βαρύ φορτίο της εγκόσμιας μάθησης, που τον απομύζησε από κάθε δύναμη να χαρεί. Όταν έλθουν τα γεράματα, όλα χάνουν τη γεύση τους για έναν τέτοιο γάιδαρο. Τώρα, στο τέλος της ζωής μου, η

γνώση εκείνη έχει γίνει άγνοια, και η συνειδητοποίηση αυτή καίει σαν ένα βέλος που τρυπά το κορμί. Γι' αυτό ο Μπακτιβινόντα, αφήνοντας κατά μέρος κάθε εγκόσμια γνώση, κάνει τα λωτοειδή Σου πόδια ουσία της ύπαρξής του και λέει: «Ω Κύριε, χωρίς τα λωτοειδή Σου πόδια, δεν υπάρχει τίποτε στον κόσμο».

Τραγούδια
του Σρίλα Ναροττάμα ντάσα
Τάκουρα

(Το σύντομο αυτό σχεδιάσμα της ζωής του Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα έχει γραφτεί για την ελληνική έκδοση του βιβλίου)

Ο Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα εμφανίσθηκε στο χωριό Κετουρί της περιοχής Γιοπαλπούρ της Ορίσσα κάποια μέρα στα μέσα του 15^{ου} αιώνα. Ο πατέρας του, ο Ράτζα Κρισνανάνντα Ντάττα, ήταν *ζαμινταρ* (αριστοκράτης γαιοκτήμονας) της Γιοπαλπούρ. Γεννήθηκε με όλα τα σωματικά σημάδια μιας μεγάλης θεϊκής προσωπικότητας. Από την παιδική του ηλικία φανέρωσε δείγματα του μελλοντικού μεγαλείου του. Διέθετε εξαιρετική ευφυΐα, τη δυνατότητα να απομνημονεύει οτιδήποτε άκουγε, και κυρίως, τη λαχτάρα να υπηρετεί τον Υπέρτατο Κύριο. Από νωρίς απέκτησε τέλεια γνώση των σανσκριτικών και των βεδικών γραφών. Διαλογιζόταν διαρκώς τις θαυμαστές αρετές του Κυρίου Τσετάνια Μαχαπραμπού και του Νιτιανάνντα Πραμπού. Προσευχόταν στον Τσετάνια Μαχαπραμπού και στους συντρόφους Του με δάκρυα στα μάτια. Εντέλει, ο Κύριος και οι σύντροφοί Του εμφανίσθηκαν σε ένα όνειρο και τον παρηγόρησαν με ευγενικά λόγια. Σύμφωνα με το έργο *Πρεμα-βίλασα*, όταν ο Μαχαπραμπού διέσχιζε την περιοχή Κουλίγια, και καθώς χόρευε και έψελνε εκστατικά, άρχισε να φωνάζει το όνομα του Ναροττάμα. Όταν ο Νιτιανάνντα Τον ρώτησε γιατί το κάνει αυτό, ο Μαχαπραμπού απάντησε, «Κυριέ Μου, δεν γνωρίζεις τις δόξες Σου. Όταν πήγαμε στο Τζαγκαννάτα Πούρι, έχυνες δάκρυα θεϊκής αγάπης κάθε μέρα. Κατάφερα να μαζέψω τη θεϊκή αγάπη Σου και να την φυλάξω. Τώρα, θέλω να την αφήσω εδώ, στον ποταμό Παντμαβατί για τον Ναροττάμα ντάσα.» Τότε ο Μαχαπραμπού πήγε στον ποταμό Παντμαβατί, σε ένα σημείο γνωστό ως Κουτουμπούρ, όπου έκανε μπάνιο και τραγούδησε εκστατικά. Έπειτα φώναξε στον ποταμό, «Ω ποταμέ Παντμαβατί! Πάρε την αγάπη Μου και φύλαξέ την εδώ. Όταν έλθει ο Ναροττάμα να κάνει μπάνιο, δώσ' την σ' εκείνον.» Ο Παντμαβατί ρώτησε, « Πώς όμως θα τον αναγνωρίσω;» Ο Μαχαπραμπού απάντησε, «Θα καταλάβεις ότι είναι ο Ναροττάμα, επειδή όταν μπει στα νερά σου, θα ξεχειλίσεις.» Το μέρος όπου ο Μαχαπραμπού άφησε την *πρεμα* για χάρη του Ναροττάμα ονομάστηκε αργότερα Πρεματαλί. Όταν ο Ναροττάμα ήταν δώδεκα ετών, είδε ένα όνειρο στο οποίο ο Νιτιανάνντα Πραμπού

τού είπε να κάνει μπάνιο στον ποταμό Παντμαβατί και να πάρει την *πρεμα* που είχε αφήσει εκεί γι' αυτόν. Ο Ναροττάμα πήγε την επόμενη μέρα στο ποτάμι, και μόλις έβαλε το πόδι του στο νερό, το ποτάμι άρχισε να ξεχειλίζει. Τότε ο Παντμαβατί θυμήθηκε τα λόγια του Μαχαπραμπού και έδωσε στον Ναροττάμα την *πρεμα* που φύλαγε γι' αυτόν.

Μόλις ο Ναροττάμα δοκίμασε την έκσταση της *πρεμα*, ο χαρακτήρας του, η εμφάνισή του, τα πάντα σ' αυτόν άλλαξαν. Οι γονείς του έκαναν τα πάντα για να τον επαναφέρουν στην κανονική του κατάσταση, αλλά απέτυχαν. Έχοντας πει το κρασί της θείκης έκστασης, ο Ναροττάμα είχε μεθύσει, και οι οικογενειακοί δεσμοί δεν μπορούσαν πλέον να τον κρατήσουν. Ο Ναροττάμα άρχισε να αναρωτιέται πώς θα δραπετεύσει από τις υλικές περιπλοκές. Τελικά, κάποια μέρα που ο πατέρας του με τον θείο του ήταν μακριά για δουλειές, ξεγέλασε τη μητέρα του και τους σωματοφύλακές του και έφυγε για τη Βρινντάβανα. Όταν συνέβη αυτό το περιστατικό ήταν πανσέληνος του μήνα Καρτία. Παρόλο που ήταν γιος ενός πλούσιου γαιοκτήμονα, η επιθυμία του να ενωθεί με τον Κύριο ήταν τόσο μεγάλη, ώστε ήταν έτοιμος να εγκαταλείψει τις ηδονές του σώματος μέσα σε μια στιγμή. Περπατούσε ξυπόλητος μέρα-νύχτα, έκλαιγε από τον πόνο και ξεχνούσε να φάει και να πει, ωσότου στο τέλος έπεσε αναίσθητος κάτω από ένα δέντρο. Ένας *μπραμανα* με χρυσαφένια επιδερμίδα ήλθε και του πρόσφερε ένα ποτήρι γάλα και του είπε με γλυκιά φωνή, «Ω Ναροττάμα, πιες αυτό το γάλα. Τα κοψίματα και οι μελανιές σου θα φύγουν.» Αφού είπε αυτά τα λόγια, ο *μπραμανα* εξαφανίσθηκε, και ο εξαντλημένος Ναροττάμα τελικά αποκοιμήθηκε. Εκείνη τη νύχτα ονειρεύτηκε τον Ρούπα και τον Σανάτανα Γιοσουάμι. Οι δύο Γιοσουάμι έβαλαν τα χέρια τους στο στήθος του και τον τάισαν με το γάλα που του είχε φέρει ο Ίδιος ο Μαχαπραμπού. Όλη η κούραση του Ναροττάμα εξαφανίσθηκε.

Η *Πρεμα-βίλασα* περιγράφει ακόμα πώς δέχθηκε μύηση από τον Λοκανάτα Σουάμι. Ο Λοκανάτα Σουάμι θεωρείται προσωπικός σύντροφος του Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού. Ήταν ο πρώτος Γκωντίγια Βαϊσνάβα που του είπε ο Κύριος να πάει στη Βρινντάβανα. Ήταν Βαϊνάβα *βιβικταναντι*, δηλαδή του άρεσε να λατρεύει τον Κύριο

μοναχικά. Με αυτό το πνεύμα είχε ορκιστεί να μην δεχθεί ποτέ μαθητές, αλλά ο Ναροττάμα ορκίστηκε να μην δεχθεί ποτέ άλλον δάσκαλο από τον Λοκανάτα Σουάμι. Μολονότι ήταν γιος αριστοκράτη, η επιθυμία του Ναροττάμα να δεχθεί το έλεος του Λοκανάτα ήταν τόσο μεγάλη, ώστε πήγαινε αργά κάθε βράδυ να καθαρίσει το μέρος που ο Λοκανάτα χρησιμοποιούσε ως τουαλέτα. Αυτό περιγράφεται ως εξής στην *Πρεμα-βίλασα*:

«Πήγαινε αργά κάθε βράδυ στο μέρος όπου ο Γιοσουάμι έκανε τις σωματικές του ανάγκες και το καθαρίζει. Κοσκίνιζε το χώμα για να το κάνει λεπτό, ώστε να μπορεί ο Γιοσουάμι να καθαρίζει με αυτό τα χέρια του. Σκιούπιζε αυτό το μέρος με μία σκούπα από φύλλα καρύδας, και η καρδιά του πλημμύριζε από χαρά. Θεωρούσε τον εαυτό του τυχερό και το σώμα του χρήσιμο. Κρατούσε τη σκούπα σφιχτά στο στήθος του, λέγοντας, 'Αυτή είναι η δύναμη που θα με βοηθήσει να αποκτήσω τα λωτοειδή πόδια του Κυρίου μου.' Λέγοντας αυτά τα λόγια, έκλαιγε, και καταρράκτες δακρύων κυλούσαν στο στήθος του.»

Ο Λοκανάτα έμεινε κατάπληκτος βλέποντας ότι εκείνο το μέρος ήταν κάθε μέρα τόσο καθαρό. Περίεργος να ανακαλύψει ποιος ήταν ο υπαίτιος, κρύφτηκε ένα βράδυ στα δέντρα, ψέλνοντας συνεχώς *τζάπα* όλη νύχτα και περιμένοντας τον άγνωστο ευεργέτη. Τα μεσάνυχτα, άκουσε κάποιον να καθαρίζει και ρώτησε να μάθει ποιος ήταν. Όταν διαπίστωσε πως ο Ναροττάμα, ο γιος ενός *ρατζα*, έκανε μία τόσο βρόμικη δουλειά, ένωσε αμνηχανία και του ζήτησε να σταματήσει. Ωστόσο, ο Ναροττάμα έπεσε αμέσως στα πόδια του Λοκανάτα και άρχισε να κλαίει. Όταν ο Λοκανάτα είδε την ταπεινοφροσύνη και την οδύνη του Ναροττάμα, η καρδιά του και η απόφασή του μαλάκωσαν και του έδωσε μύηση. Έτσι ο Ναροττάμα έγινε μοναδικό παράδειγμα για όλο τον κόσμο για το πώς θα πρέπει να συμπεριφέρεται κάποιος υπηρετώντας τον πνευματικό του δάσκαλο.

Ο μέγας αυτός άγιος, ο Ναροττάμα ντάσα, ήταν *μπραματσαρι* σε όλη του τη ζωή. Επισκέφθηκε όλα τα άγια μέρη προσκυνήματος και βρισκόταν στο ύψιστο επίπεδο αγάπης για τον Θεό. Έγραψε πολλά τραγούδια αφοσίωσης για τον πνευματικό δάσκαλο, τους

αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου, την υπηρεσία αφοσίωσης, τους έξι Γιοσουάμι, τους Γιώρα-Νιτιανάντα και τους Ράντα-Κρίσνα. Μολονότι γραμμένα σε απλή γλώσσα της Βεγγάλης και συνοδευόμενα από γλυκές μελωδίες, τα τραγούδια του Ναροττάμα ντάσα προσφέρουν τα συμπεράσματα της γνώσης των γραφών (*σαστρα συνταντα*) και αποτελούν πηγή έμπνευσης και αφοσίωσης. Ο Σρίλα Πραμπουπάντα τραγουδούσε συχνά αυτά τα τραγούδια και τα θεωρούσε τμήμα των βεδικών γραφών. Συχνά τα ανέφερε στις διαλέξεις του.

Ο Ναροττάμα ντάσα υπηρετεί τη Ράντα και τον Κρίσνα ως *μαντζαρι*. Το *σαμαντι* του βρίσκεται στην αυλή του ναού Ράντα-Γιοκουλανάντα στη Βριντάβανα.

Το *σαμαντι* του Σρίλα Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα στην αυλή του ναού Ράντα-Γιοκουλανάντα στη Βριντάβανα

Εϊ-μπάρα καρούνα κάρο

*εϊ-μπαρο καρουνα κορο βαϊσναβα-γκοσαϊ
πατιτα-παβανα τομα βινε κεχο ναϊ*

*γιαχαρα νικατε γκελε παπο ντουρε γιαϊ
εμονα ντογιαλα πραμπου κεμπα κοτα παγι*

*γκανγκαρα παρασα χοϊλε παστοσατε παβαν
νταρσανε παβιτρα κορο-εϊ τομαρα γκουν*

*χαρι-στανε απαραντε ταρε χαριναμ
τομα-στανε απαραντε ναχι παριτραν*

*τομαρα χριντογιε σαντα γκοβινντα-βισραμ
γκοβινντα κοχενα-μορα βαϊσναβα παραν'*

*πρατι-τζανμε κορι ασα τσαρανερα ντουλι
ναροτταμε κορο ντογια απναρα μπολι'*

Ω Βαϊσνάβα Γκοσουάμι, δείξε μου τώρα το έλεός σου σε παρακαλώ. Εκτός από σένα, κανείς δεν μπορεί να σώσει τις πεσμένες ψυχές.

Πού μπορεί να βρεί κάποιος τόση καλοσύνη; Μόνο και μόνο που είναι κάποιος κοντά σου, όλες οι αμαρτίες του φεύγουν μακριά.

Οι πεσμένες ψυχές εξαγνίζονται απλώς με τη θέα σου, όπως εξαγνίζεται κανείς αγγίζοντας απλώς τα νερά του ιερού Γάγγη.

Το άγιο όνομα μπορεί να σώσει κάποιον που έχει διαπράξει αμαρτήματα σε βάρος του Κυρίου Χαρί, αν όμως κάποιος διαπράξει αμαρτήμα σε βάρος σου, δεν υπάρχει τρόπος σωτηρίας.

Η καρδιά σου είναι πάντα ο τόπος ανάπαυσης του Κυρίου Γκοβίνντα, και ο Κύριος Γκοβίνντα λέει: «Είμαι η ζωή των Βαϊσνάβα.»

Επιθυμώ τη σκόνη από τα αγιασμένα πόδια σου, κάθε φορά που γεννιέμαι. Δέξου σε παρακαλώ τον Ναροττάμα δικό σου και δείξε του την καλοσύνη σου.

Χαρί Χαρί! Βιπαλέ

*χαρι χαρι! βιπαλε τζαναμα γκοναϊνου
μανουσια-τζαναμα παϊγια, ραντα-κρισνα να μπατζιγια
τζανιγια σουνιγια μπισα καϊνου*

*γκολοκερο πρεμα-νταμα, χαρι-ναμα-σανκιρτανα,
ρατι να τζανμιλο κενε ταγια
σαμσαρα-μπισαναλε, ντιμπανισι χιγια τζβαλε,
τζουνταϊτε να καϊνου ουπαγια*

*βρατζενντρα-νανντανα γιεϊ, σατσι-σουτα χοϊλο σεϊ,
μπαλαραμα χοϊλο νιταϊ
ντινα-χίνα γιατα τσιλο, χαρι-ναμε ουνταριλο,
τα' ρα σακσι τζαγκαϊ-μανταϊ*

χα χα πραμπου νανντα-σουτα, βρισαμπανου-σουτα-γιουτα,
 καρουνα κοροχα ει-μπαρο
 ναροτταμα-ντασα κογι, να τελιχο ρανγκα παγι,
 τομα βινε κε ατσε αμαρα

Ω Κύριε, ω Χαρί! Έχω ξοδέψει τη ζωή μου ανώφελα. Μου δόθηκε αυτό το σπάνιο ανθρωπινό σώμα, μα επειδή είμαι τσιγγούνης, δεν υπηρέτησα τον Κύριό μου. Δεν έχω αγάπη για Σας, Ράντα και Κρίσνα, και γι' αυτό έχω πει σκόπιμα δηλητήριο.

Ο θησαυρός της θεϊκής αγάπης έχει έλθει από την Γκολόκα Βρινντάβανα με τη μορφή της ομαδικής ψαλμωδίας των αγίων ονομάτων του Κυρίου Χαρί. Πόσο άτυχος είμαι που δεν αισθάνομαι έλξη γι' αυτό το νέκταρ, ούτε αγάπη για την υπερβατική ευδαιμονία!

Ο Κύριος Κρίσνα, ο γιος του Βασιλιά της Βράτζα, έγινε γιος της Σάτσι (ο Κύριος Τσετάνια), και ο Μπαλαράμα έγινε Νιτάι. Το άγιο όνομα έσωσε όλες εκείνες τις ψυχές που ήταν ταπεινές και αξιοθρήνητες. Οι δύο αμαρτωλοί, ο Τζαγκάι και ο Μαντάι, είναι η απόδειξη γι' αυτό.

Ω Κύριε Κρίσνα, γιε του Νάνντα, Εσύ που συνοδεύεσαι από την κόρη του Βρισαμπάνου, δώσε μου τώρα το έλεός Σου, παρακαλώ. Ο Ναροττάμα ντάσα λέει: « Ω Κύριε μη με διώξεις μακριά από τα κοκκινωπά λωτοειδή Σου πόδια, παρακαλώ, γιατί ποιος άλλος από Εσένα είναι ο αγαπημένος μου;»

Χαρί χε νταγιαλά

χαρι χε νταγιαλο μορα τζαγια ραντα-νατα
 μπαρο μπαρο ει-μπαρο λαχο νι τζα-σατα

*μπαχου γιονι μπραμι' νατα! λοϊνου σαρανα
νιτζα γκουνε κριπα κορο' ανταμα-ταρανα*

*τζαγκατα-καανα τουμι τζαγκατα-τζιβανα
τομα τσαντα καρα ναχι χε ραντα-ραμανα*

*μπουβανα-μανγκαλα τουμι μπουβανερα πατι
τουμι ουπεκιλε νατα κι χοϊμπε γκατι*

*μπαβιγια ντεκινου εϊ τζαγκατα-ματζχαρε
τομα βινα κεχο ναχι ε ντασε ουνταρε*

Ω Σρι Χαρί! Ω Κύριε της Ράντα! Σε παρακαλώ να είσαι πάντοτε καλός μαζί μου. Αυτή τη φορά, πάρε με στα λωτοειδή Σου πόδια.

Πριν εγκαταλειφθώ σε Σένα, έχω βρεθεί σε πολλές μήτρες. Σε παρακαλώ, σήκωσέ με, κι ας είμαι ανάξιος.

Είσαι η αιτία και η θεϊκή δύναμη του σύμπαντος και δεν υπάρχει άλλος κύριος εκτός από Εσένα. Ω Υπέρτατε Κύριε, ω χαρά της Ράντα!

Είσαι η μοναδική πηγή καλής τύχης σε αυτόν τον κόσμο και είσαι ο κύριός του. Σε παρακαλώ, πες μου τον αληθινό σκοπό της ζωής μου και τον τρόπο της ανάπαυσής μου.

Έχω δει ολόκληρο αυτόν τον κόσμο, και έχω σκεφθεί πολύ και ξέρω ότι χωρίς Εσένα, Κρίσνα, τίποτε δεν μπορεί να με σώσει.

Λαλασαμαγί

«γκωρανγκα» μπολιτε χα'μπε πουλακα-σαριρα

«χαρι χαρι» μπολιτε ναγιανε μπα'μπε νιρα

αρα καμπε νιταϊ-τσανντερα καρουνα χοϊμπε

σαμσαρα-βασανα μορα καμπε τουτσα χα'μπε

βισαγια τσαντιγια καμπε σουντα χα'μπε μανα

καμπε χαμα χεραμπο σρι-βριννταβανα

ρουπα-ραγκουνατα-παντε χοϊμπε ακουτι

καμπε χαμα μπουτζαμπο σε γιουγκαλα-πιριτι

ρουπα-ραγκουνατα-παντε ραχου μορα ασα

πραρτανα κορογιε σαντα ναροτταμα ντασα

ΣΧΟΛΙΟ

της Αυτού Θείας Χάρης

Α.Τσ. Μπακτιβεντάντα Σουάμι Πραμπουπάντα

Το τραγούδι αυτό το τραγούδησε ο Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα, ένας μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου και ατσαρια της σαμπραντάγια, της μαθητικής διαδοχής που κατέρχεται από τον Κύριο Τσετάνια. Ο Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα έχει γράψει πολλά τραγούδια, που το κύρος τους έχει αναγνωρισθεί απ' όλους τους Βαϊσνάβα. Έχει τραγουδήσει αυτά τα τραγούδια στην απλή,

καθομιλουμένη γλώσσα της Βεγγάλης, αλλά η σημασία τους – το βαθύτερο νόημά τους – είναι μεγάλη.

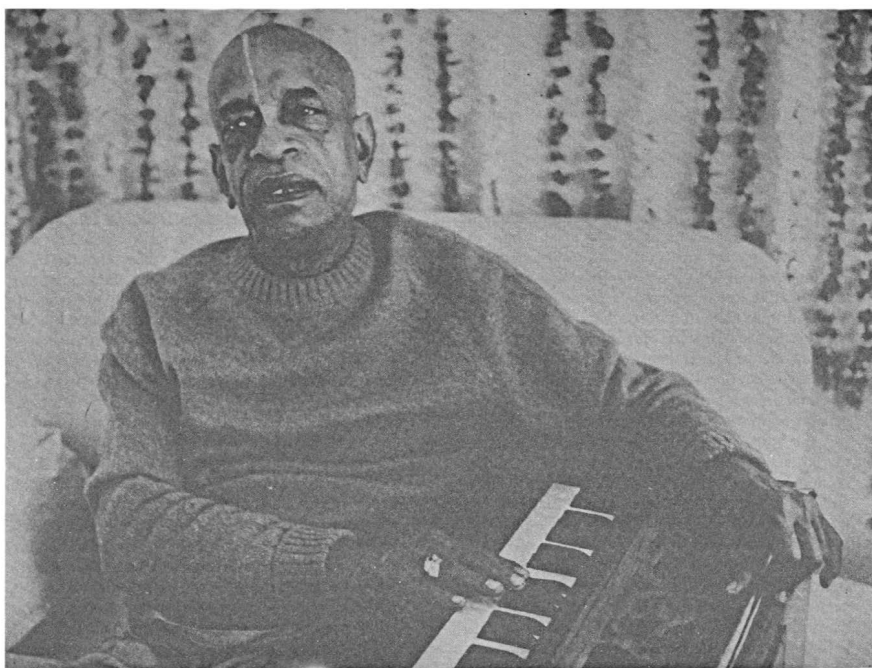
Σε αυτό το τραγούδι λέει, *«γκωρανγκα»* *μπολιτε χα'μπε πουλακα σαριρα*. Η τελειότητα του ψαλσίματος έχει επιτευχθεί όταν κάποιος, αμέσως μόλις αρχίσει να ψέλνει το όνομα του Κυρίου Γκωράνγκα που εγκαινίασε την κίνηση του *σανκιρτανα*, νιώθει στο σώμα του ρίγη. Αυτό δεν πρέπει να είναι αντικείμενο μίμησης, όμως ο Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα ρωτάει: «Πότε θα έλθει η ευτυχισμένη εκείνη στιγμή, όταν θα νιώσουμε στο σώμα ανατριχίλα, αμέσως μόλις ψάλουμε το όνομα του Κυρίου Γκωράνγκα;» Και μετά την ανατριχίλα, *«χαρι χαρι»* *μπολιτε ναγιανε μπα'μπε νιρα* : «Όταν ενώ θα ψέλνουμε Χάρε Κρίσνα τα μάτια μας θα δακρύζουν.»

Μετά λέει, *αρα καμπε νιταϊ-τσαντερα καρουνα χοϊμπε*. Όλοι ρωτάμε σχετικά με το έλεος του Κυρίου Νιτιανάνντα. Ο Νιτιανάνντα θεωρείται ο αρχικός πνευματικός δάσκαλος, είμαστε λοιπόν υποχρεωμένοι να προσεγγίσουμε τον Γκωράνγκα, τον Κύριο Τσετάνια, μέσω του ελέους του Κυρίου Νιτιανάνντα. Ποιά είναι η ένδειξη ότι κάποιος έχει δεχθεί το αναίτιο έλεος του Κυρίου Νιτιανάνντα; Ο Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα λέει πως η ένδειξη ότι κάποιος έχει δεχθεί πραγματικά το αναίτιο έλεος του Κυρίου Νιτιανάνντα είναι ότι δεν έχει πλέον υλικές επιθυμίες. *Αρα καμπε νιταϊ-τσαντερα καρουνα χοϊμπε σαμσαρα-βασανα μορα καμπε τουτσα χα'μπε*. *Σαμσαρα-βασανα* σημαίνει «επιθυμία για υλικές απολαύσεις», και ο Ναροττάμα ντάσα αναρωτιέται πότε αυτή η επιθυμία θα γίνει εντελώς ασήμαντη. Βέβαια, όσο έχουμε υλικά σώματα είμαστε υποχρεωμένοι να δεχόμαστε τόσο πολλά υλικά πράγματα, όχι όμως με πνεύμα απόλαυσης, αλλά μόνο και μόνο για να διατηρούνται ενωμένα το σώμα και η ψυχή.

Πιο κάτω ο Ναροττάμα ντάσα λέει, *ρουπα-ραγκουνата-παντε χοϊμπε ακουτι*: «Πότε θα νιώσω λαχτάρα να μελετήσω τα βιβλία που άφησαν οι έξι Γκοσουάμι;» *Ακουτι* σημαίνει «λαχτάρα». Επειδή ο Ρούπα Γκοσουάμι είναι ο πατέρας της υπηρεσίας αφοσίωσης, έχει γράψει ένα βιβλίο με τίτλο *Μπακτι-ρασαμριτα-σινντου*, που περιέχει χρήσιμες οδηγίες για την υπηρεσία αφοσίωσης. Τα θέματα αυτά εξετάζονται και

στην *Τσετανια-τσαριταμριτα*, καθώς και σε άλλα βιβλία, και στο βιβλίο μας «Η διδασκαλία του Κυρίου Τσετάνια» έχουμε δώσει μία σύνοψη αυτών των οδηγιών. Τις ερωτικές υποθέσεις της Ράντα με τον Κρίσνα πρέπει να τις μαθαίνει κανείς μέσω της διδασκαλίας των έξι Γκοσουάμι. Ο Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα μάς παροτρύνει να μην αποπειραθούμε να καταλάβουμε τη συζυγική αγάπη της Ράντα και του Κρίσνα βασιζόμενοι στις δικές μας προσπάθειες. Θα πρέπει να προσπαθήσουμε να καταλάβουμε αυτήν την *γιουγκαλα-πιριτι*, τη συζυγική αγάπη, με την καθοδήγηση των Γκοσουάμι.

Όσο ο νους είναι υπερβολικά απορροφημένος σε υλιστικές σκέψεις, δεν είναι δυνατό να εισέλθει κανείς στο βασίλειο της Βρινντάβανα. Αλλά ο Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα λέει *βισαγια τσαντιγια καμπε σουντα χα μπε μανα καμπε χαμα χεραμπο σρι-βριννταβανα*: «Όταν ο νους μου εξαγνισθεί εντελώς και απαλλαγεί από υλικές αγωνίες και επιθυμίες, τότε θα μπορέσω να καταλάβω τη Βρινντάβανα και τη συζυγική αγάπη της Ράντα και του Κρίσνα, και τότε η πνευματική μου ζωή θα έχει στεφθεί από επιτυχία».

Νάμα-σανκίρτανα

(χαρι) χαραγιε ναμαχα κρισνα γιανταβαγια ναμαχα
γιανταβαγια μανταβαγια κεσαβαγια ναμαχα

γχοπαλα γχοβινντα ραμ σρι-μαντουςουνταν
γκιρινταρι γχοπινατα μαντανα-μοχαν

σρι-τσετανια-νιτιανανντα σρι αντβεϊτα-σιτα
χαρι, γκουρου, βαϊσναβα, μπαγκαβατα, γκιτα

σρι-ρουπα, σανατανα, μπαττα-ραγκουναντ
σρι-τζίβα γχοπαλα-μπαττα, ντασα-ραγκουναντ

εϊ τσαγι γχοσαϊρ κορι τσαρانا-βανννταν
γιαχα χοϊτε βιγκνανας αμπιστα-πουραν

εϊ τσαγι γχοσαϊ γιαρ, μουι ταρο ντας
ταν' σαμπαρα παντα-ρενου μορα παντσα-γκρας

τανντερα τσαρانا σεβι-μπακτα-σανε βπας
τζαναμε τζαναμε χοϊ, εϊ αμπιλας

εϊ τσαγι γχοσαϊ γιαμπε μπρατζε κοϊλα βας
ραντα-κρισνα-νιτια-λιλα κοριλα προκας

*ανανντε μπολο χαρι, μπατζα βριννταβαν
σρι-γκουρου-βασϊναβα-παντε ματζαϊγια μαν*

*σρι-γκουρου-βαϊσναβα-παντ-παντμα κορι ας
ναμα-σανκιρτανα κοχε ναροτταμα ντας*

ΣΧΟΛΙΟ

της Αυτού Θείας Χάρης

Α.Τσ. Μπακτιβεντάντα Σουάμι Πραμπουπάντα

Αυτό το τραγούδι του Σρίλα Ναροττάμα Τάκουρα είναι φημισμένο μεταξύ των Βαϊσνάβα της Βεγγάλης και της Ορίσσα. Όταν ο Κύριος Τσετάνια επέστρεψε από την Γκάγια, όπου μυήθηκε από τον Σρι Ίσβαρα Πούρι, είχε μεταμορφωθεί πλήρως σε ένα πρόσωπο μεθυσμένο με τον Θεό, το οποίο οι μαθητές του δεν αναγνώριζαν. Αντί να τους διδάσκει συνηθισμένα μαθήματα γραμματικής, ο Κύριος Τσετάνια εξηγούσε κάθε πρόταση με τέτοιο τρόπο, ώστε κάθε σανσκριτική λέξη και κάθε γράμμα φανέρωνε τον Κρίσνα, το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας. Αυτή η μορφή γραμματικής εξελίχθηκε αργότερα από τον Σρίλα Τζίβα Γκοσουάμι, σε ένα βιβλίο που ονομάζεται *Χαρι-ναμαμριτα-βιακαρانا*, «Η γραμματική του νέκταρος και του ονόματος του Σρι Χαρί». Αλλά οι μαθητές του Κυρίου Τσετάνια νόμιζαν ότι ο Δάσκαλός τους είχε τρελαθεί και έτριβαν το κεφάλι Του με λάδι του Βίσνου, ένα λάδι που δροσίζει τον εγκέφαλο. Στο τέλος Τον ρώτησαν, «Λες ότι τα όλα σημαίνουν «Κρίσνα», και ότι τελικά θα πρέπει πάντοτε να ψέλνουμε τα ονόματα του Κρίσνα. Πώς ακριβώς θα πρέπει να το κάνουμε αυτό;» Τότε ο Κύριος Τσετάνια άρχισε να τραγουδάει τα ονόματα του Κρίσνα και να χτυπάει τα χέρια Του, και έτσι ξεκίνησε η κίνηση του *ναμα-σανκιρτανα*. Τα ονόματα που τραγούδησε είναι πρώτες δύο γραμμές αυτού του τραγουδιού, και ο Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα, καθώς και

άλλοι, έχουν τοποθετήσει αυτά τα ονόματα στην αρχή των γραπτών τους, για να απαθανατίσουν αυτά τα γεγονότα στη μνήμη όλων.

Ο Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα τραγουδάει τα ονόματα του Κυρίου Τσετάνια, του Νιτιανάντα, του Σρι Αντβέιτα και της Σίτα, της συντρόφου του Κυρίου Αντβέιτα. Εφόσον ο Κύριος Χαρί, ο πνευματικός δάσκαλος και η Σριμαντ Μπαγκαβαντ-γκιτα είναι όλοι στο ίδιο υπερβατικό επίπεδο, τους προσφέρεται ο ίδιος σεβασμός. Μετά ο Σρίλα Ναροττάμα ντάσα ψέλνει τα ονόματα των έξι Γιοσουάμι. «Προσκυνώ τα λωτοειδή τους πόδια», τραγουδάει, «που εξαφανίζουν τον πόνο που έχει συγκεντρωθεί επί πολλά χρόνια. Είμαι υπηρέτης αυτών των έξι Γιοσουάμι, και η σκόνη από τα λωτοειδή τους πόδια είναι τα πέντε είδη της τροφής μου. Να υπηρετώ τα λωτοειδή τους πόδια και να παραμένω στη συντροφιά αφοσιωμένων υπηρετών του Κυρίου είναι η μόνη μου δουλειά σε κάθε μου γέννηση.» Όταν οι έξι Γιοσουάμι έμεναν στη Βριντάβανα, αποκαλύψαν τις αιώνιες υπερβατικές διασκεδάσεις των Σρι Σρι Ράντα και Κρίσνα. Πριν από τον Κύριο Τσετάνια η ακριβής τοποθεσία των διασκεδάσεων του Κυρίου Κρίσνα δεν ήταν γνωστή, και γι' αυτό ο Κύριος Τσετάνια έδωσε εντολή στους Γιοσουάμι να ανακαλύψουν τα άγια μέρη και να κατασκευάσουν ναούς. Ο ναός του Σρι Ράντα-Νταμοντάρα βρίσκεται κοντά στη θέση του χορού *ρασα*, και ο Σρίλα Ρούπα Γιοσουάμι και οι άλλοι Γιοσουάμι μαζεύονταν εκεί για να συζητήσουν τα θέματα των έργων τους, τα οποία εξηγούν επιστημονικά τις εξάισιες διασκεδάσεις της Ράντα και του Κρίσνα. Με την αποκάλυψη των τόπων των διασκεδάσεων της Ράντα και του Κρίσνα, με ανασκαφές και με έγκυρα βιβλία, αποκάλυψαν τις διασκεδάσεις της Ράντα και του Κρίσνα. Ο Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα λέει, «Φωνάξτε δυνατά με μεγάλη έκσταση τα ονόματα του Χαρί, και υπηρετείστε τον αληθινό πνευματικό δάσκαλο και τους αφοσιωμένους υπηρέτες». Καταλήγει λέγοντας, «Με όλες του τις ελπίδες στα λωτοειδή πόδια του *γκουρου* του και των άγιων Βαϊσνάβα, ο Ναροττάμα ντάσα τραγουδά το *σανκιρτανα* του Κυρίου Χαρί - Χάρε Κρίσνα, Χάρε Κρίσνα, Κρίσνα Κρίσνα, Χάρε Χάρε, Χάρε Ράμα, Χάρε Ράμα, Ράμα Ράμα, Χάρε Χάρε».

Ραντα-Κρίσνα πρανά μορα

*ραντα-κρίσνα πρανά μορα, γιουγκαλα-κισορα
τζίβανε μαρανε γκατι, αρα ναχι μορα*

*καλινντιρα κουλε κελι, κανταμπερα βανα
ρατανα-βεντιρα ουπαρο, μποσαμπο ντουτζανα*

*σιαμα-γκωρι ανγκε ντιμπο, τσανντανερα γκανντα
τσαμαρα ντουλαμπο καμπε, χειμπο μουκα-τσανντρα*

*γκαντιγια μαλατιρα μαλα, ντιμπο ντονχαρα γκαλε
ανταρε τουλιγια ντιμπο, καρπουρα-ταμπουλε*

*λαλιτα-βισακα-αντι, γιατα σακιβρινντα
αγκιαγια καρμπο σεβα, τσαραναραβινντα*

*σρι-κρίσνα-τσαϊτανια-πραμπουρα, ντασερα ανουντασα
σεβα αμπιλασα κορε, ναροτταμα-ντασα*

Το θεϊκό ζεύγος, η Ράντα και ο Κρίσνα, είναι η ψυχή και η ζωή μου. Στη ζωή και στον θάνατο, δεν έχω καταφύγιο άλλο από Αυτούς.

Σε δάσος από ανθισμένα δέντρα κανταμμπα, στις όχθες του Γιαμούνα, θα φτιάψω έναν θρόνο από αστραφτερά πετράδια και θα βάλω εκεί το θεϊκό ζευγάρι.

Θα αλείψω τα σκούρα και τα ανοιχτόχρωμα μέλη του σώματός
Τους με αλοιφή από σανδαλόξυλο αρωματισμένο με τσουγιά, θα
Τους κάνω αέρα με φτερά από παγώνια, και θα δω τα όμοια με
σελήνη πρόσωπά Τους.

Αφού περάσω σε κλωστή λουλούδια μαλατι και φτιάξω γιρλάντες,
θα τις περάσω στον λαιμό Τους, και για τα λωτοειδή Τους χείλη
θα προσφέρω φύλλα βετέλ αρωματισμένα με καμφορά.

Με την άδεια της Λαλίτα, της Βισάκα και όλων των άλλων σακι,
θα υπηρετήσω τα λωτοειδή Τους πόδια.

Ο Ναροττάμα ντάσα, υπηρέτης του υπηρέτη του υπηρέτη του
Κυρίου Σρι Κρίσνα Τσετάνια Πραμπού, έχει σφοδρή επιθυμία να
υπηρετήσει με αυτόν τον τρόπο το θεϊκό ζευγάρι.

Σαπαρσαντα-γκωρα-βιραχα-βιλαπα

(Θρήνος για τον χωρισμό από τον Κύριο
και τους συντρόφους Του)

*γιε ανιλο πρεμα-ντανα καρουνά πρατσουρ
χενο πραμπού κοτα γκελα ατσαρια τακουρ*

*καχα μορα σβαρουπα-ρουπα καχα σοναταν
καχα ντασα-ραγκουνάτα πατιτα-παβαν*

*καχα μορα μπαττα-γιουγκα, καχα καβιρατζ
εκα-καλε κοτα γκελα γκορα νατα-ρατζ*

*πασανε κουτιμπο ματα, αναλε πασιμπο
γκωρανγκα γκουνερα νιντι κοτα γκελε παμπο*

*σε-σαμπα σανγκιρα σανγκε γιε κοιλο βιλας
σε σανγκα να παϊγια κανντε ναροτταμα ντας*

Πού έχει πάει τώρα ο Σρινιβάσα Ατσάρια, η μεγάλη εκείνη προσωπικότητα που έφερε τον θησαυρό της θεϊκής αγάπης και ήταν γεμάτη έλεος και συμπόνια;

Πού είναι οι σωτήρες των πεσμένων ψυχών; Πού είναι ο Σβαρούπα Νταμοντάρα μου και ο Ρούπα Γκοσουάμι; Πού είναι ο Σανάταν;

Πού είναι ο Ραγκουνάτα Μπάττα μου και ο Γκοπάλα Μπάττα; Πού θα βρω τον Κρισναντάσα Καβιράτζα; Πού χάθηκε ξαφνικά ο Κύριος Γκωράνγκα, ο περίφημος χορευτής;

Θα τσακίσω το κεφάλι μου στα βράχια και θα καώ στη φωτιά για να βρω τον Κύριο Γκωράνγκα, την πηγή κάθε θαυμαστής ιδιότητας.

Έχουν φύγει όλοι μαζί για τις διασκεδάσεις τους. Ανίκανος να αποκτήσει τη συντροφιά τους, ο Ναροττάμα ντάσα κλαίει και θρηνεί.

Σαβαράνα-γκωρα-μαχιμα

(Οι δόξες του Σρι Γκωράνγκα)

*γκωρανγκερα ντουτι παντα, γιαρα ντανα-σαμπατα,
σε τζανε μπακατι-ρασα-σαρα
γκωρανγκερα μαντουρα-λιλα, γιαρα καρνε πραβεσιλα
χριντογι νιρμαλα μπελοταρα*

γιε γκωρανγκερα ναμα λογια, ταρα χογι πρεμοντογια,
 ταρε μουνι γιαϊ μπολιχαρι
 γκωρανγκα-γκουνετε τζουρε, νιτια-λιλα-ταρε σπουρε,
 σε τζανα μπακατι-αντικαρι

γκωρανγκερα σανγκι-γκανε, νιτια-σιντα κορι μανε,
 σε γιαγια βρατζενντρα-σουτα-πασα
 σρι-γκωντα-μαννταλα-μπουμι, γιεμπα τζανε τσινταμανι,
 ταρα χογι βρατζα-μπουμε βασα

γκωρα-πρεμα ρασαρναβε, σε ταρανγκε γιεμπα ντουμπε,
 σε ραντα-μανταβα-ανταρανγκα
 γκριχε βα βανετε τακε, 'χα γκωρανγκα' μπολε ντακε,
 ναροτταμο μαγκε ταρα σανγκα

ΣΧΟΛΙΟ

της Αυτού θείας Χάρης

Α. Τσ. Μπακιβεντάνντα Σουάμι Πραμπουπάντα

Το τραγούδι αυτό του Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα υμνεί τις δόξες του Κυρίου Τσετάνια. Η λέξη *Γκωρανγκα* αναφέρεται στον Κύριο Τσετάνια που έχει ξανθό χρώμα. Ένας που έχει ξανθό χρώμα ονομάζεται *γκωρα*, και αφού ο Κύριος Τσετάνια ήταν πολύ ξανθός, ακριβώς σαν λειωμένο χρυσάφι, λεγόταν και *Γκουωρασουννταρα*. Ο Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα λέει: *γκωρανγκερα ντουτι παντα, τζαρ ντανασαμπαντα, σε τζανε μπακατι-ρασα-σαρ*. Όποιος έχει αποδεχθεί τα δύο λωτοειδή πόδια του Κυρίου Τσετάνια μπορεί να καταλάβει την αληθινή φύση της υπηρεσίας αφοσίωσης. Η υπηρεσία αφοσίωσης είναι

κάτι πολύ δύσκολο. Δεν μπορεί να την κατανοήσει οποιοσδήποτε συνηθισμένος άνθρωπος. Όπως αναφέρεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, από πολλές χιλιάδες άτομα που προσπαθούν να πετύχουν την τελειότητα της ανθρωπίνης ζωής, μόνο λίγοι τελειοποιούνται πραγματικά και συνειδητοποιούν τον εαυτό. Και από πολλές χιλιάδες τέτοια αυτοσυνειδητοποιημένα άτομα, μόνο ένας μπορεί να καταλάβει τον Κρίσνα. Αν κάποιος δεν καταλάβει τον Κρίσνα, πως μπορεί να αφιερωθεί στην υπηρεσία του Κρίσνα; Η υπηρεσία αφοσίωσης του Κρίσνα, λοιπόν, δεν είναι κάτι το συνηθισμένο. Αλλά ευτυχώς, αν κάποιος βαδίζει στα βήματα του Κυρίου Τσετάνια (*γκωραηγκερα ντουτι παντα*), ακολουθώντας τον δρόμο που έδειξε ο Κύριος Τσετάνια – την απλή μέθοδο της ψαλμωδίας Χάρε Κρίσνα – θα μπορέσει πολύ εύκολα να καταλάβει τι είναι η υπηρεσία αφοσίωσης. Γι' αυτό ο Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα παρακαλεί να βρούμε καταφύγιο στον Κύριο Τσετάνια και να ακολουθήσουμε τα βήματά Του, γιατί τότε θα μπορέσουμε να καταλάβουμε την αληθινή φύση της υπηρεσίας αφοσίωσης.

Οι διασκεδάσεις του Κυρίου Τσετάνια είναι πολύ ευχάριστες, επειδή οι βασικές αρχές της κίνησης του Κυρίου Τσετάνια Μαχαπράμπού είναι το τραγούδι, ο χορός και το φαγητό *κρινα-πρασαντα*. Εγκαταστάθηκε στο Τζαγκαννάτα Πούρι, όπου χόρευε, τραγουδούσε και αμέσως μετά ζητούσε να μοιραστεί *πρασαντα* στους αφοσιωμένους υπηρέτες Του. Ήταν τόσο ευχαριστημένοι, ώστε εκατοντάδες άνθρωποι έρχονταν καθημερινά για να ψάλουν και να χορέψουν με τον Κύριο Τσετάνια. Ο ιδιοκτήτης του ναού, ο Βασιλιάς της Ορίσσα Μαχαράτζα Πραταπαρούντρα, είχε δώσει εντολή σε όσους εργάζονταν στον ναό να προσφέρουν στους αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου Τσετάνια όσο *πρασαντα* ήθελαν. Οι διασκεδάσεις Του λοιπόν είναι πολύ ευχάριστες: τραγούδι, χορός και *πρασαντα*. Αν σαγηνευθεί κανείς από τις διασκεδάσεις του Κυρίου Τσετάνια, τότε απλώς ψάλλοντας, χορεύοντας και τρώγοντας *πρασαντα*, θα δει την καρδιά του να καθαρίζει από όλες τις βρομίες. Η καρδιά όλων όσοι καταφεύγουν σε τούτη την κίνηση της ψαλμωδίας, του χορού και του *κρινα-πρασαντα* θα καθαρίσει οπωσδήποτε από κάθε βρόμικο μόλυσμα της ύλης. Ο Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα λέει, πολύ σωστά,

γκωρανγκερα μαντουρα-λίλα, τζαρ καρνε πραβεσίλα, χριντογια νιρμαλα μπελο ταρ: αν θέλει κανείς να καθαρίσει την καρδιά του, θα πρέπει να καταφύγει στην κίνηση του Κυρίου Τσετάνια, στη συνείδηση του Κρίσνα.

Ο Κύριος Τσετάνια είναι τόσο καλός, ώστε όποιος δεχθεί απλώς το άγιο όνομα του Γκωρασουνντάρα, του Σρι Κρίσνα Τσετάνια, θα αναπτύξει αμέσως αγάπη για τον Θεό. Συνήθως, οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου ψάλλουν πρώτα *σρι-κρίσνα-τσετανια πραμπου νιτιαναντα*, επειδή η προκαταρτική μέθοδος κάθαρσης της καρδιάς είναι η επίκληση της ευλογίας του Κυρίου Τσετάνια, του Κυρίου Νιτιανάντα και των συντρόφων Τους. *Λίλα* σημαίνει «διασκεδάσεις, περιπέτειες». Δίχως συντρόφους δεν μπορεί να υπάρξει διασκεδάση, γι' αυτό ο Τσετάνια Μαχαπράμπου συνοδεύεται πάντοτε από τους συντρόφους Του- τον Νιτιανάντα, τον Αντβέιτα, τον Γιανταντάρα, τον Σριβάσα και πολλούς άλλους αφοσιωμένους υπηρέτες. *Ταρα* θα πει «του», *χογι* θα πει «έχει ως αποτέλεσμα», και *πρεμοντογι* σημαίνει «ανάπτυξη αγάπης για τον Θεό.» Σε ένα τέτοιο πρόσωπο, ο Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα λέει «Μπράβο!» για να το ενθαρρύνει να ψέλνει το όνομα του Κυρίου Τσετάνια και να χορεύει. Ακριβώς όπως χειροκροτούμε και λέμε «Μπράβο!», έτσι κι αυτός λέει *γιαϊ μπαλιχαρι:* «Πολύ ωραία. Έξοχα!»

Μετά λέει, *γκωρανκα-γκουντετε τζουρε, νιτια-λίλα ταρε σπουρε:* αν κάποιος εκτιμά την αξία των ευσπλαχνικών διασκεδάσεων του Κυρίου Τσετάνια και νιώθει έκσταση και μερικές φορές κλαίει, τότε η πορεία αυτή θα τον βοηθήσει αμέσως να καταλάβει τις διασκεδάσεις της Ράντα και του Κρίσνα, που ονομάζονται *νιτια-λίλα*. Ο τρυφερός ερωτικός δεσμός της Ράντα με τον Κρίσνα δεν είναι κάτι προσωρινό. Σε αυτόν εδώ τον υλικό κόσμο βλέπουμε ερωτικές σχέσεις ανάμεσα σε αγόρια και κορίτσια, που είναι όμως πρόσκαιρες. Διαρκούν μόνο λίγους μήνες, λίγα χρόνια, ή ίσως λίγο περισσότερο. Και μετά, όλος αυτός ο δήθεν έρωτας εξαφανίζεται. Δεν είναι μόνιμοι ερωτικοί δεσμοί. Αν όμως κάποιος θέλει μόνιμους ερωτικούς δεσμούς, τότε θα πρέπει να εισχωρήσει στις διασκεδάσεις της Ράντα και του Κρίσνα. Αναγνωρίζοντας απλώς την αξία της κίνησης του Κυρίου Τσετάνια, μπορεί να εισχωρήσει αμέσως στις αιώνιες διασκεδάσεις της Ράντα και

του Κρίσνα, δηλαδή να τις κατανοήσει. Όποιος μπορεί να κατανοήσει τις υπερβατικές, αιώνιες διασκεδάσεις της Ράντα με τον Κρίσνα, φτάνει στο ύψιστο στάδιο τελειότητας της υπηρεσίας αφοσίωσης.

Ο επόμενος στίχος είναι *γκωραηγκερα σανγκι-γκανε. Σανγκι-γκανε* σημαίνει «σύντροφοι». Δεν θα δούμε ποτέ εικόνα του Κυρίου Τσετάνια μόνου Του. Θα πρέπει να υπάρχει τουλάχιστον ο Κύριος Νιτιανάντα ή ο Γκανταντάρα Πανντίτα. Στην πραγματικότητα, όπου κι αν ήταν ο Κύριος Τσετάνια μαζεύονταν χιλιάδες αφοσιωμένοι υπηρέτες Του. Εκείνοι οι αφοσιωμένοι υπηρέτες, και ιδιαίτερα οι πιο κοντινοί Του σύντροφοι, ήταν *νιτια-σιντα*. Στην παράδοση της υπηρεσίας αφοσίωσης υπάρχουν τρία είδη τέλειων αφοσιωμένων υπηρετών. Το ένα ονομάζεται *σαντανα-σιντα*. *Σαντανα-σιντα* είναι κάποιος που έχει τηρήσει με μεγάλη αυστηρότητα τις ρυθμιστικές εντολές και με αυτόν τον τρόπο έχει φτάσει στο στάδιο της τελειότητας. Η επίτευξη της τελειότητας μέσω της τήρησης των ρυθμιστικών αρχών ονομάζεται *σαντανα-σιντα*. Υπάρχει και ένα άλλο είδος αφοσιωμένου υπηρέτη, που ονομάζεται *κριπα-σιντα*. Αυτός μπορεί να μην έχει τηρήσει τις ρυθμιστικές αρχές πολύ αυστηρά, όμως χάρη στην διάθεσή του για υπηρεσία, έχει τις ιδιαίτερες ευλογίες του πνευματικού δασκάλου ή του Κρίσνα. Προάγεται αμέσως στο στάδιο της τελειότητας. Αυτό ονομάζεται *κριπα-σιντα*. *Νιτια-σιντα* είναι ένας που δεν μολύνθηκε ποτέ από την υλική φύση. Οι *σαντανα-σιντα* και οι *κριπα-σιντα* υποτίθεται ότι κάποτε μολύνθηκαν από την υλική φύση, αλλά οι *νιτια-σιντα* δεν ήρθαν ποτέ σε επαφή με την υλική φύση. Όλοι οι σύντροφοι του Τσετάνια Μαχαπραμπού είναι *νιτια-σιντα*, δηλαδή αιωνίως τέλειοι. Ο Νιτιανάντα Πραμπού είναι ο Μπαλαράμα, η άμεση επέκταση του Κρίσνα, ο Αντβέιτα Πραμπού είναι ο Μάχα-Βίσνου (και Αυτός επίσης είναι *βισνου-ταττβα*), ο Γκανταντάρα Πραμπού είναι επέκταση της Ρανταράνι, και ο Σριβάσα είναι ενσάρκωση του Νάρανα. Είναι *νιτια-σιντα* αιωνίως τέλειοι. Δεν ήταν ποτέ ατελείς. Δεν ήταν ποτέ σε επαφή με την υλική μόλυνση. Θα πρέπει να καταλάβουμε ότι όπως ο Κύριος Τσετάνια Μαχαπραμπού, ο Ίδιος ο Κρίσνα, είναι υπερβατικός, έτσι και οι προσωπικοί Του σύντροφοι είναι επίσης *νιτια-σιντα*, δηλαδή αιωνίως υπερβατικοί. Σε *γιαγια βρατζενντρα-σουτα-πασα*. *Βρατζενντρα-σουτα* θα πει Κρίσνα. Όποιος απλώς αποδεχθεί ότι οι σύντροφοι του

Κυρίου Τσετάνια είναι αιωνίως ελεύθεροι, μπορεί να προαχθεί αμέσως στον υπερβατικό τόπο του Κυρίου Κρίσνα.

Σρι-γκωντα-μαννταλα-μπουμι. Γκωντα θα πει Δυτική Βεγγάλη. Ο Κύριος Τσετάνια εμφανίστηκε στη Δυτική Βεγγάλη, στη Ναβαντρίπα, και πλημμύρισε ιδιαίτερα αυτό το τμήμα της χώρας με την κίνηση του *σανκιρτανα*. Αυτό το τμήμα της χώρας έχει ιδιαίτερη σημασία, επειδή δεν διαφέρει από τη Βριντάβανα. Είναι τόσο καλό όσο και η Βριντάβανα. Το να ζει κανείς στη Βριντάβανα ή στη Ναβαντρίπα είναι το ίδιο πράγμα. Ο Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα λέει, *σρι-γκωντα-μαννταλα-μπουμι, τζεμπα τζανε τσινταμανι*. *Τσινταμανι* σημαίνει «υπερβατικός τόπος». *Ταρα χογι βρατζα-μπουμε βασα*. Αν κάποιος απλώς καταλάβει ότι αυτή η γη της Ναβαντρίπα δεν διαφέρει από τη Βριντάβανα, τότε στην πραγματικότητα ζει στη Βριντάβανα. Δεν πρέπει να νομίζουμε ότι πρόκειται για τη Βεγγάλη ή για κάποια υλική χώρα· τα μέρη όπου έζησε τις διασκεδάσεις Του ο Κύριος Τσετάνια είναι εξίσου καλά με τη Βριντάβανα.

Η διανομή από τον Κύριο Τσετάνια αυτής της αγάπης του Θεού παρομοιάζεται με ωκεανό (*ρασα-αρναβα*). Τι είδους ωκεανό; Όχι με τον ωκεανό τον γεμάτο αλμύρα, τον οποίο δεν μπορούμε να γευθούμε. Το νερό αυτού του ωκεανού είναι τόσο ωραίο, που αν πιεί κανείς έστω και μία σταγόνα, θα του αρέσει όλο και πιο πολύ. Δεν είναι κάποιος συνηθισμένος ωκεανός από νερό, που δεν μπορεί κανείς να πιεί ούτε μία σταγόνα του. Γι' αυτό ονομάζεται *ρασααρναβα*. Στον ωκεανό αυτόν υπάρχουν διάφορα κύματα· ένας ωκεανός δεν μένει ακίνητος, επειδή δεν είναι απρόσωπος ή κενός. Και όπως ο ωκεανός χορεύει συνεχώς με κύματα, έτσι και ο ωκεανός της υπερβατικής αγάπης του Κρίσνα, όπως μας δόθηκε από τον Κύριο Τσετάνια, έχει αδιάκοπα κύματα, αδιάκοπο ήχο. Θα πρέπει να βυθιστούμε βαθιά σε αυτόν τον ωκεανό. Αν κάποιος γνωρίζει το μυστικό και πει, «Ας βυθιστώ βαθιά μέσα στον ωκεανό της υπερβατικής κίνησης αγάπης που εγκαινίασε ο Κύριος Τσετάνια», γίνεται αμέσως ένας από τους έμπιστους αφοσιωμένους υπηρέτες της Πάντα και του Κρίσνα.

Γι' αυτό ο Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα κλείνει αυτό το τραγούδι λέγοντας, *γκριχε βα βανετε τακε, «χα γκωραγκ» μπολε ντακε*. Δεν είναι

απαραίτητο να γίνει κανείς επαίτης ή να αφήσει την οικογενειακή του ζωή και την κοινωνία. Μπορεί να παραμείνει σε οποιοδήποτε μέρος θεωρείται κατάλληλο, είτε ως οικογενειάρχης, είτε ως *μπραματσαρι*, είτε ως *βαναπραστα*, είτε ως *σαννιασι*. Οι *βαναπραστα* και οι *σαννιασι* υποτίθεται ότι πρέπει να ζουν έξω από την πόλη. *Βανετε* θα πει «δάσος». Παλιά, όσοι είχαν πνευματική συνείδηση ζούσαν στο δάσος, για να απαλλαγούν από την ταραγμένη ζωή των πόλεων. Αυτό όμως δεν είναι δυνατό σήμερα. Αυτήν την εποχή κανένας δεν μπορεί να ζήσει στο δάσος. Είναι κάτι που απαιτεί εξάσκηση, και κανένας δεν είναι εξασκημένος προς αυτήν την κατεύθυνση. Γι' αυτό, συνιστάται γενικά να ζούμε με τους φίλους μας, τη γυναίκα μας και τα παιδιά μας. Αυτό δεν έχει σημασία. Θα πρέπει όμως να καταφύγουμε στη μέθοδο της συνείδησης του Κρίσνα, όπως καθιερώθηκε από τον Κύριο Τσετάνια. Δεν είναι δύσκολο. Το ουσιαστικό είναι ότι πρέπει να αποδεχθούμε την κίνηση του Κυρίου Τσετάνια: να τραγουδάμε, να χορεύουμε και να τρώμε *κρίσνα πρασαντα*. Μπορούμε να καθίσουμε και να ψάλλουμε Χάρε Κρίσνα, να χορέψουμε όμορφα και μετά να φάμε *κρίσνα-πρασαντα*. Όλοι μπορούν να το κάνουν αυτό. Όσοι έχουν απαρνηθεί αυτόν τον κόσμο, οι *σαννιασι*, και αυτοί μπορούν να το κάνουν. Δεν υπάρχει δυσκολία. Γι' αυτό, ο Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα λέει ότι δεν έχει σημασία αν είναι κανείς *μπραματσαρι*, *γκριχαστα* ή *σαννιασι*. Λέει: «Αν εφαρμόζετε αυτές τις αρχές της ζωής, επιθυμώ τη συντροφιά σας, γιατί είσαστε αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου Τσετάνια». Έτσι τελειώνει αυτό το τραγούδι ο Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα.

Σρι-Γκουρου-τσαρانا-παντμα

(Η λατρεία του Σρι Γκούρου)

*σρι-γκουρου-τσαρانا-παντμα, κεβαλα-μπακατι-σαντμα,**μπανντο μουϊ σαβαντανά ματε**τζαχαρά πρασαντε μπαϊ, ε μπαβα τοριγια γιαϊ,**κρisonα-πραπτι χογι τζαχα χοϊτε**γκουρου-μουκα-παντμα-βακία, τσιττετε κοριγια αϊκία,**αρ να κοριχο μανε ασα**σρι-γκουρου- τσαρανε ρατι, εϊ σε ουτταμα-γκατι,**γιε πρασαντε πουρε σαρβα ασα**τσακουντανά ντιλο γιεϊ, τζανμε τζανμε πραμπου σεϊ,**ντιβια-γκιαν χριντε πρακασιτο**πρέμα-μπακτι γιατα χοϊτε, αβιντια βινάσα γιατε,**βεντε γκαγι γιαχαρά τσαριτο**σρι-γκουρου καρουνά-σινντου, ανταμα τζανάρα μπανντου,**λοκανατ λοκερα τζιβανά**χα χα πραμπου κορο ντογια, ντεχο μορε παντα-τσαγια,**εμπε γιασα γκουσουκ τριμπουβανά*

Τα λωτοειδή πόδια του πνευματικού δασκάλου είναι το θησαυροφυλάκιο της πρεμα-μπακτι. Αυτά τα λωτοειδή πόδια τα λατρεύω με μεγάλη φροντίδα. Με το έλεος του πνευματικού

δασκάλου μπορεί κανείς να διασχίσει το υλικό σύμπαν και να φτάσει στο Σρι Κρίσνα.

Κάνε τα λόγια που βγαίνουν από το λωτοειδές στόμα του πνευματικού δασκάλου ένα με την καρδιά σου και μην επιθυμήσεις τίποτε άλλο. Η προσκόλληση στα λωτοειδή του πόδια είναι η τελειότητα που εκπληρώνει κάθε επιθυμία.

Εκείνος που χαρίζει το δώρο της υπερβατικής όρασης είναι ο κύριός μου σε κάθε μου γέννηση. Από τον πνευματικό δάσκαλο πηγάζει εκστατική αγάπη για τον Θεό και καταστρέφεται η άγνοια. Οι Βεδικές γραφές τραγουδούν τον θεϊκό χαρακτήρα του.

Ο πνευματικός δάσκαλος είναι ένας ωκεανός από έλεος, φίλος των φτωχών, κύριος και αφέντης των αφοσιωμένων υπηρετών. Ω αφέντη μου! Δείξε μου την ευσπλαχνία σου και δώσε μου τη σκιά των λωτοειδών σου ποδιών. Τη φήμη σου την διαλαλούν στα πέρατα των τριών κόσμων.

Σρι-κρίσνα-τσετανια πραμπου

(Μία προσευχή στα λωτοειδή πόδια
του Σρι Γκωράνγκα)

σρι-κρίσνα-τσετανια πραμπου νταγια κορο μορε

τομα βινα κε νταγιαλου τζαγκατ σαμσαρε

πατιτα-παβανα-χετου ταβα αβαταρα

μο σαμο πατιτα πραμπου να παϊμπε αρα

χα χα πραμπου νιτιανανντα πρεμανανντα-σουκι

κρίπαμπαλοκανα κορο αμι μπορο ντουκι

*νταγια κορο σιτα-πατι αντβεϊτα γκοσαϊ
ταβα κριπαμπολε παϊ τσετανια-νιταϊ*

*χα χα σβαρουπα, σανατανα, ρουπα, ραγκουναντ
μπαττα-γιουγκα, σρι-τζίβα, χα πραμπου λοκαναντ*

*νταγια κορο σρι-ατσαρια πραμπου σρινιβας
ραματσανντρα-σανγκα μαγκε ναροτταμο-ντας*

ΣΧΟΛΙΟ

της Αυτού Θείας Χάρης

Α. Τσ. Μπακτιβεντάντα Σουάμι Πραμπουπάντα

Αυτό είναι ένα τραγούδι που συνέθεσε ο Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα. Προσεύχεται στον Κύριο Τσετάνια, «Αγαπημένε μου Κύριε, δείξε μου Σε παρακαλώ την ευσπλαχνία Σου, γιατί ποιος μπορεί να είναι πιο ευσπλαχνικός από την Αρχοντιά Σου μέσα στους τρεις αυτούς κόσμους;» Αυτό είναι γεγονός. Όχι μόνον ο Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα, αλλά και ο Ρούπα Γιοσουάμι προσευχήθηκε με αυτόν τον τρόπο στον Κύριο Τσετάνια. Όταν ο Κύριος Τσετάνια και ο Ρούπα Γιοσουάμι συναντήθηκαν για πρώτη φορά στο Πραγιάγκα (Αλλαχαμπάντ), ο Σρίλα Ρούπα Γιοσουάμι είπε: «Αγαπημένε μου Κύριε, είσαι ο πιο γενναιόδωρος από όλες τις ενσαρκώσεις, επειδή μοιράζεις την αγάπη του Κρίσνα, τη συνείδηση του Κρίσνα». Όταν ο Κρίσνα ήταν παρών ο Ίδιος, μας ζήτησε απλώς να υποταχθούμε, δεν πρόσφερε όμως τον Εαυτό Του τόσο εύκολα. Έβαλε όρους: «Πρώτα απ' όλα υποταχθείτε». Όμως αυτή η ενσάρκωση, ο Κύριος Τσετάνια, παρόλο που είναι ο Ίδιος ο Κρίσνα, δεν βάζει τέτοιους όρους. Απλώς μοιράζει: «Πάρτε αγάπη του Κρίσνα». Γι' αυτό ο Κύριος Τσετάνια έχει αναγνωρισθεί ως η πλέον γενναιόδωρη ενσάρκωση. Ο Ναροττάμα

ντάσα Τάκουρα λέει: «Δείξε μου Σε παρακαλώ το έλεός Σου. Εσύ είσαι τόσο μεγαλόψυχος, επειδή είδες τις πεσμένες ψυχές αυτής της εποχής και είσαι πολύ ευσπλαχνικός μαζί τους. Θα πρέπει όμως να γνωρίζεις ότι εγώ είμαι ο πιο πεσμένος απ' όλους. Κανείς δεν είναι πιο πεσμένος από εμένα». *Πατιτα-παβανα-χετου ταβα αβαταρα:* Ενσαρκώθηκες για να ξαναφέρεις στον ίδιο δρόμο της δέσμης, τις πεσμένες ψυχές, αλλά Σε βεβαιώνω πως δεν θα βρείς ψυχή πιο πεσμένη από εμένα. Γι' αυτό η δική μου αξίωση έχει προτεραιότητα.»

Υστερα προσεύχεται στον Κύριο Νιτιανάντα. Λέει, *χα χα πραμπου νιτιαναντα πρεμαναντα-σουκι*. «Αγαπημένε μου Κύριε Νιτιανάντα, Εσύ είσαι πάντα χαρούμενος, μέσα σε πνευματική ευδαιμονία. Ήλθα σ' Εσένα, που δείχνεις πάντα τόσο ευτυχισμένος, γιατί εγώ είμαι πολύ δυστυχισμένος». *Νταγια κορο σιτα-πατι αντβέϊτα γκοσαϊ*. Το όνομα της γυναίκας του Αντβέϊτα Πραμπού ήταν Σίτα. Γι' αυτό μερικές φορές Τον προσφωνούν *σιτα-πατι*. Έτσι, ο Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα προσεύχεται: Αγαπημένε μου Αντβέϊτα Πραμπού, σύζυγε της Σίτα, Εσύ είσαι τόσο καλός. Σε παρακαλώ, δείξου καλός μαζί μου. Αν εσύ είσαι καλός μαζί μου, ο Κύριος Τσετάνια και ο Κύριος Νιτιανάντα θα είναι φυσικά και Αυτοί καλοί μαζί μου». Πράγματι, ο Αντβέϊτα Πραμπού ήταν που κάλεσε τον Κύριο Τσετάνια να κατέβει στη Γη. Όταν ο Αντβέϊτα Πραμπού είδε ότι όλες οι πεσμένες ψυχές ήταν απασχολημένες μόνο με την ικανοποίηση των αισθήσεων, χωρίς κατανόηση της συνείδησης του Κρίσνα, ένωσε μεγάλη συμπόνια γι' αυτές. Ένωσε επίσης ανίσχυρος να τις σώσει όλες. Προσευχήθηκε λοιπόν στον Κυρίο Κρίσνα: « Σε παρακαλώ, έλα ο Ίδιος. Δίχως την προσωπική Σου παρουσία είναι αδύνατο να σωθούν αυτές οι πεσμένες ψυχές». Έτσι, με το κάλεσμά Του, εμφανίσθηκε ο Κύριος Τσετάνια. Φυσιολογικά λοιπόν, ο Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα προσεύχεται στον Αντβέϊτα Πραμπού. «Αν Εσύ είσαι καλός μαζί μου, ο Κύριος Τσετάνια και ο Κύριος Νιτιανάντα θα είναι φυσικά και Αυτοί καλοί μαζί μου».

Υστερα προσεύχεται στους Γκοσουάμι. *Χα χα σβαρουπα, σανατανα, ρουπα, ραγκουντα*. Η λέξη *σβαρουπα* παραπέμπει στον Σβαρούπα Νταμοντάρα, τον προσωπικό γραμματέα του Κυρίου Τσετάνια. Ήταν πάντα μαζί Του και κανόνιζε αμέσως οτιδήποτε ήθελε ο Τσετάνια

Μαχαπραμπού. Δύο προσωπικοί ακόλουθοι, ο Σβαρούπα Νταμοντάρα και ο Γιοβίνντα, βρίσκονταν συνέχεια μαζί με τον Κύριο Τσετάνια. Γι' αυτό ο Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα προσεύχεται και στον Σβαρούπα Νταμοντάρα, καθώς και στους έξι Γιοσουάμι, τους επόμενους μαθητές του Κυρίου Τσετάνια- τον Σρι Ρούπα Γιοσουάμι, τον Σανάτανα Γιοσουάμι, τον Σρι Μπάττα Ραγκουνάτα Γιοσουάμι, τον Σρι Γιοπάλα Μπάττα Γιοσουάμι, τον Σρι Τζίβα Γιοσουάμι και τον Σρι Ραγκουνάτα ντάσα Γιοσουάμι. Αυτοί οι έξι Γιοσουάμι έλαβαν οδηγίες απευθείας από τον Κύριο Τσετάνια για να διαδώσουν την κίνηση για τη συνείδηση του Κρίσνα. Ο Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα προσεύχεται και για το δικό τους έλεος.

Μετά τους έξι Γιοσουάμι, ο επόμενος *ατσαρια* ήταν ο Σρινιβάσα Ατσάρια. Μάλιστα, ο Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα ήταν μετά από τον Σρινιβάσα Ατσάρια στη μαθητική διαδοχή, και σχεδόν σύγχρονός του. Ο δε Ραματσάνντρα Τσακραβαρτί ήταν προσωπικός φίλος του Ναροττάμα ντάσα. Γι' αυτό ο Ναροττάμα ντάσα προσεύχεται, «Πάντα επιθυμώ τη συντροφιά του Ραματσάνντρα». Επιθυμεί τη συντροφιά ενός αφοσιωμένου υπηρέτη. Η όλη μέθοδος συνίσταται στο ότι θα πρέπει πάντα να προσευχόμαστε για το έλεος των ευγενέστερων *ατσαρια* και να κάνουμε συντροφιά με αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου. Θα είναι τότε ευκολότερο να προσδεύσουμε στη συνείδηση του Κρίσνα και να δεχθούμε το έλεος του Κυρίου Τσετάνια και του Κυρίου Κρίσνα. Αυτή είναι η ουσία του τραγουδιού αυτού που τραγούδησε ο Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα.

Σρι Νιτιανανντα-νιστα

*νιταϊ-παντα-καμαλα, κοτι-τσανντρα-σουσιταλα,
γιε τσαγιαγια τζαγκατ τζουνταγια
χενα νιταϊ μπινε μπαϊ, ραντα-κρισνα παϊτε ναϊ,
ντριντα κορι νταρο νιταϊ παγι*

*σε σαμμπανντα ναχι γιαρα, μπριτα τζανμα γκελα ταρα,
 σεϊ πασου μπαντο ντουρατσαρα
 νιταϊ να μπολιλο μουκε, ματζιλο σομσαρα-σουκε,
 βιντια-κουλε κι κοριμπε ταρα*

*αχανκαρε ματτα χοϊνα, νιταϊ-παντα πασαριγια,
 ασατιερε σατια κορι μανι
 νιταϊρα καρουνα χαμπε, μπρατζε ραντα-κρισνα παμπε,
 νταρο νιταϊ-τσαρανα ντου'κανι*

*νιταϊ-τσαρανα σατια, ταχαρα σεβακα νιτια,
 νιταϊ-παντα σαντα κορο ασα
 ναροτταμο μπαντο ντουκι, νιταϊ μορε κορο σουκι,
 ρακο ρανγκα-τσαρανερα πασα*

ΣΧΟΛΙΟ

Της Αυτού Θείας Χάρης

Α. Τσ. Μπακτιβεντάντα Σουάμι Πραμπουπάντα

Αυτό είναι ένα πολύ όμορφο τραγούδι του Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα. Μας πληροφορεί ότι τα *νιταϊ-παντα*, τα λωτοειδή πόδια του Κυρίου Νιτιανάντα (*καμαλα* σημαίνει «λωτός» και *παντα* σημαίνει «πόδια»), είναι ένα καταφύγιο, όπου δέχεται κανείς το κατευναστικό φως όχι μόνο μίας σελήνης, αλλά εκατομμυρίων. Μπορούμε να φανταστούμε τη συνολική φωτεινότητα της κατευναστικής λάμψης εκατομμυρίων φεγγαριών. Σε αυτόν τον υλικό κόσμο (*τζαγκατ*), ο οποίος βαδίζει προς την κόλαση, υπάρχει πάντα μία φλογισμένη φωτιά, και όλοι αγωνίζονται σκληρά χωρίς να βρίσκουν ειρήνη. Αν

κάποιος αποζητάει πραγματικά ανακούφιση από τον αγώνα της ύπαρξης και θέλει στ' αλήθεια να σβήσει τη φλογισμένη φωτιά των υλικών πόνων, ο Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα συνιστά: «Αναζήτησε σε παρακαλώ καταφύγιο στον Κύριο Νιτιανάνντα».

Ποιό θα είναι το αποτέλεσμα για όποιον καταφύγει στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου Νιτιανάνντα; Ο Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα λέει, *χενα νιταϊ βινε μπαι*: αν δεν βρει κανείς καταφύγιο στη σκιά των λωτοειδών ποδιών του Κυρίου Νιτιανάνντα, *ραντα-κρίσνα παϊτε ναι*: θα του είναι πολύ δύσκολο να πλησιάσει τη Ράντα και τον Κρίσνα. Ο σκοπός αυτής της κίνησης για τη συνείδηση του Κρίσνα είναι να μας δώσει τη δυνατότητα να πλησιάσουμε τη Ράντα και τον Κρίσνα και να είμαστε συντροφιά με τον Υπέρτατο Κύριο στον θεϊκό χορό Του της χαράς. Ο Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα συμβουλεύει όποιον επιθυμεί πραγματικά να γίνει μέλος της χορευτικής συντροφιάς της Ράντα και του Κρίσνα να δεχθεί οπωσδήποτε το καταφύγιο των λωτοειδών ποδιών του Κυρίου Νιτιανάνντα.

Υστερα λέει, *σε σαμπανντα ναχι*. *Σαμπανντα* σημαίνει «σχέση, επαφή». Όποιος δεν έχει έρθει σε επαφή με τον Νιτιανάνντα έχει καταστρέψει την ανθρώπινη ζωή του. Και σε κάποιο άλλο ποίημα, ο Ναροττάμα ντάσα λέει, *χαρι χαρι βιπαλε τζαναμα γκοναϊνου*: Όποιος δεν πλησιάζει τη Ράντα και τον Κρίσνα μέσω μίας σχέσης με τον Νιτιανάνντα έχει ξοδέψει τη ζωή του ανώφελα. *Μπριτα* σημαίνει «ανώφελη», *τζανμα* σημαίνει «ζωή», *ταρα* σημαίνει «του» και *σαμπανντα* σημαίνει «σχέση». Όποιος δεν δημιουργεί κάποια σχέση με τον Νιτιανάνντα, απλώς και μόνο καταστρέφει αυτό το ευεργέτημα της ανθρώπινης μορφής ζωής. Γιατί το καταστρέφει; *Σεϊ πασου μπαντο ντουρατσαρα*. *Σεϊ* σημαίνει «εκείνο», *πασου* σημαίνει «ζώο» και *ντουρατσαρ* σημαίνει «συμπεριφερόμενος απρεπώς ή με τον χειρότερο τρόπο». Χωρίς εξύψωση στη συνείδηση του Κρίσνα μέσω του ελέους του Κυρίου Τσετάνια και του Νιτιανάνντα, η ζωή καταστρέφεται από τις ζωώδεις τάσεις ικανοποίησης των αισθήσεων. Ο Ναροττάμα ντάσα λέει ότι τα συνηθισμένα ζώα μπορούν να εξημερωθούν, όταν όμως ένα ανθρώπινο ον συμπεριφέρεται σαν ζώο, έχοντας μόνο ζωώδεις τάσεις, είναι άκρως αποικρυστικό, γιατί δεν είναι δυνατόν να εξημερωθεί. Οι συνηθισμένοι σκύλοι και οι γάτες, ή ακόμα και μία τίγρη, μπορούν να

εξημερωθούν, όταν όμως ένα ανθρώπινο ον ξεφύγει από τον δρόμο του και παραλείψει να ασχοληθεί με την ανθρώπινη δραστηριότητα της συνείδησης του Κρίσνα, θα σπαταλήσει την ανώτερη νοημοσύνη του σε ζώδεις τάσεις και θα είναι πολύ δύσκολο να χαλιναγωγηθεί. Η θέσπιση νόμων δεν μπορεί να μετατρέψει έναν κλέφτη σε έντιμο άνθρωπο· επειδή είναι μολυσμένη η καρδιά του δεν μπορεί να εξημερωθεί. Όλοι βλέπουν ότι κάποιος που διαπράττει εγκληματικές πράξεις τιμωρείται από την κυβέρνηση, και επίσης, ότι και στις εντολές των Γραφών μνημονεύεται τιμωρία στην κόλαση. Σε πείσμα όμως των Γραφών καθώς και των νόμων του κράτους, οι δαιμονικοί άνθρωποι δεν μπορούν να εξημερωθούν.

Αλλά τι ακριβώς κάνουν; *Νιταϊ να μπολιλο μουκε*. Αφού δεν γνωρίζουν ποιος είναι ο Νιτιανάντα, δεν λένε ποτέ τα ονόματα του Κυρίου Νιτιανάντα και του Κυρίου Τσετάνια. *Ματζίλο σαμσαρα-σουκε. Ματζίλο* σημαίνει «απορροφάται». Τους απορροφούν οι υποτιθέμενες υλικές απολαύσεις. Αδιαφορούν για το ποιος είναι ο Κύριος Τσετάνια και ο Νιτιανάντα, με αποτέλεσμα να βουλιάζουν βαθιά μέσα στην υλική ύπαρξη. *Βιντια-κουλε κι κοριμπε ταρα*: αν δεν έχει κάποιος μία σχέση με τον Νιτιανάντα και αν δεν αποκτήσει συνείδηση του Κρίσνα, η υποτιθέμενη ακαδημαϊκή του μόρφωση (*βιντια*) και η γέννησή του σε καλή οικογένεια ή σε μεγάλο έθνος (*κουλα*) δεν θα τον προστατεύσουν. Ανεξάρτητα από το εάν κάποιος έχει γεννηθεί σε πολύ μεγάλη οικογένεια ή έθνος ή έχει αποκτήσει ανώτερη ακαδημαϊκή μόρφωση, την ώρα του θανάτου θα ισχύσουν οι νόμοι της φύσης, η δράση του θα σταματήσει, και θα του δοθεί κάποιο άλλο σώμα σύμφωνα με αυτή τη δράση.

Γιατί ενεργούν έτσι αυτά τα ανθρώπινα ζώα; *Αχανκαρε ματτα χοϊνα, νιταϊ-παντα πασαριγια*. Έχουν γίνει τρελοί εξαιτίας μίας λανθασμένης σωματικής αντίληψης της ζωής, και έτσι έχουν λησμονήσει την αιώνια σχέση τους με τον Νιτιανάντα. *Ασατιερε σατια κορι μανι*: αυτά τα επιλήσιμα άτομα δέχονται την παραπλανητική ενέργεια ως πραγματική. Η λέξη *ασατιερε* αναφέρεται σε εκείνο το οποίο δεν είναι πραγματικότητα, ή με άλλα λόγια, στη *μαγία*. *Μαγια* σημαίνει εκείνο το οποίο δεν έχει ύπαρξη, παρά είναι μόνο μία εφήμερη ψευδαίσθηση.

Όσοι δεν έχουν επαφή με τον Νιτιανάνντα δέχονται αυτό το απατηλό σώμα ως πραγματικό.

Υστερα ο Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα λέει, *νιταϊρα κορουνα χαμπε, μπρατζε ραντα-κρίσνα παμπε*: «Αν θέλεις πραγματικά να έλθεις κοντά στη Ράντα και τον Κρίσνα, θα πρέπει πρώτα να κατορθώσεις να δεχθείς το έλεος του Κυρίου Νιτιανάνντα. Όταν Εκείνος φανεί ευσπλαχνικός μαζί σου, τότε θα μπορέσεις να πλησιάσεις τη Ράντα και τον Κρίσνα». *Νταρο νιταϊ-τσαράνα ντου' κανι*. Ο Ναροττάμα ντάσα μας συνιστά να κρατηθούμε γερά από τα λωτοειδή πόδια του Κυρίου Νιτιανάνντα.

Μετά λέει πάλι, *νιταϊ-τσαράνα σατια*. Δεν θα πρέπει να νομίζουμε εσφαλμένα ότι όπως κρατιόμαστε από τη *μαγία*, έτσι και τα λωτοειδή πόδια του Νιτιανάνντα μπορεί, παρόμοια, να είναι κάτι σαν τη *μαγία*, την ψευδαίσθηση. Γι' αυτό ο Ναροττάμα ντάσα βεβαιώνει, *νιταϊ-τσαράνα σατια*: τα λωτοειδή πόδια του Νιτιανάνντα δεν είναι ψευδαίσθηση, είναι πραγματικότητα. *Ταχαρα σεβάκα νιτια*: και όποιος αφιερώνεται στην υπερβατική υπηρεσία αγάπης του Νιτιανάνντα είναι επίσης υπερβατικός. Αν κάποιος αφιερωθεί στην υπερβατική υπηρεσία αγάπης του Νιτιανάνντα με συνείδηση του Κρίσνα, βρίσκει αμέσως την υπερβατική του θέση στο πνευματικό επίπεδο, που είναι αιώνιο και γεμάτο ευτυχία. Γι' αυτό ο Ναροττάμα ντάσα συμβουλεύει, *νιταϊ-παντα σαντα κορο ασα*: να προσπαθείς πάντα να πιαστείς από τα λωτοειδή πόδια του Κυρίου Νιτιανάνντα.

Ναροττάμα μπαντο ντουκι. Ο Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα, ο *ατσαρια*, παίρνει τη θέση ενός πολύ δυστυχισμένου. Στην πραγματικότητα παριστάνει εμάς. Λέει: «Αγαπημένε μου Κύριε, είμαι πολύ δυστυχισμένος». *Νιταϊ μορε κορο σουκι*: «Γι' αυτό προσεύχομαι στον Κύριο Νιτιανάνντα να με κάνει ευτυχισμένο». *Ρακα ρανγκα-τσαράνερα πασα*: «Κράτα μα Σε παρακαλώ σε μια γωνιά των λωτοειδών ποδιών Σου».

Σρι-ρουπα-μαντζάρι-παντα

(Τα λωτοειδή πόδια του Σρι Ρούπα μαντζάρι)

σρι-ρουπα-μαντζάρι-παντα, σεΐ μορα σαμπαντα,

σεΐ μορ μπατζανα-πουτζανα

σεΐ μορα πρανα-ντανα, σεΐ μορα αμπαρانا,

σεΐ μορ τζιβανερα τζιβανα

σεΐ μορα ρασα-νιντι, σεΐ μορα βαντσα-σιντι,

σεΐ μορ βεντερα νταραμα

σεΐ μπρατα, σεΐ ταπα, σεΐ μορα μαντρα-τζαπα,

σεΐ μορ νταραμα-καραμα

ανουκουλα χαμπε βιντι, σε-παντε χοϊμπε σιντι,

νιρακιμπο ε-ντουΐ ναγιανε

σε-ρουπα μαντουρι-ρασι, πρανα-κουβαλαγια-σασι,

πραπουλλιτο χαμπε νισι-ντινε

τουγια ανταρσανα-αχι, γκαραλε τζαραλα ντεχι,

τσιροντιν ταπιτα τζιβανα

χα χα μπραμπου κορο ντογια, ντεχο μορε παντα-τσαγια,

ναροτταμα λοϊλο σαρανα

Τα λωτοειδή πόδια του Σρι Ρούπα Μαντζάρι είναι τα πλούτη μου. Είναι το αντικείμενο της λατρείας μου και της αφοσίωσής μου. Είναι ο θησαυρός της καρδιάς μου και το κόσμημα της ζωής μου.

Είναι το θησαυροφυλάκιο της ρασα, η εκπλήρωση των επιθυμιών μου και το συμπέρασμα των βεδικών γραφών. Είναι ο στόχος κάθε όρκου μου και κάθε ασκητικότητας και το αντικείμενο της σιωπηλής ψαλμωδίας του μαντρα μου. Είναι ο σκοπός κάθε θρησκευτικής δραστηριότητάς μου.

Όταν η Θεία Πρόνοια σταθεί ευνοϊκή, θα αποκτήσω τα λωτοειδή πόδια του Ρούπα Μαντζάρι και με αυτά τα δύο μάτια θα μπορέσω στ' αλήθεια να τα δω. Η εξαίσια ομορφιά του Σρι Ρούπα Μαντζάρι θα λάμψει σαν την αστραφτερή σελήνη στον γαλάζιο λωτό της καρδιάς μου, κάνοντάς τον να ανθίζει από χαρά μέρα και νύχτα.

Η απουσία σου είναι σαν ένα φίδι που έχει δηλητηριάσει τη ζωή μου με το φαρμάκι του. Οι μέρες που μου απομένουν θα περάσουν μέσα στη φλογισμένη φωτιά του αποχωρισμού. Αλίμονο, ω Σρίλα Ρούπα Γκοσουάμι! Δείξε μου σε παρακαλώ το έλεός σου και δώσε μου τη σιιά των λωτοειδών σου ποδιών. Εκεί έχει βρει καταφύγιο ο Ναροττάμα.

Βρινντάβανα

βριννταβανα ραμια-στανά, ντιβια- τσινταμανι-νταμα,

ρατανά-μανντιρα μανοχαρά

αβριτα καλινντι-νιρε, ρατζά-χαμσα κελι κορε,

ταχε σομπε κανακα-καμαλά

ταρα μαντιε χεμα-πιτα, αστα-νταλε βεστιτα,

αστα-νταλε πραντανά ναγικά

ταρα μαντιε ρατνασανε, μποσε ατσεν ντουϊ-τζανε,

σιαμα-σανγκε σουννταρι ραντικά

ρουπα-λαμπανια-ρασι αμιγια ποριτσε κασι,
 χασια-παριχασα-σαμμπασανε
 ναροτταμα-ντασα κογια, νιτια-λιλα σουκα-μογια,
 σανταϊ σπουρουκα μορε μανε

Η Βρινντάβανα είναι ένας πανέμορφος υπερβατικός τόπος στον πνευματικό ουρανό. Εκεί όλα είναι φτιαγμένα από πέτρες μαγικές που εκπληρώνουν κάθε επιθυμία. Όλοι οι ναοί είναι στολισμένοι με πολύτιμα πετράδια, και οι κύκνοι οι γνωστοί ως ρατζα-χαμσα παίζουν στα νερά του ποταμού Γιαμούνα, που είναι γεμάτα με άνθη λωτών.

Ανάμεσα σε αυτό το πλήθος λωτών βρίσκεται μία χρυσή βάρκα, που μοιάζει κι αυτή με άνθος λωτού με οχτώ πέταλα. Αυτά τα οχτώ πέταλα είναι οι οχτώ κύριες γκοπι, που περιστοιχίζουν πάντοτε τη Ράντα και τον Κρίσνα. Οι δύο υπερβατικοί εραστές κάθονται σε έναν χρυσό θρόνο από πολύτιμα πετράδια. Η όμορφη Ραντίνα κάθεται συντροφιά με τον Κύριο Σιάμα.

Από την ομορφιά και τη γλυκύτητα της μορφής Τους, καθώς κουβεντιάζουν όλο γέλια και χαμόγελα, αναβλύζουν χείμαρροι από νέκταρ. Ο Ναροττάμα ντάσα λέει: « Είθε αυτές οι αιώνιες διασκεδάσεις, οι γεμάτες υπερβατική χαρά, να φανερώνονται διαρκώς στην καρδιά μου».

Τραγούδια
ἄλλων Βαϊσνάβα Ατσάρια

Σρι Βράτζα-ντάμα-μαχιμάμριτα

(Οι γλυκιές σαν νέκταρ δόξες της Βράτζα)
του Κρισναντάσα Καβιράτζα Γκοσουάμι

τζαγια ραντε, τζαγια κρισνα, τζαγια βριννταβανα
σρι-γκοβινντα, γκοπινατα, μαντανά-μοχανά
σιαμα-κουνντα, ραντα-κουνντα, γκιρι-γκοβαρνταν
καλινντι γιαμουνά τζαγια, τζαγια μαχαβανά
κεσι-γκάτα, βαμσι-βάτα, ντβαντασα-κανάνα
γιαχα σαμπα λιλά κοϊλο σρι-νανντα-νανντανα
σρι-νανντα γιασοντα τζαγια, τζαγια γκοπα-γκάνα
σρινταμαντι τζαγια, τζαγια ντενου-βατσα-γκάνα
τζαγια βρισαμπανου, τζαγια κιρτιντα σουννταρι
τζαγια πωρναμασι, τζαγια αμπιρα-ναγκαρι
τζαγια τζαγια γκοπισβαρά βριννταβανά-ματζά
τζαγια τζαγια κρισνα-σακά μπατου ντβιτζά-ρατζά
τζαγια ράμα-γκάτα, τζαγια ροχινι-νανντανα
τζαγια τζαγια βριννταβανά-βάσι τζάτα τζάνα
τζαγια ντβιτζά-πατνι, τζαγια ναγκα-κάνια-γκάνα
μπακτιτε γιαχαρά παϊλο γκοβινντα-τσάρανα
σρι-ράσα-μαννταλά τζαγια, τζαγια ραντα-σιαμα

τζαγια τζαγια ρασα-λιλα σαρβα-μανοραμα

τζαγια τζαγιοτζβαλα-ρασα σαρβα-ρασα-σαρα

παρακιγια-μπαβε γιαχα μπρατζετε προτσαρα

σρι-τζαχναβα-παντα-παντμα κοριγια σμαρανα

ντινα κρισναντασα κοχε ναμα-σανκιρτανα

Δόξα στη Ράντα και τον Κρίσνα και στο υπερβατικό βασίλειο της Βρινντάβανα. Δόξα στις τρεις προεξάρχουσες Θεότητες της Βρινντάβανα - τον Σρι Γκοβίντα, τον Γκοπινάτα και τον Μάνταντα-μοχάνα.

Δόξα στη Σιάμα-κούνντα, τη Ράντα-κούνντα, στο ύψωμα Γκοβαρντάντα, στον ποταμό Γιαμούνα (ή Καλίνντι) και στο μέγα δάσος.

Δόξα στο Κέσι-γκάτα, όπου ο Κρίσνα σκότωσε τον δαίμονα Κέσι. Δόξα στο δέντρο Βάμσι-βάτα, όπου ο Κρίσνα κάλεσε όλες τις γκοπι να έλθουν, παίζοντας τη φλογέρα Του. Δόξα στα δώδεκα άλση της Βράτζα. Σε αυτά τα μέρη ο γιος του Νάνντα φανέρωσε τις διασκεδάσεις Του.

Δόξα στον θεϊκό πατέρα και στη θεϊκή μητέρα του Κρίσνα, τον Νάνντα και τη Γιασόντα. Δόξα στους βοσκούς και στα βοσκόπουλα, με επικεφαλής τον Σριντάμα, τον μεγαλύτερο αδελφό της Ρανταράνι. Δόξα στις αγελάδες και στα μοσχαράκια της Βράτζα.

Δόξα στον θεϊκό πατέρα και στη θεϊκή μητέρα της Ράνντα, τον Βρισαμπάνου και την πανέμορφη Κιρτίντα. Δόξα στην Πωρνάμασι, τη μητέρα του σοφού Σανντιπανί και αγαπημένη μαθήτριά του Ντεβάρσι Νάραντα.

Δόξα, δόξα στον Κύριο των γκοπι, που κατοικεί στη Βρινντάβανα για να προστατεύει το άγιο νταμα. Δόξα, δόξα στους φίλους του Κρίσνα, τον Σουντάμα και τον Μαντουμάνγκαλα.

Δόξα στο Ράμα-γκατα. Δόξα στον γιο της Ροχίνι, τον Κύριο Μπαλαράμα και δόξα σε όλους τους κατοίκους της Βρινντάβανα.

Δόξα στις γυναίκες των αλαζονικών μπραμανα. Δόξα στις γυναίκες του φιδιού Καλίγια. Με την αγνή αφοσίωση, κατόρθωσαν όλες τους να εγκαταλειφθούν στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου Γκοβίνντα.

Δόξα στον τόπο όπου ο Κύριος Κρίσνα χόρεψε τον χορό ρασα. Δόξα στη Ράντα και στον Σιάμα. Δόξα, δόξα στον θεϊκό χορό ρασα, που αιχμαλωτίζει τον νου όλων.

Δόξα, δόξα, στη γλυκιά σχέση της θεϊκής παρακιγια-μπαβα, του «άνομου έρωτα» των γκοπι, που είναι η πιο εξαίσια απ' όλες της ρασα.

Με τη θύμησή του στη δύναμη των λωτοειδών ποδιών του Κυρίου Νιτιανάντα και της Σρι Τζάχναβα ντέβι (της Γιογκαμάγια), αυτός εδώ, ο πολύ πεσμένος και ασήματος υπηρέτης του Κρίσνα, τραγουδά τα άγια ονόματα του Κυρίου.

Τζάγια Ράντα-Γκοβίνντα

τζαγια ραντα-γκοβινντα ραντα-γκοβινντα ραντε*

ρουπα-γκοσβαμιρ πρανά-ντανα χε

τζαγια ραντα-μανταναμοχανα ραντα-μανταναμοχανα ραντε*

σανατανερ πρανά-ντανα χε

τζαγια ραντα-νταμονταρα ραντα-νταμονταρα ραντε*

τζιβα-γκοσβαμιρ πρανά-ντανα χε

τζαγια ραντα-ραμανα ραντα-ραμανα ραντε*

γκοπαλα-μπαττερ πρανά-ντανα χε

*τζαγια ραντα-γκοκουλανανντα ραντα-γκοκουλανανντα ραντε**

λοκανατερ πρανα-ντανα χε

*τζαγια ραντα-γκοπινάτα ραντα-γκοπινάτα ραντε**

μαντουπαννιτερ πρανα-ντανα χε

*τζαγια ραντε-σιαμασουννταρα ραντε σιαμασουννταρα ραντε**

σιαμανανντερ πρανα-ντανα χε

*τζαγια ραντα-γκιρινταρι ραντα-γκιρινταρι ραντε**

ντασα γκοσβαμιρ πρανα-ντανα χε

* επανάληψη

Αυτά είναι τα ονόματα των επτά περίφημων ναών της Βρινντάβανα και των *ατσαρια* που τους ίδρυσαν. Ο Σρι Λοκανάτα, ο Σρι Μαντουπανντίτα και ο Σιαμανάνντα Γκοσουάμι ήταν σύντροφοι του Σρινιβάσα Ατσάρια, και η ιστορία τους είναι γραμμένη σε ένα βιβλίο που λέγεται *Μπακτι-ρατνακαρα*. *Πρανα-ντανα* σημαίνει «ο κύριος της ζωής κάποιου». Οι Θεότητες Ράντα-Γκοβίντα, Γκοπινάτα, κλπ., είναι κύριοι της ζωής των *ατσαρια*. Οι Γκοσουάμι και οι *ατσαρια* ήταν όλοι τέλεια συνειδητοποιημένες ψυχές, και συνεπώς ο τρόπος που έβλεπαν τη Θεότητα δεν αλλοιωνόταν από καμία υλική αντίληψη. Έτσι μπορούσαν να ακούν τη Θεότητα να τους μιλά και να βλέπουν τις διασκεδάσεις της.

Σρι-Νταμονταραστακα
του Σρι Σατιαβράτα Μούνι

(Αυτή η προσευχή που αποτελείται από οχτώ σλοκα τραγουδιέται
κάθε πρωί και απόγευμα κατά τον μήνα του Νταμοντάρα)

ναμαμίζ' βαραμ σατς-τσιντ-ανανντα-ρουπαμ
λασατ-κουννταλαμ γκοκουλε μπρατζαμαναμ
γιασοντα-μπιγιολουκαλαντ νταβαμαναμ
παραμρισταμ ατγιαντατο ντρουτια γκοπια

ρουντανταμ μουχουρ νετρα-γιουγκμαμ μριτζανταμ
καραμμποτζα- γιουγκμενα σατανκα-νετραμ
μουχουχ σβασα-καμπα-τριρεκανκα-καντα-
στιτα-γκραϊβα-νταμονταραμ μπακτι-μπανταμ

ιτιντρικ σβα-λιλαμπιρ ανανντα-κουνντε
σβα-γκοσαμ νιματζανταμ ακχιαπαγιανταμ
ταντιγιεσιτα-γκιεσου μπακταϊρ τζιτατβαμ
πουναχ πρεματας ταμ σαταβριττι βανντε

βαραμ ντεβα μοκσαμ να μοκσαβαντιμ βα
να τσανιαμ βρινε 'χαμ βαρεσαντ απιχα
ινταμ τε βαπουρ νατα γκοπαλα-μπαλαμ
σαντα με μανασι αβιρασταμ κιμ ανιαϊχ

ινταμ τε μουκαμμποτζαμ ατιαντα-νιλαϊρ

βριταμ κουνταλαϊχ σνιγκντα-ρακταϊς τσα γκοπια
 μουχους τσουμμπιταμ μπιμμπα-ρακτα-νταραμ με
 μανασι αβιρασταμ αλαμ λακσα-λαμπαϊχ

ναμο ντεβα νταμονταραναντα βισνο
 πρασιντα πραμπο ντουχια-τζαλαμπντι-μαγκναμ
 κριπα-ντριστι-βριστιατιντιναμ μπατανου
 γκριχανεσα μαμ αγκιαμ εντχι ακσι-ντρισιαχ

κουβερατματζω μπαντα-μουρτιαϊβα γιαντβατ
 τβαγια μοτσιτω μπακτι-μπατζω κριτω τσα
 τατα πρεμα-μπακτιμ σβακαμ μεπραγιατσα
 να μοκσε γκραχο με 'στι νταμονταρεχα

ναμας τε 'στου νταμνε σπουραντ-ντιπτι-νταμνε
 τβαντιγιονταραγιατα βισβασια νταμνε
 ναμο ραντικαγιαϊ τβαντιγια-πριγιαγιαϊ
 ναμο 'ναντα-λιλαγια ντεβαγια τουμπιαμ

Τον Υπέρτατο Κύριο, που έχει μία αιώνια μορφή ευδαιμονίας και γνώσης, που λάμπει από ομορφιά στο θεϊκό βασίλειο της Γκοκούλα, που τα σκουλαρίκια Του κουνιούνται πέρα-δώθε, που έσπασε το δοχείο με το γάλα στο οποίο η μητέρα Του έφτιαχνε βούτυρο και ύστερα έκλεψε το βούτυρο που το φύλαγαν κρεμασμένο απ' το ταβάνι, που τρέχει γρήγορα μακριά από το ξύλινο γουδί με τον φόβο της μητέρας Γιασόντα, που όμως τρέχοντας πιο γρήγορα απ' Αυτόν Τον πιάνει- Αυτόν τον Υπέρτατο Κύριο, τον Σρι Νταμοντάρα, προσκυνώ ταπεινά.

Βλέποντας ότι η μητέρα Του κρατάει στα χέρια της ραβδί για να Τον δείρει και σκοινιά για να Τον δέσει, κλαίει και τριβεί συνέχεια τα μάτια Του με τα δύο λωτοειδή Του χέρια. Τα μάτια Του είναι γεμάτα φόβο και τα αναφιλητά Του τραντάζουν το περιδέραιο από μαργαριτάρια που είναι τυλιγμέννα γύρω από το λαιμό Του. Αυτόν τον Υπέρτατο Κύριο, τον Σρι Νταμοντάρα, που είναι δεμένος με την αγνή αγάπη της μητέρας Του, προσκύνω ταπεινά.

Με εξαίσιες διασκεδάσεις σαν κι αυτήν, πνίγει τους κατοίκους της Γκοκούλα σε λίμνες από έκσταση, και φανερώνει σε όσους αφοσιωμένους υπηρέτες Του είναι απορροφημένοι στη γνώση του ύψιστου μεγαλείου και του πλούτου Του ότι κατακτιέται μόνον από αγνή αγάπη και αφοσίωση. Προσκυνώ τον Κύριο Νταμοντάρα ξανά και ξανά χιλιάδες φορές.

Ω Κύριε, αν και είσαι σε θέση να προσφέρεις όλων των ειδών τις ευλογίες, δεν προσεύχομαι σ' Εσένα για απελευθέρωση, ούτε για αιώνια ζωή στη Βαϊκούντα, ούτε για οποιαδήποτε άλλη ευλογία. Ω Κύριε, το μόνο που παρακαλώ είναι να φανερώνονται πάντα στον νου μου οι παιδικές Σου διασκεδάσεις και στην καρδιά μου η μορφή Σου αυτή, η μορφή του Μπάλα Γκοπάλα στη Βρινντάβανα.

Ω Κύριε, το πρόσωπό Σου, το χλιοφιλημένο από τη μητέρα Γιασόντα, το στεφανώνουν μπούκλες από απαλά μαύρα μαλλιά, και τα χείλη Σου είναι κοκκινωπά σαν το φρούτο μπιμπα. Είθε να φανερώνεται παντοτινά στην καρδιά μου αυτό το πανέμορφο όραμα του προσώπου Σου. Χιλιάδες άλλες ευλογίες δεν έχουν για μένα καμία αξία.

Ω Υπέρτατη Θεότητα! Ω Νταμοντάρα! Ω Ανάντα! Ω Βίσνου! Ω αφέντη! Ω Κυριέ μου! Είθε να είσαι ευχαριστημένος μ' εμένα. Πνίγομαι σε έναν ωκεανό από λύπες και είμαι σχεδόν πεθαμένος. Ρίχνοντας την ευσπλαχνική ματιά Σου επάνω μου, σώσε αυτόν εδώ τον δύστυχο, αμαθή και ανόητο, και φανερώσου στα μάτια μου.

Ω Κύριε Νταμοντάρα, όπως, όταν είχες μορφή νηπίου δεμένου με σκοινί από ένα ξύλινο γουδί, απελευθέρωσες τους δύο γιους του Κούβερα από την κατάρρα του Νάραντα και τους έκανες μεγάλους

αφοσιωμένους υπηρέτες Σου, έτσι ευλόγησε και μένα, Σε παρακαλώ, με αγνή και άδολη αγάπη για Σένα (πρεμα-μπακτι). Αυτό μόνο λαχταρώ και δεν θέλω κανενός είδους απελευθέρωση.

Ω Κύριε Νταμοντάρα, προσκυνώ ταπεινά το εκθαμβωτικά λαμπερό σκoiνί που δένει την κοιλιά Σου. Ύστερα προσκυνώ την κοιλιά Σου, που είναι η κατοικία ολόκληρου του σύμπαντος. Υποκλίνομαι ταπεινά στην πολυαγαπημένη Σου Σριμάτι Ρανταράνι και προσφέρω την υποταγή μου σ' Εσένα, τον Υπέρτατο Κύριο, που φανερώνει απεριόριστες διασκεδάσεις.

Σρι-Γκούρου-παραμπαρά

(του Σρίλα Μπακτισιντάνντα Σαρασβατί

Γκοσουάμι Πραμπουπάντα)

*κρισνα χοϊτε τσατουρ-μουκα, χογι κρισνα-σεβονμουκα,**μπραμα χοϊτε ναραντερα ματι**ναραντα χοϊτε βιασα, μαντβα κοχε βιασα-ντασα,**πουρνα-πραγκια παντμαναμπα γκατι**νριχαρι μανταβα-βαμσε, ακσομπια-παραμαχαμσε,**σισια μπολι' ανγκικαρα κορε**ακσομπιερα σισγια τζογι- τιρτα ναμε παριτσογι,**ταρα ντασιε γκιανασινντου τορε**ταχα χοϊτε νταγιανιντι, ταρα ντασα βιντιανιντι,**ρατζενντρα χοϊλο ταχα χο' τε**ταχαρα κινκορα τζογι-νταρμα ναμε παριτσογι**παραμπαρα τζανα μπαλο ματε**τζαγιανταρμα-ντασιε κιατι, σρι πουρουσοτταμα-γιατι,**τα' χο' τε μπραχμανια-τιρτα σουρι**βιασατιρτα ταρα ντασα, λακσμιπατι βιασα-ντασα,**ταχα χο' τε μανταβενντρα-πουρι**μανταβενντρα πουρι-μπορο, σισια-μπαρα σρι-ισβαρα,*

νιτιανανντα, σρι-αντβεϊτα βιμπου
 ισβαρα-πουρικε ντανια, κοριλενα σρι-τσετανια,
 τζαγκατ-γκουρου γκωρα μαχαπραμπου

 μαχαπραμπου σρι-τσετανια, ραντα-κρισνα ναχε ανια,
 ρουπανουγκα τζανερα τζιβανα
 βισβαμπα-πριγιανκα, σρι-σβαρουπα-νταμονταρα,
 σρι-γκοσουαμι ρουπα-σανατανα

 ρουπα-πριγια μαχατζανα, τζιβα, ραγκουνατα χανα,
 ταρα πριγια καβι κρισναντασα
 κρισναντασα-πριγια-μπορο, ναροτταμα σεβα-παρο,
 γιαρα παντα βισβανατα ασα

 βισβανατα-μπακτα-σατα, μπαλαντεβα τζαγκαννατα,
 ταρα πριγια σρι-μπακτιβινοντα
 μαχα-μπαγκαβατα-μπαρα, σρι-γκωρακισορα-μπαρα
 χαρι-μπατζανετε γιαρα μοντα

 ιχαρα παραμαχαμσα, γκωρανγκερα νιτζα-μπαμσα,
 ταντερα τσαρνε μαμα γκατι
 αμι σεμπα-ουντασινα, μαμετε τριντανντι ντινα,
 σρι-μπακτισινταντα σαρασβατι

Στην αρχή της δημιουργίας, ο Μπράμα με τα τέσσερα κεφάλια
 δέχθηκε την επιστήμη της υπηρεσίας αφοσίωσης από τον

Υπέρτατο Κύριο Σρι Κρίσνα. Ο Ντεβάρσι Νάραντα διδάχθηκε αυτή τη θεϊκή επιστήμη από τον Μπράμα. Ο μεγάλος σοφός Βιασαντέβα, που είχε εξουσιοδοτηθεί να συντάξει τις Βεδικές γραφές, ήταν μαθητής του Νάραντα. Ο Μαντβατσάρια, ο ιδρυτής της σχολής *σουντα-ντβεϊτα* της φιλοσοφίας Βεντάντα, που τον δέκατο τρίτο αιώνα επισκέφθηκε τον Βιασαντέβα στο Μπανταρικόσραμα για να μάθει από αυτόν τη φιλοσοφία Βεντάντα, αυτοαποκαλείται υπηρέτης του Βιάσα. Ο Πουρναπράγκια Τίρτα (ο Μάντβα) είναι ο *γκουρου* και το μοναδικό καταφύγιο του Παντμανάμπα Τίρτα.

Οι άλλοι δύο κύριοι μαθητές του Μάντβα είναι ο Νριχαρί Τίρτα και ο Μάνταβα Τίρτα. Ο Μάνταβα Τίρτα δέχθηκε για μαθητή του τον μεγάλο *παραμαχαμσα* Αισόμπια Τίρτα. Ο κυριότερος μαθητής του Αισόμπια Τίρτα ήταν γνωστός ως Τζαγιατίρτα. Ο μαθητής που υπηρέτησε ο Τζαγιατίρτα ήταν ο Γιανασίνντου.

Ο Νταγιανίντι έλαβε την επιστήμη της υπηρεσίας αφοίωσης από τον Γιανασίνντου, και υπηρέτης του ήταν ο Βιντιανίντι (ο Βιντιαντιράτζα Τίρτα). Μαθητής του Βιντιαντιράτζα Τίρτα ήταν ο Ρατζένντρα Τίρτα. Ο υπηρέτης του Ρατζένντρα Τίρτα ήταν γνωστός ως Τζαγιαντάρμα ή Βιτζαγιαντβάτζα Τίρτα. Έτσι θα πρέπει να εννοήσει κανείς αυτή τη μαθητική διαδοχή.

Ο περίφημος *σαννιασι* Σρι Πουρουσότταμα Τίρτα απέκτησε τη γνώση του υπηρετώντας τον Τζαγιαντάρμα. Κυριότερος μαθητής του ήταν ο Σουμπραμάνια Τίρτα, και υπηρέτης εκείνου ήταν ο μέγας Βιασατίρτα (Βιάσα Ράγια). Υπηρέτης του Βιασατίρτα ήταν ο Λακσιμιπατί Τίρτα, που μαθητής του ήταν ο Μανταβένντρα Πούρι Γκοσουάμι.

Ο κύριος μαθητής του Μανταβένντρα Πούρι ήταν ο Ίσβαρα Πούρι, ενώ δύο άλλοι μαθητές του ήταν οι ξακουστές ενσαρκώσεις της Θεότητας, ο Σρι Νιτιανάντα και ο Αντβέιτα Ατσάρια. Ο Σρι Τσετάνια Μαχαπράμπού, ο πνευματικός δάσκαλος όλων των κόσμων, αποδεχόμενος τον Ίσβαρα Πούρι για πνευματικό Του δάσκαλο, του χάρισε μεγάλη τύχη.

Ο Σρι Τσετάνια Μαχαπράμπού δεν είναι άλλος από τους Ράντα και Κρίσνα, είναι η ίδια η ζωή όσων Βαϊσνάβα ακολουθούν τον Σρι

Ρούπα Γιοσουάμι. Ο Σρι Σβαρούπα Νταμοντάρα Γιοσουάμι, ο Ρούπα Γιοσουάμι και ο Σανάτανα Γιοσουάμι έδιναν μεγάλη χαρά στον Βισβαμμπάρα (τον Κύριο Τσετάνια).

Οι μεγάλες ψυχές Τζίβα Γιοσουάμι και Ραγκουνάτα ντάσα Γιοσουάμι ήταν πολύ αγαπητές στον Ρούπα Γιοσουάμι. Ο αγαπημένος μαθητής του Ραγκουνάτα ντάσα Γιοσουάμι ήταν ο Κρισναντάσα Καβιράτζα Γιοσουάμι. Ο Κρισναντάσα Καβιράτζα ήταν στενός φίλος του Λοικανάτα Γιοσουάμι. Ζούσαν μαζί στη Βρινντάβανα και συζητούσαν διαρκώς για τον Κρίσνα. Ο Λοικανάτα Γιοσουάμι, μαθητής του Γιανταντάρα Πανντίτα, είχε μόνο έναν μαθητή, τον Ναροττάμα ντάσα. Ο Ναροττάμα ντάσα υπηρετούσε συνεχώς τον πνευματικό του δάσκαλο, καθώς και τον αγαπημένο του φίλο. Έτσι έγινε πολύ αγαπητός στον Κρισναντάσα Καβιράτζα Γιοσουάμι. Να υπηρετεί τα πόδια του Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα ήταν η μοναδική επιθυμία του Βισβανάτα Τσακραβαρτί Τάκουρα, τέταρτου ατσαρια σε μαθητική διαδοχή από τον Ναροττάμα ντάσα.

Ο Βισβανάτα Τσακραβαρτί Τάκουρα ήταν ο σικσα-γκουρου (καθοδηγητής πνευματικός δάσκαλος) του Μπαλαντέβα Βιντιαμπούσανα, στον οποίον edίδαξε τη Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ. Ο Τζαγκαννάτα ντάσα Μπάμπατζι ήταν επιφανής ατσαρια μετά τον Σρι Μπαλαντέβα Βιγιάμπούσανα, και ο αγαπημένος σικσα-γκουρου του Σρι Μπακτιβινόντα Τάκουρα. Στενός φίλος και σύντροφος του Μπακτιβινόντα Τάκουρα ήταν ο εξέχων μαχαμπαγκαβατα Σρι Γκωρακισόρα ντάσα Μπάμπατζι, που μοναδική χαρά του ήταν το χαρι-μπατζανα.

Οι μεγάλοι αυτοί άγιοι Βαϊσνάβα είναι όλοι παραμαχαμσα, αφοσιωμένοι υπηρέτες της ύψιστης τάξης και μέλη της πνευματικής οικογένειας του Κυρίου Γκωράνγκα. Τα άγια πόδια τους είναι το καταφύγιό μου. Δεν έχω αληθινό ενδιαφέρον για την υπηρεσία αφοσίωσης και είμαι ένας αξιολύπητος και τιποτένιος τριντανντισαννιασι με το όνομα Σρι Μπακτισιντάντα Σαρασβατί.

Σρι Ραντίκα-στάβα

του Σρίλα Ρούπα Γκοσουάμι

ραντε τζαγια τζαγια μανταβα-νταγιτε
γκοκουλα-ταρουνι-μαννταλα-μαχιτε

νταμονταρα-ρατι-βαρντανα-βεσε
χαρι-νισκουτα-βρινντα-βιπινεσε

βρισαμπανουνταντι-ναβα-σασι-λεκε
λαλιτα-σακι γκουνα-ραμιτα-βισακε

καρουναμ κουρου μαγι καρουνα-μπαριτε
σανακα-σανατανα-βαρνιτα-τσαριτε

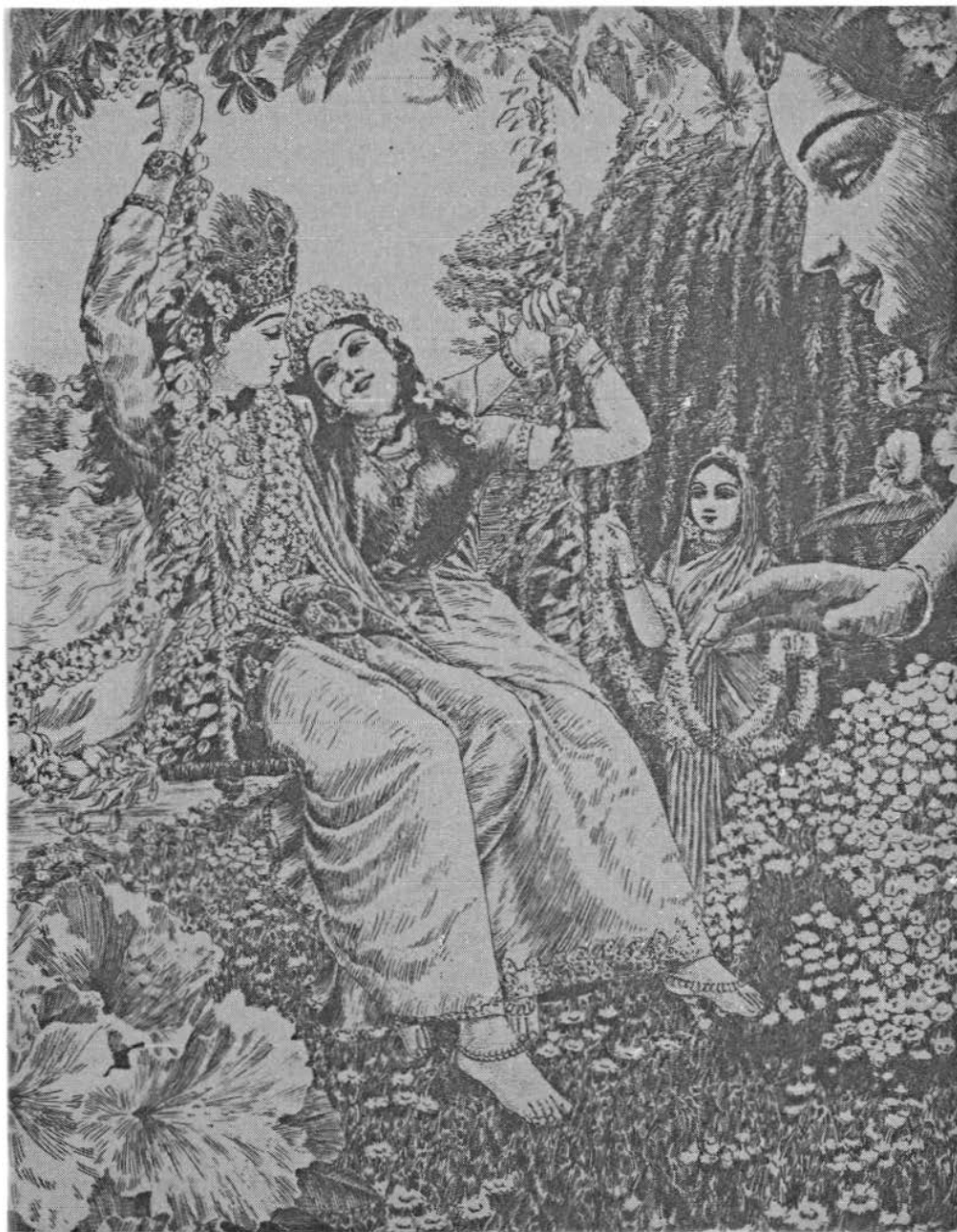
Δόξα στη Ράντα, την αγαπημένη του Μάνταβα! Δόξα στο πιο λατρεμένο απ' όλα τα νεαρά κορίτσια της Γκοκούλα!

Στολισμένη με τη διαρκώς αυξανόμενη εκστατική αγάπη του Κυρίου Νταμοντάρα, είσαι η Βασίλισσα του Κυρίου Χαρί και του δάσους της Βρινντάβανα.

Από τον ωκεανό του Βασιλιά Βρισαμπάνου έχει ανατείλει νέα σελήνη, που με τις θαυμαστές αρετές της κατακυριεύει τη Λαλίτα και τη Βισάκα.

Ω Θεά! Τις αρετές Σου τις περιγράφουν οι μεγάλοι σοφοί Σανάκα και Σανάτανα! Δώσε μου Σε παρακαλώ το έλεός Σου!

Σρίτα-κάμαλα

του Σρίλα Τζαγιαντέβα Γκοσουάμι

σριτα-καμαλακουτσα-μαννταλα (χε)

ντριτα-κουννταλα (ε)

καλιτα-λαλιτα-βαναμαλα

τζαγια τζαγια ντεβα χαρε

ντιναμανι-μαννταλα-μανντανα (χε)
 μπαβα-κανντανα (ε)
 μουνιτζανα-μανασα-χαμσα
 τζαγια τζαγια ντεβα χαρε

καλιγια-βισανταρα-γκαντζανα (χε)
 τζανα-ραντζανα (ε)
 γιαντου-κουλα-ναλινα-ντινεσα
 τζαγια τζαγια ντεβα χαρε

μαντου-μουρα-ναρακα-βινασανα (χε)
 γκαρουντουσανα (ε)
 σουρα-κουλα-κελι-νιντανα
 τζαγια τζαγια ντεβα χαρε

αμαλα-καμαλα-νταλα-λοτσανα (χε)
 μπαβα-μοτσανα (ε)
 τριμουβανα-μπουβανα-νιντανα
 τζαγια τζαγια ντεβα χαρε

τζανακα-σουτα-κριτα-μπουσανα (χε)
 τζιτα-ντουσανα (ε)
 σαμαρα-σαμιτα-ντασακαντα
 τζαγια τζαγια ντεβα χαρε

αμπιναβα-τζαλανταρα-σουννταρα (χε)
 ντριτα-μαννταρα (ε)
 σρι-μουκατσανντρα-τσακορα
 τζαγια τζαγια ντεβα χαρε

ταβα τσαρاناμ πρανατα βαγιαμ (χε)
 ιτι μπαβαγια (ε)
 κουρου κουσαλαμ πρανατεσου
 τζαγια τζαγια ντεβα χαρε

σρι-τζαγιαντεβα-καβερ ινταμ (χε)

κουρουτε μουνταμ (ε)
 μανγκαλαμ ουτζβαλα-γκιταμ
 τζαγια τζαγια ντεβα χαρε

Το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας είναι στολισμένο με σκουλαρίκια από πολύτιμα πετράδια και με μία γιρλάντα από λουλούδια του δάσους, και τα πόδια Του έχουν το σημάδι του λωτού. Δόξα, δόξα στον Κύριο Χαρί!

Το πρόσωπο του Κυρίου λάμπει όπως ο έλικας του Ήλιου. Διώχνει τη δυστυχία των αφοσιωμένων υπηρετών Του και είναι ο τόπος ανάπαυσης του νου των όμοιων με κύκνους σοφών. Δόξα, δόξα στον Κύριο Χαρί!

Ω Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας που κατέστρεψες το δαιμονικό φίδι Καλίγια! Ω Κύριε, είσαι ο αγαπημένος όλων των ζωντανών όντων και ο ήλιος της δυναστείας των Γιαντού. Δόξα, δόξα στον Κύριο Χαρί!

Ω Κύριε! Εξολοθρευτή των δαιμόνων Μάντου και Μούρα και Νάρακα! Καθισμένος πανω στον Γκαρούντα, είσαι η πηγή της χαράς των ημιθέων. Δόξα, δόξα στον Κύριο Χαρί!

Ω Κύριε! Τα καθαρά Σου μάτια είναι σαν πέταλα λωτού. Καταστρέφεις τα δεσμά του υλικού κόσμου και συντηρείς τους τρεις κόσμους. Δόξα, δόξα στον Κύριο Χαρί!

Ω Κύριε! Ω κόσμημα των γιων του Τζάνακα που κατατρόπωσες τους ασουρα και συνέτριψες τον μέγιστο από αυτούς, τον Ράβανα με τα δέκα κεφάλια! Δόξα, δόξα στον Κύριο Χαρί!

Ω Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, που κράτησες ψηλά το ύψωμα Γκοβαρντάνα! Το δέρμα Σου είναι σαν ένα φρέσκο σύννεφο βροχής, και η Ρανταράνι είναι σαν ένα πουλί τσακορα που τρέφεται από το φως του προσώπου Σου, που είναι σαν το φως της σελήνης. Δόξα, δόξα στον Κύριο Χαρί!

Ω Κύριε! Προσκυνώ ταπεινά τα λωτοειδή Σου πόδια. Ελέησέ με
Σε παρακαλώ με το άπειρο έλεός Σου. Δόξα, δόξα στον Κύριο
Χαρι!

Ο ποιητής Σρι Τζαγιαντέβα, που αστράφτει από καλή τύχη,
προσφέρει αυτό το τραγούδι σε Σένα με αφοσίωση. Δόξα, δόξα
στον Κύριο Χαρι!

Σρι-Σρι-γκώρα-νιτιανάνντερα ντάγια

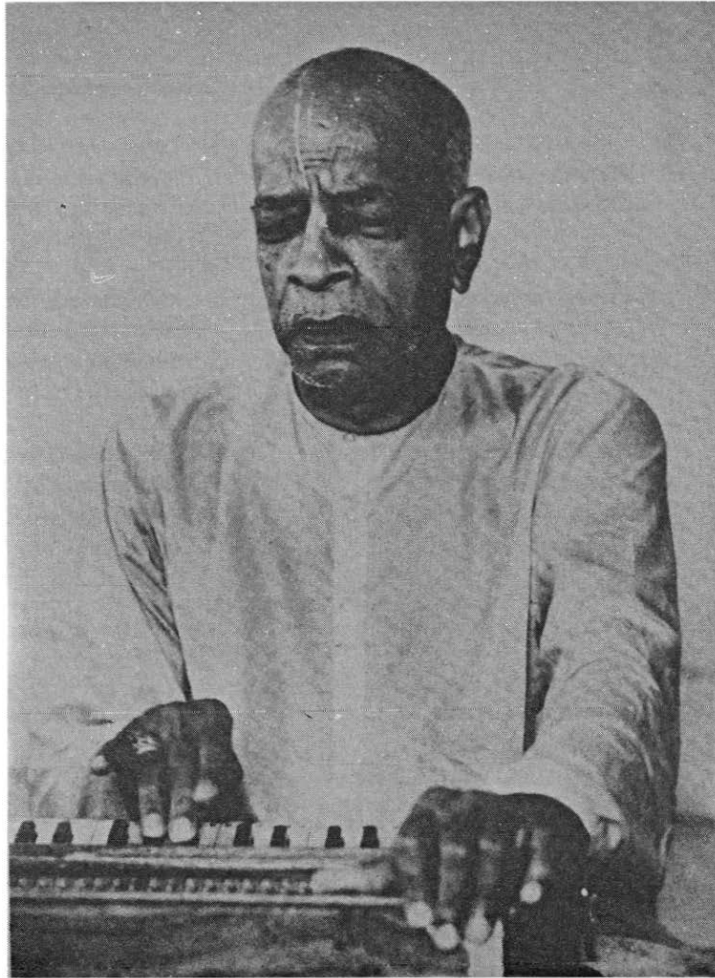
(Το έλεος του Σρι Γκώρα και του Σρι Νιτιανάνντα)
του Λότσανα ντάσα Τάκουρα

παραμα καρουνά, παχουν ντουϊ τζανά,
νιταϊ-γκωρατσανντρα
σαμπα αβαταρα-, σαρα-σιρομανι,
κεβαλα-ανανντα-κανντα

μπατζο μπατζο μπαϊ, τσετανια νιταϊ,
σουντριντα βισβασα κορι
βισαγια τσαντιγια, σε ρασε ματζιγια,
μουκε μπολο χαρι χαρι

ντεκα ορε μπαϊ, τρι-μπουβανε ναϊ,
εμονα νταγιαλα ντατα
πασου-πακι τζουρε, πασανα βινταρε,
σουνι γιαρα γκουνα-γκατα

σαμσαρε ματζιγια, ροχιλι παντιγια,
σε παντε ναχιλο ασα
απανα κορομα, μπουντζαγιε σαμανα,
κοχογιε λοτσανα-ντασα

ΣΧΟΛΙΟ

της Αυτού Θείας Χάρης

Α. Τσ. Μπακτιβεντάντα Σουάμι Πραμπουπάντα

Αυτό είναι ένα τραγούδι του Λότσανα ντάσα Τάκουρα. *Παχου* σημαίνει «Κύριος» και *ντουϊ τζανα* σημαίνει «δύο». Ο Λότσανα ντάσα Τάκουρα διακηρύσσει ότι οι δύο Κύριοι, οι Νιτάι- Γκωρατσάνντρα- ο Κύριος Νιτάι και ο Κύριος Τσετάνια- είναι πολύ ελεήμονες (*παραμακαρουννα*). *Σαμπα αβαταρα-σαρα σιρο-μανι*. *Αβαταρα* σημαίνει «ενσάρκωση» και *σαμπα* σημαίνει «όλες». Αποτελούν την πεμπτουσία όλων των ενσαρκώσεων. Η ιδιαίτερη σημασία αυτών των ενσαρκώσεων είναι ότι η εφαρμογή της δικής Τους μεθόδου αυτοσυνειδητοποίησης είναι πολύ ευχάριστη (*κεβαλα αναντα-κανντα*), επειδή εισήγαγαν τον χορό και το τραγούδι. Υπάρχουν πολλές ενσαρκώσεις, όπως ο Κύριος Ράμα και ο Ίδιος ο Κρίσνα, που δίδαξε την *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, η οποία

απαιτεί γνώση και κατανόηση. Αλλά ο Κύριος Τσετάνια και ο Νιτιανάνντα εισήγαγαν μία μέθοδο που είναι απλούστατα ευχάριστη - απλώς χόρεψε και τραγούδα. Γι' αυτό ο Λότσανα ντάσα ζητά απ' όλους, *μπατζο μπατζο μπαϊ, τσετανια-νιταϊ*: «Αγαπημένε μου αδελφέ, σου ζητώ να λατρεύεις τον Κύριο Τσετάνια και τον Νιτιανάνντα με απόλυτη βεβαιότητα και πίστη». Μη νομίζετε ότι αυτό το τραγούδι και αυτός ο χορός δεν θα φέρουν το επιθυμητό αποτέλεσμα. Θα το φέρουν. Ο Κύριος Τσετάνια Μαχαπραμπού διαβεβαιώνει ότι με αυτή τη μέθοδο θα επιτύχουμε κάθε τελειότητα. Γι' αυτό θα πρέπει να τραγουδάμε και να ψέλνουμε με σταθερή πίστη και βεβαιότητα (*βισβασα κορι*).

Αλλά ποιά είναι αυτή η μέθοδος; Η μέθοδος είναι *βισαγια τσαντιγια, σε ρασε ματζιγια*. Όποιος θέλει να αποκτήσει συνείδηση του Κρίσνα με αυτή τη μέθοδο, θα πρέπει να πάψει να ασχολείται με την ικανοποίηση των αισθήσεων. Αυτός είναι ο μόνος περιορισμός. Όποιος θυσιάζει την ικανοποίηση των αισθήσεων, είναι βέβαιο ότι θα φτάσει στο επιθυμητό αποτέλεσμα. *Μουκε μπολο χαρι χαρι*: πρέπει απλώς να ψέλνουμε «Χάρε Κρίσνα! Χάρε Χάρε!», δίχως να αποβλέπουμε καθόλου στην ικανοποίηση των αισθήσεων.

Ντεκο ορε μπαϊ, τρι-μπουβανε ναϊ. Ο Λότσανα ντάσα Τάκουρα λέει: Αγαπημένε μου αδελφέ, αυτό προσπάθησε να το εξετάσεις. Δεν υπάρχει κανείς στους τρεις κόσμους σαν το Κύριο Τσετάνια ή τον Κύριο Νιτιανάνντα, γιατί το έλεός Του είναι τόσο μεγάλο, ώστε κάνουν ακόμα και τα πουλιά και τα ζώα να κλαίνε, και πολύ περισσότερο τα ανθρώπινα όντα». Πράγματι. Όταν ο Κύριος Τσετάνια πέρασε μέσα από το δάσος Τζαριανάντα, οι τίγρεις, οι ελέφαντες, τα φίδια, τα ελάφια και όλα τα άλλα ζώα τραγουδούσαν μαζί Του το Χάρε Κρίσνα. Είναι τόσο όμορφο, που όλοι μπορούν να το τραγουδήσουν. Ακόμα και τα ζώα. Και φυσικά, πολύ περισσότερο, οι άνθρωποι. Βέβαια, οι συνηθισμένοι άνθρωποι δεν μπορούν να κάνουν τα ζώα να ψάλουν, αν όμως Κύριος Τσετάνια μπορούσε να παρασύρει στην ψαλμωδία τα ζώα, εμείς μπορούμε τουλάχιστον να ενθαρρύνουμε τους ανθρώπους να υιοθετήσουν τον δρόμο της ψαλμωδίας του *μαντρα* Χάρε Κρίσνα. Είναι τόσο όμορφο, ώστε και ο πιο σκληρόκαρδος άνθρωπος θα μαλακώσει. *Πασανα* σημαίνει «πέτρα». Είναι τόσο όμορφο που ακόμα και μία πέτρα θα λειώσει.

Όμως ο Λότσανα ντάσα Τάκουρα θλίβεται, γιατί είναι παγιδευμένος στην ικανοποίηση των αισθήσεων. Απευθύνεται στον εαυτό του λέγοντας: «Αγαπητέ μου νου, έχεις παγιδευτεί σε αυτή τη διαδικασία ικανοποίησης των αισθήσεων και δεν αισθάνεσαι καμία έλξη για το ψάλισμο του Χάρε Κρίσνα. Αφού δεν νιώθεις καμία έλξη για τα λωτοειδή πόδια του Κυρίου Τσετάνια και του Κυρίου Νιτιανάντα, τι μπορώ να πω; Μπορώ απλώς να σκέφτομαι την κακή μου τύχη. Ο Γιαμαράτζα, ο επόπτης του θανάτου, με τιμωρεί, με το να μη μου επιτρέπει να νιώσω έλξη γι' αυτή την κίνηση.»

Σρι Τουλάσι-κίρτανα

του Ναροττάμα ντάσα Τάκουρα

ναμο ναμαχα τουλασι κρισνα-πρεγιασι ναμο ναμαχα
ραντα-κρισνα-σεβα παμπο εϊ αμπιλασι

γιε τομαρα σαρانا λογι, ταρα βαντσα πουρνα χογι
κριπα κορι' κορο ταρε βριννταβανα-βασι

μορα εϊ αμπιλασα, βιλασα κουντζε ντιο βας
ναγιανε χειριμπο σαντα γιουγκαλα-ρουπα-ρασι

εϊ νιβεντανα νταρα, σακιρα ανουγκατα κορο
σεβα-αντικαρα ντιγιε κορο ντασι

ντινα κρισνα-ντασε κογι, εϊ γιενα μορα χογι
σρι-ραντα-γκοβινντα-πρεμε σαντα γιενα μπασι

Ω Τουλάσι, ω αγαπημένη του Κρίσνα, υποκλίνομαι μπροστά σου ξανά και ξανά. Η μόνη επιθυμία μου είναι να κατορθώσω να γίνω υπηρέτης της Ράντα και του Κρίσνα.

Όποιος βρει καταφύγιο σε σένα, βλέπει τις ευχές του να εκπληρώνονται. Του δίνεις το έλεός σου και τον κάνεις κάτοικο της Βρινντάβανα.

Επιθυμώ να με κάνεις κι εμένα να κατοικώ στα γεμάτα χαρά άλση της Βρινντάβανα. Έτσι θα βλέπω πάντα με τα μάτια μου τις πανέμορφες διασκεδάσεις της Ράντα και του Κρίσνα.

Σε ειλιπαρώ να με κάνεις ν' ακολουθώ τις βοσκοπούλες της Βράτζα. Δώσε μου, σε παρακαλώ, το προνόμιο της υπηρεσίας αφοσίωσης και κάνε με υποτακτικό σου.

Αυτός εδώ, ο πολύ πεσμένος και ασήμαντος υπηρέτης του Κρίσνα προσεύχεται: είτε να πλημμυρίζω παντοτινά από αγάπη για τη Ράντα και τον Γκοβίντα.

Σρι Τουλάσι-πράναμα

*βριννταγιαϊ τουλασι ντεβιαϊ
πριγιαγιαϊ κεσαβασια τσα
κρίσνα-μπακτι-πραντε ντεβι
σατγιαβατιαϊ ναμο ναμαχα*

βριννταγιαϊ: στη Βρίντα - *τουλασι-ντεβιαϊ*: στην Τουλάσι ντέβι - *πριγιαγιαϊ*: που είναι αγαπητή - *κεσαβασια*: στον Κύριο Κέσαβα - *τσα*: και - *κρίσνα-μπακτι*: υπηρεσία αφοσίωσης στον Κύριο Κρίσνα - *πραντε*: η οποία χορηγεί - *ντεβι*: ω θεά - *σατια-βατιαϊ*: στη Σατιαβάτι - *ναμαχ ναμαχ*: προσκυνώ ξανά και ξανά.

Προσκυνώ ξανά και ξανά τη Βρίντα, τη Σριμάτι Τουλάσι ντέβι, που είναι πολύ αγαπητή στον Κύριο Κέσαβα. Ω θεά, χαρίζεις υπηρεσία αφοσίωσης για τον Κύριο Κρίσνα και κατέχεις την ύψιστη αλήθεια.

Σρι Τουλάσι-πραντάκσινα-μάντρα

*γιανι κανι τσα παπανι
μπραμα-χατιαντικανι τσα*

τανι τανι πρανασιαντι

πραντακσιναχ παντε παντε

γιανι κανι: οτιδήποτε — *τσα:* και — *παπανι:* αμαρτίες — *μπραμα-χατια:* ο φόνος ενός *μπραμανα* — *αντικανι:* και τα λοιπά — *τσα:* επίσης — *τανι τανι:* όλες τους — *πρανασιαντι:* καταστρέφονται, εξαφανίζονται — *πραντακσιναχ:* με τον (κυκλικό) βηματισμό γύρω από την Τουλάσι ντέβι — *παντε παντε:* με κάθε βήμα.

Με κάθε βήμα που κάνει κανείς βηματίζοντας κυκλικά με σεβασμό γύρω από τη Σριμάτι Τουλάσι ντέβι, εξαφανίζονται όλα τα αμαρτήματα που μπορεί να έχει διαπράξει, ακόμα και το αμάρτημα του φόνου ενός *μπραμανα*.

Σρι Τουλάσι-αράτι

του Τσανντρασέκαρα Ατσάρια

ναμο ναμα τουλασι μαχαρานิ

βρινντε μαχαρานิ ναμο ναμαχα

ναμο ρε ναμο ρε μεϊγια ναμο ναραγιανι

ναμο ναμαχα

γιανκο νταρασε, παρασε αγκα-νασαϊ

μαχιμα βεντα-πουρανε βακανι

ναμο ναμαχα

γιανκο πατρα, μαντζαρι κομαλα

σρι-πατι-τσαρανα-καμαλε λαπατανι

ναμο ναμαχα

ντουπα, ντιπα, ναϊβεντια, αρατι
 πουλανα κιγιε βαρακα βαρακανι
 ναμο ναμαχα

ντανια τουλασι μεϊγια, πουρανα ταπα κιγιε
 σρι-σαλαγκραμα-μαχα-παταρανι
 ναμο ναμαχα

τσαππαννα μπογκια, τσατρισα μπιαντζανα
 βινα τουλασιπραμπου εκα ναχι μανι
 ναμο ναμαχα

σιβα-σουκα-ναραντα, αουρ μπραμαντικο,
 ντουρατα πιρατα μαχα-μουνι γκιανι
 ναμο ναμαχα

τσανντρα-σεκαρα μεϊγια, τερα γιασο γκαογιε
 μπακατι-ντανα ντιτζιγιε μαχαρανι
 ναμο ναμαχα

Ω Τουλάσι Μαχαράνι! Ω Βρίνντα-ντέβι! Ω μητέρα της
 αφοσίωσης! Ω Ναραγιανί, σε προσκυνώ ξανά και ξανά.

Κοιτάζοντάς σε ή αγγίζοντάς σε, όλα τα αμαρτήματα
 εξαφανίζονται. Οι Βέδες και οι Πουρανα υμνούν τις δόξες σου.

Τα φύλλα και τα τρυφερά σου άνθη πλέκονται γύρω από τα
 λωτοειδή πόδια του Κυρίου Ναράγιανα και της Λάκσμι. Ω
 ευλογημένη μάνα Τουλάσι, κατόρθωσες να υπομείνεις πολλές

ασκητικότητες και έγινες έτσι η κύρια σύντροφος και βασίλισσα του Σρι Σαλαγκράμα-σίλα.

Δίνεις χαρά και το έλεός σου σε όποιον σου προσφέρει λίγο λιβάνι, ένα λυχνάρι με βούτυρο, *ναϊβεντια* και *αρατι*. Ο Κύριος θα περιφρονήσει δεκάδες καλομαγειρεμένα φαγητά, αν δεν συνοδεύονται από λίγα φύλλα σου.

Ο Κύριος Σίβα, ο Σουικαντέβα Γκοσουάμι, ο Ντεβάρσι Νάραντα και όλοι οι μεγάλοι σοφοί με επικεφαλής τους τον Κύριο Μπράμα βηματίζουν κυκλικά με σεβασμό γύρω σου. Ω μάνα! Ο Μαχαράνι, έτσι τραγουδά τις δόξες σου ο Τσανντρασέκαρα. Χάρισέ του, σε παρακαλώ, το δώρο της αγνής αφοσίωσης.

Σρι Νιρσίμχα-πράναμα

ναμας τε ναρasiμχαγια प्रालान्तालान्ता-न्ताग्नि
चिरान्ताकाशिपोर बाह्याहा सिला-तान्ता-नाकागात्रि

इतो नृसिम्हो परातो नृसिम्हो यातो यातो यामी तातो नृसिम्हो

*μπαχιρ νρισιμχο χρινταγιε νρισιμχο νρισιμχαμ αντιμ σαραναμ
πραπαντιε*

ναμαχα: προσκυνώ – τε: Εσένα – ναρα-σιμχαγια: τον Κύριο Νρισίμχα – πρаланτα: στον Μαχαράτζα Πραλάντα – αχλαντα: της χαράς – νταγινε: ο δότης – χιρανιακασιποχ: του Χιρανιακασιπού – βακσαχα: το στήθος – σιλα: στο πέτρινο – τανκα: σμίλες – νακα-αλαγιε: του οποίου τα νύχια. ιταχ: εδώ – νρισιμχαχ: ο Κύριος Νρισίμχα – παραταχ: εκεί – νρισιμχαχ: ο Κύριος Νρισίμχα – γιαταχ γιαταχ: οπουδήποτε – γιαμ: πηγαίνω – ταταχ: εκεί – νρισιμχαχ: ο Κύριος Νρισίμχα – μπαχιχ: εξωτερικά – νρισιμχαχ: ο Κύριος Νρισίμχα – χρινταγιε: στην καρδιά – νρισιμχαχ: ο Κύριος Νρισίμχα – νρισιμχαμ: στον Κύριο Νρισίμχα – αντιμ: την αρχή – σαραναμ: το υπέρτατο καταφύγιο – πραπαντιε: υποτάσσομαι, εγκαταλείπομαι.

Προσκυνώ τον Κύριο Νρισίμχα-ντέβα, που δίνει χαρά στον Μαχαράτζα Πραλάντα, και που τα νύχια του είναι σαν καλέμια πάνω στο πέτρινο στήθος του δαίμονα Χιρανιακασιπού.

Ο Κύριος Νρισίμχα είν' εδώ, ο Κύριος Νρισιμχα είν' εκεί. Όπου κι αν πάω, ο Κύριος Νρισίμχα είν' εκεί. Ο Κύριος Νρισίμχα είναι μέσα στην καρδιά, ο Κύριος Νρισίμχα είναι και απ' έξω. Εγκαταλείπομαι στον Κύριο Νρισίμχα, αρχή των πάντων και υπέρτατο καταφύγιο.

Προσευχή στον Κύριο Νρισίμχα

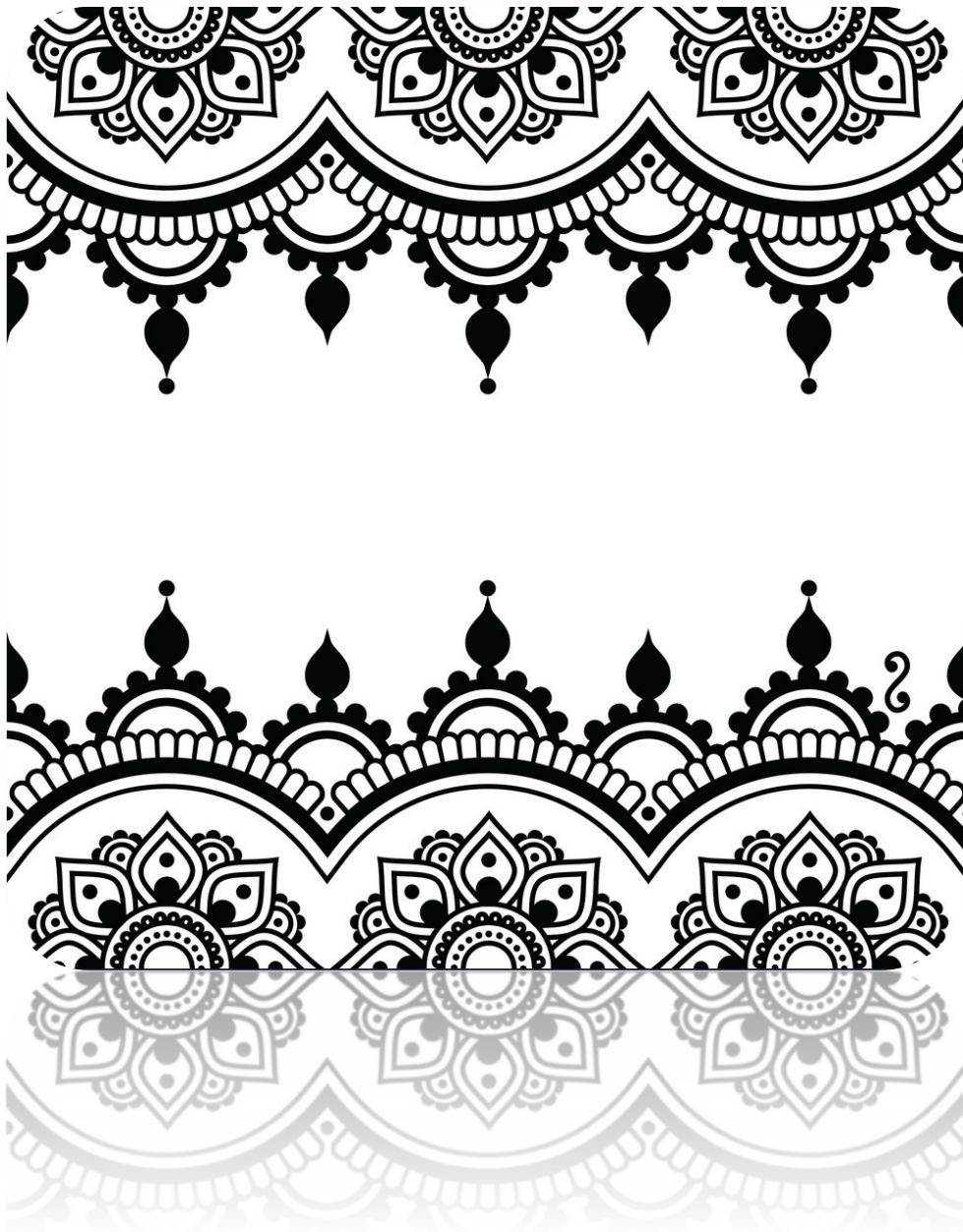
του Τζαγιαντέβα Γιοσουάμι

ταβα καρ-καμαλα-βαρε νακαμ αντμπουτα- σρινγκαμ

ταλιτα-χιρανιακασιπου-τανου-μπρινγκαμ

κεσαβα ντριτα-ναραχαρι-ρουπα τζαγια τζαγκαντισα χαρε

Ω Κέσαβα! Ω Κύριε του σύμπαντος! Ω Κύριε Χαρί, που έχεις πάρει τη μορφή μισού ανθρώπου, μισού λιονταριού. Δόξα σ' Εσένα! Όσο εύκολα μπορεί να λειώσει κανείς μία σφήκα με τα νύχια του, τόσο εύκολα ξέσκισες Εσύ το σώμα του δαίμονα Χιρανιακασιπού –που ήταν σαν σφήκα– με τα υπέροχα μυτερά νύχια των πανέμορφων λωτοειδών χειρών Σου.

Σρι Ντασαβαταρα-στοτρα
(από την Γκιτα-γκοβιντα)
του Σρίλα Τζαγιαντέβα Γκοσουάμι

πραλαγια-παγιοντι-τζαλε ντριταβαν ασι βενταμ
βιχιτα-βαχιτρα-τσαριτραμ ακενταμ

κεσαβα ντριτα-μινά-σαριρα τζαγια τζαγκαντισα χαρε

κσιτιρ ιχα βιπουλαταρε τισατι ταβα πριστε
νταρανι-νταρανα-κινά τσακρά-γκαριστε
κεσαβα ντριτα-κουρμα-σαριρα τζαγια τζαγκαντισα χαρε

βασατι ντασανα-σικαρε νταρανι ταβα λαγκνα
σασινι καλανκα-καλεβα νιμαγκνα
κεσαβα ντριτα-σουκαρα-ρουπα τζαγια τζαγκαντισα χαρε

ταβα καρα-καμαλα-βαρε νακαμ αντμπουτα-σρινγκαμ
νταλιτα-χιρανιακασιπου-τανου-μπρινγκαμ
κεσαβα-ντριτα-ναραχαρι-ρουπα τζαγια τζαγκατισα-χαρε

τσαλαγιασι βικραμανε μπαλιμ αντμπουτα-βαμανα
παντα-νακα-νιρα-τζανιτα-τζανα-παβανα
κεσαβα ντριτα-βαμανα-ρουπα τζαγια τζαγκαντισα χαρε

κσατρια-ρουντιρα-μαγιε τζαγκαντ-απαγκατα-παπαμ
σναπαγιασι παγιασι σαμιτα-μπαβα-ταπαμ
κεσαβα ντριτα-μπριγκουπατι-ρουπα τζαγια τζαγκαντισα χαρε

βιταρασι ντικσου ρανε ντικ-πατι-καμανιγιαμ
ντασα-μουκα-μαουλι-μπαλιμ ραμανιγιαμ
κεσαβα ντριτα-ραμα-σαριρα τζαγια τζαγκατισα χαρε

βαχασι βαπουσι βισαντε βασαναμ τζαλανταμπαμ
χαλα-χατι-μπιτι-μιλιτα-γιαμουναμπαμ
κεσαβα ντριτα-χαλανταρα-ρουπα τζαγια τζαγκατισα χαρε

νινντασι γιαγκια-βιντερ αχαχα σρουτι-τζαταμ
σανταγια-χρινταγια νταρσιτα σρουτι-γκαταμ,
κεσαβα ντριτα-μπουντα-σαριρα τζαγια τζαγκατισα χαρε

μλετσα-νιβαχα-νιντανε καλαγιασι καραβαλαμ
ντουμακετουμ ιβα κιμ απι καραλαμ

κεσαβα ντριτα-καλκι-σαριρα τζαγια τζαγκαντισα χαρε

σρι-τζαγιαντεβα-καβερ ινταμ ουντιταμ ουνταραμ
 σρινου σουκα-νταμ σουμπα-νταμ μπαβα-σαραμ
 κεςαβα ντριτα-ντασα-βιντα-ρουπα τζαγια τζαγκαντισα χαρε

βενταν ουνταρατε τζαγκαντι βαχατε μπου-γκολαμ
 ουντμπιμπρατε
 νταϊτιαμ νταραγιατε μπαλιμ τσαλαγιατε κσατρα-κσαγιαμ
 κουρβατε
 πωλαστιαμ τζαγιατε χαλαμ καλαγιατε καρουνιαμ ατανβατε
 μλετσαν μουρτσαγιατε ντασακριτι-κριτε κρισναγια τουμπιαμ
 ναμαχ

Ω Κέσαβα! Ω Κύριε του Σύμπαντος! Ω Κύριε Χαρί που έχεις πάρει τη μορφή ψαριού! Ας είσαι δοξασμένος! Έπαιξες εύκολα τον ρόλο ενός πλοίου με τη μορφή ενός γιγαντιαίου ψαριού για να προστατέψεις τις Βέδες, που είχαν βυθιστεί στην ταραγμένη θάλασσα της ερήμωσης.

Ω Κέσαβα! Ω Κύριε του σύμπαντος! Ω Κύριε Χαρί που έχεις πάρει τη μορφή χελώνας! Ας είσαι δοξασμένος! Σε αυτήν την ενσάρκωση ως θεϊκή χελώνα, το μέγα όρος Μάννταρα αναπαύεται πάνω στη γιγαντιαία ράχη Σου, χρησιμεύοντας ως άξονας που ανακινεί τον ωκεανό από γάλα. Επειδή στηρίζεις το τεράστιο όρος, η ράχη Σου έχει σημαδευτεί από μια πελώρια κοιλότητα, όμοια με ουλή. Χιλιοδοξασμένο που είναι αυτό το σημάδι!

Ω Κέσαβα! Ω Κύριε του σύμπαντος! Ω Κύριε Χαρί που έχεις πάρει τη μορφή αγριόχοιρου! Ας είσαι δοξασμένος! Η Γη, που είχε βουλιάξει στον Ωκεανό Γκαρμποντάκ, στον βυθό του σύμπαντος, κουρνιαάζει ακίνητη στην άκρη του χαυλιόδοντά Σου, σαν κηλίδα του φεγγαριού.

Ω Κέσαβα! Ω Κύριε του σύμπαντος! Ω Κύριε Χαρί που έχεις πάρει τη μορφή μισού ανθρώπου, μισού λιονταριού. Ας είσαι

δοξασμένος! Όσο εύκολα μπορεί να λειώσει κανείς μια σφήκα με τα νύχια του, τόσο εύκολα ξέσκισες Εσύ το σώμα του δαίμονα Χιρανιακασιπού – που ήταν σαν σφήκα – με τα υπέροχα μυτερά νύχια των πανέμορφων λωτοειδών χειρών Σου.

Ω Κέσαβα! Ω Κύριε του σύμπαντος! Ω Κύριε Χαρί που έχεις πάρει τη μορφή ενός νάνου! Ας είσαι δοξασμένος! Ω θαυμαστέ νάνε, με τα τεράστια βήματα Σου ξεγέλασες τον Βασιλιά Μπαλί, και με τα νερά του Γάγγη, που έχουν ξεπηδήσει από τα νύχια των λωτοειδών Σου ποδιών, σώζεις όλα τα ζωντανά όντα αυτού του κόσμου.

Ω Κέσαβα! Ω Κύριε του σύμπαντος! Ω Κύριε Χαρί που έχεις πάρει τη μορφή του Μπριγκουπατί (του Παρασουράμα)! Ας είσαι δοξασμένος! Στο Κουρουνισέτρα έλυσες τη γη μέσα σε ποταμούς αίματος από τα σώματα των δαιμονικών *κσατρία* που σκότωσες. Ξεπλένεις τις αμαρτίες του κόσμου και ανακουφίζεις τους ανθρώπους από τη φλογισμένη φωτιά της υλικής ύπαρξης.

Ω Κέσαβα! Ω Κύριε του σύμπαντος! Ω Κύριε Χαρί, που έχεις πάρει τη μορφή του Ραματσάνντρα! Ας είσαι δοξασμένος! Στη μάχη της Λάνκα εξόντωσες τον δαίμονα Ράβανα και μοίρασες τα δέκα κεφάλια του στους θεούς που έχουν επικεφαλής τους τον Ινντρα και είναι υπεύθυνοι για τις δέκα κατευθύνσεις. Αυτή τη θελκτική προσφορά την λαχταρούσαν όλοι τους από καιρό, γιατί εκείνο το τέρας τους είχε ταλαιπωρήσει πολύ.

Ω Κέσαβα! Ω Κύριε του σύμπαντος! Ω Κύριε Χαρί που έχεις πάρει τη μορφή του Μπαλαράμα, του επιδέξιου χειριστή του αρότρου! Ας είσαι δοξασμένος! Στο αστραφτερό λευκό σώμα Σου φοράς ενδύματα με χρώμα φρέσκου σκουρόχρωμου σύννεφου που φέρνει βροχή, την εξαίσια βαθιά απόχρωση του ποταμού Γιαμούνα, που από τα χτυπήματα που κάνει το υνί του αρότρου Σου, νιώθει μεγάλο φόβο.

Ω Κέσαβα! Ω Κύριε του σύμπαντος! Ω Κύριε Χαρί που έχεις πάρει τη μορφή του Βούδα! Ας είσαι δοξασμένος! Ω Βούδα με την

ευσπλαχνική καρδιά, στηλιτεύεις τη σφαγή των δύστυχων των ζώων που γίνεται σύμφωνα με τους κανόνες των Βεδικών θυσιών.

Ω Κέσαβα! Ω Κύριε του σύμπαντος! Ω Κύριε Χαρί που έχεις πάρει τη μορφή του Κάλκι! Ας είσαι δοξασμένος! Εμφανίζεσαι σαν κομήτης και κρατάς τρομακτικό σπαθί για να φέρεις τον αφανισμό των αχρείων και άξεστων ανθρώπων στο τέλος της εποχής του Κάλι.

Ω Κέσαβα! Ω Κύριε του σύμπαντος! Ω Κύριε Χαρί που έχεις ενσαρκωθεί με αυτές τις δέκα διαφορετικές μορφές! Ας είσαι δοξασμένος! Ω αναγνώστες, ακούστε σας παρακαλώ ετούτον τον ύμνο του ποιητή Τζαγιαντέβα, που είναι τόσο εξάισιος, που φέρνει ελπίδα και χαρά, και είναι ό,τι καλύτερο υπάρχει σε τούτον τον σκοτεινό κόσμο.

Ω Κύριε Κρίσνα, προσκυνώ Εσένα που εμφανίζεσαι με τη μορφή αυτών των δέκα ενσαρκώσεων. Με τη μορφή του Μάτσια σώζεις τις Βέδες, και ως Κούρμα βαστάς στην πλάτη Σου το όρος Μάννταρα. Ως Βαράχα σηκώνεις τη Γη με τον χαυλιόδοντά Σου, και με τη μορφή του Ναρασίμχα ξεσιλίζεις το στήθος του δαίμονα Χιριανιακασιπού. Με τη μορφή του Βάμανα ξεγελάς τον δαίμονα Βασιλιά Μπαλί, ζητώντας του μόνο τρία βήματα γης, κι' ύστερα του παίρνεις ολόκληρο το σύμπαν, κάνοντας τεράστια τα βήματά Σου. Ως Παρασουράμα σκοτώνεις όλους τους διεφθαρμένους *κσατρία*, και ως Ραματσάνντρα κυριεύεις τον *ρακσασα* Βασιλιά Ράβανα. Με τη μορφή του Μπαλαράμα βαστάς ένα αλέτρι, που με αυτό υποτάσσεις τους αμαρτωλούς και σύρεις κοντά Σου τον ποταμό Γιαμούνα. Ως Κύριος Βούδας δείχνεις συμπόνια σε όλα τα ζωντανά όντα που υποφέρουν σε αυτόν τον κόσμο, και στο τέλος της εποχής του Κάλι εμφανίζεσαι ως Κάλκι, για να προκαλέσεις σύγχυση στους *μλετσα* (τους εξαχρειωμένους ανθρώπους της κατώτατης στάθμης).

Μπάτζαχου ρε μανά σρι νάνντα-νάνντανα
του Γκοβίντα ντάσα Καβιράτζα

μπατζαχου ρε μανά σρι νανντα-νανντανα-
αμπαγια-τσαρاناαβινντα ρε
ντουρλαμπα μαναβα-τζαβαμα σατ-σανγκε
ταροχο ε μπαβα-σινντου ρε

σιτα αταπα μπατα μπαρισανα
ε ντινα τζαμινι τζαγκι ρε
μπιπαλε σεβινου κριπανα ντουρατζανα
τσαπαλα σουκα-λαμπα λαγκι' ρε

ε ντανα, γιωβανα, πουτρα, παριτζανα
ιτε κι ατσε παρατιτι ρε
καμαλα-νταλα-τζαλα, τζιβανα ταλαμαλα
μπατζαχου χαρι-παντα νιτι ρε

σβαρانا, κιρτανα, σμαρانا, βανντανα,
παντα-σεβανα, ντασια ρε
πουτζανα, σακι-τζανα, ατμα-νιβεντανα
γκοβιντα-ντασα-αμπιλα ρε

Ω νου, λάτρεψε τα λωτοειδή πόδια του γιου του Νάνντα, που διώχνουν τον φόβο. Έχοντας αποκτήσει ετούτη τη σπάνια ανθρωπινή μορφή, διάσχισε τον ωκεανό της εγκόσμιας ύπαρξης μέσω της συναναστροφής αγίων ανθρώπων.

Μένω άγρυπνος μέρα-νύχτα, υπομένοντας τον πόνο της ζέστης και του κρύου, του άνεμου και της βροχής. Για ένα ψήγμα τρεμάμενης ευτυχίας, υπηρέτησα ανώφελα ανθρώπους άθλιους και φιλάργυρους.

Τι εγγύηση αληθινής ευτυχίας μας παρέχουν τα πλούτη μας, τα νιάτα μας, οι γιοι μας κι οι συγγενείς μας; Ετούτη η ζωή είναι ετοιμόρροπη, σαν μια σταγόνα νερού σ' ένα πέταλο λωτού. Γι'

αυτό θα πρέπει πάντα να υπηρετείς και να λατρεύεις τα θεϊκά πόδια του Κυρίου Χαρί.

Ο Γκοβίντα ντάσα ποθεί και λαχταρά να αφοσιωθεί στις εννέα μεθόδους του μπακτι, και συγκεκριμένα, να ακούει τις δόξες του Κυρίου Χαρί και να τις τραγουδά, να Τον θυμάται διαρκώς και να Του προσφέρει προσευχές, να υπηρετεί τα λωτοειδή Του πόδια, να υπηρετεί τον Υπέρτατο Κύριο ως υπηρέτης, να Τον λατρεύει με λουλούδια και λιβάνι και όλα τα σχετικά, να Τον υπηρετεί ως φίλος και να προσφέρει στον Κύριο ολοκληρωτικά τον ίδιο του τον εαυτό.

Δύο τραγούδια της Αυτού Θείας Χάρης
Α. Τσ. Μπακιβεντάντα Σουάμι
Πραμπουπάντα

(Γα δύο τραγούδια του Σρίλα Πραμπουπάντα που ακολουθούν δεν περιλαμβάνονται στην πρώτη αγγλική έκδοση)

Προσευχή στα λωτοειδή πόδια του Κρίσνα

Επωδός – Σας το λέω κατηγορηματικά αδελφοί μου. Μόνον όταν η Σριμάτι Ρανταράνι μείνει ευχαριστημένη μαζί σας θα λάβετε την καλή σας τύχη από τον Υπέρτατο Κύριο Κρίσνα.

Ο Σρι Σριμάντ Μπακτισιντάντα Σαρασβατί Τάκουρα, που είναι πολύ αγαπητός στον Κύριο Γιωράνγκα, τον γιο της μητέρας Σάτσι, είναι απαράμιλλος στην υπηρεσία του προς τον Υπέρτατο Κύριο Κρίσνα. Είναι αυτός ο μέγας και άγιος πνευματικός δάσκαλος που απονέμει χειμαρρώδη αφοσίωση στον Κρίσνα στα διάφορα μέρη του κόσμου.

Χάρη στην έντονη επιθυμία του, το άγιο όνομα του Κυρίου Γιωράνγκα θα απλωθεί σε όλες τις χώρες του Δυτικού κόσμου. Σε όλες τις πόλεις και σε όλα τα χωριά της γης, σε όλους τους ωκεανούς, τις θάλασσες και τα ποτάμια, όλοι θα ψέλνουν το άγιο όνομα του Κρίσνα.

Καθώς το απέραντο έλεος του Σρι Τσετάνια Μαχαπρασπού θα κατακτά όλα τα σημεία του ορίζοντα, μία πλημμύρα υπερβατικής έκστασης θα σκεπάσει οπωσδήποτε τη γη. Όταν όλα τα αμαρτωλά, δυστυχισμένα ζωντανά όντα γίνουν ευτυχισμένα, η επιθυμία των Βαϊσνάβα θα έχει εκπληρωθεί.

Αν και ο γκουρου Μαχαράτζα μου με πρόσταξε να φέρω σε πέρας αυτή την αποστολή, δεν είμαι άξιος ούτε κατάλληλος να το κάνω. Είμαι πολύ πεσμένος και ασήμαντος. Γι' αυτό, ω Κύριε, ζητώ τώρα το έλεός Σου, για να μπορέσω να γίνω άξιος, γιατί Εσύ είσαι ο πιο σοφός και ο πιο έμπειρος απ' όλους.

Αν Εσύ χαρίσεις τη δύναμή Σου, όποιος υπηρετεί τον πνευματικό δάσκαλο φτάνει στην Απόλυτη Αλήθεια και η ζωή του στέφεται με επιτυχία. Αν κάποιος εξασφαλίσει αυτή την υπηρεσία, γίνεται

ευτυχισμένος, και χάρη στην καλή του τύχη κερδίζει τη συντροφιά Σου.

«Αγαπημένε μου Κύριε, Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, εξαιτίας της επαφής μου με υλικές επιθυμίες, τη μία μετά την άλλη, έπεφτα σιγά-σιγά σε ένα τυφλό πηγάδι γεμάτο φίδια, ακολουθώντας τον όχλο. Αλλά ο σοφός Νάραντα, ο υπηρέτης Σου, με δέχθηκε με καλοσύνη για μαθητή του και μου έμαθε πώς να επιτύχω αυτή την υπερβατική θέση. Γι' αυτό, το πρώτο μου χρέος είναι να τον υπηρετώ. Πώς θα μπορούσα ν' αφήσω την υπηρεσία του;» (Ο Μαχαράτζα Πραλάντα στον Κύριο Νρισιμχαντέβα, *Σριμαντ-Μπαγκαβατ* 7.9.28)

Ω Κύριε Κρίσνα, είσαι ο αιώνιος σύντροφός μου. Επειδή Σε ξέχασα, υπέφερα τα χτυπήματα της *μαγιά* για πάρα πολλές ζωές. Αν παρουσιαστεί και σήμερα η ευκαιρία να Σε συναντήσω, θα μπορέσω σίγουρα να ξαναγυρίσω σ' Εσένα.

Ω αγαπημένε φίλε, στη συντροφιά Σου θα νιώσω και πάλι μεγάλη χαρά. Τα πρωινά θα τριγυρίζω στα βοσκοτόπια και στους αγρούς. Τρέχοντας και παίζοντας στα πολλά δάση της Βράτζα, θα κυλιέμαι στο έδαφος σε πνευματική έκσταση. Ω, τότε θα γίνει δική μου εκείνη η μέρα;

Σήμερα η θύμησή Σου ήλθε και με βρήκε πολύ όμορφα. Σε κάλεσα επειδή έχω μεγάλη λαχτάρα. Είμαι ο αιώνιος υπηρέτης Σου και γι' αυτό ποθώ τόσο πολύ τη συντροφιά Σου. Ω Κύριε Κρίσνα, εκτός από Εσένα δεν υπάρχει άλλος τρόπος επιτυχίας.

Μαρκινε μπαγκαβατα-νταρμα

(Κηρύσσοντας το μπαγκαβατα-νταρμα)

Στις 17 Σεπτεμβρίου 1965, η Αυτού Θεία Χάρη Α. Τσ. Μπακιβεντάντα Σουάμι Πραμπουπάντα έφτασε στη Βοστώνη με το πλοίο «Τζαλαντούτα», έχοντας μέσα στην καρδιά του την εντολή του πνευματικού δασκάλου του να διαδώσει τη διδασκαλία του Σρι Τσετάνια πέρα από τα σύνορα της Ινδίας, σε ολόκληρο τον κόσμο. Καθώς κοιτούσε έξω τη σκοτεινή και βρόμικη εικόνα της Βοστώνης, κατάλαβε τη δυσκολία αυτής της ιερής αποστολής και ένωσε μεγάλη συμπόνια γι' αυτούς τους άθεους ανθρώπους. Έτσι, με ταπεινοφροσύνη, συνέθεσε στο γλωσσικό ιδίωμα της Βεγγάλης αυτή την ιστορική προσευχή, προσευχόμενος για τη σωτηρία όλων των πεσμένων ψυχών.

Αγαπημένε μου Κύριε, Κρίσνα, είσαι τόσο καλός με αυτή την άχρηστη ψυχή, μα δεν γνωρίζω γιατί με έφερες εδώ. Τώρα μπορείς να κάνεις με μένα ό,τι θέλεις.

Φαντάζομαι όμως πως κάποια δουλειά θα έχεις εδώ, αλλιώς γιατί να με φέρεις σε αυτό το φριχτό μέρος;

Εδώ οι περισσότεροι άνθρωποι είναι καλυμμένοι από τις υλικές ιδιότητες της άγνοιας και του πάθους. Απορροφημένοι από την υλική ζωή, νομίζουν πως είναι πολύ ευτυχισμένοι και ικανοποιημένοι, και γι' αυτό δεν νοιάζονται για το υπερβατικό μήνυμα του Βāsουντέβα. Δεν ξέρω πώς θα μπορέσουν να το καταλάβουν.

Ξέρω όμως ότι το αναίτιο έλεός Σου μπορεί να τα κάνει όλα δυνατά, επειδή είσαι ο πιο επιδέξιος μυστικιστής.

Πώς θα καταλάβουν τη γλυκιιά ομορφιά της υπηρεσίας αφοσίωσης; Ω Κύριε, προσεύχομαι απλώς για το έλεός Σου, ώστε να μπορέσω να τους πείσω για το μήνυμα Σου.

Όλα τα ζωντανά όντα έχουν πέσει στην εξουσία της παραπλανητικής ενέργειας με τη θέλησή Σου, και γι' αυτό, αν το επιθυμήσεις, με τη θέλησή Σου μπορούν επίσης να ελευθερωθούν από τα δίχτυα της πλάνης.

Εύχομαι να τους σώσεις. Αν λοιπόν επιθυμείς τη σωτηρία τους, μόνο τότε θα μπορέσουν να καταλάβουν το μήνυμά Σου.

Τα λόγια της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι ενσάρκωσή Σου, και αν ένας νηφάλιος άνθρωπος τα δέχεται με την ακοή του συνεχώς με τρόπο ταπεινό και υπάκουο, θα μπορέσει να καταλάβει το μήνυμά Σου.

Λέγεται στη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*: «Ο Σρι Κρίσνα, το Πρόσωπο της Θεότητας, που ως Υπέρτατη Ψυχή (Παραμάτμα) βρίσκεται μέσα στην καρδιά όλων και ευεργετεί όσους Τον υπηρετούν και αγαπούν την αλήθεια, καθαρίζει από την επιθυμία για υλική απόλαυση την καρδιά του αφοσιωμένου υπηρέτη Του που έχει εκδηλώσει τη λαχτάρα να ακούει τον λόγο Του, που είναι από μόνος του εξαγνιστικός, όταν τον ακούμε και τον ψέλνουμε σωστά. Με τη συστηματική ακρόαση ομιλιών της *Μπαγκαβαταμ* και την προσφορά υπηρεσίας στον αγνό αφοσιωμένο υπηρέτη του Κυρίου, κάθε τι που βασανίζει την καρδιά καταστρέφεται σχεδόν εντελώς και εδραιώνεται αμετάκλητα η υπηρεσία αγάπης του Προσώπου της Θεότητας, που υμνείται με υπερβατικά τραγούδια. Μόλις εδραιωθεί στην καρδιά αμετάκλητα η υπηρεσία αγάπης, τα αποτελέσματα του πάθους και της άγνοιας, όπως η λαγνεία και ο πόθος, εξαφανίζονται. Τότε ο αφοσιωμένος υπηρέτης εδραιώνεται στην αγαθότητα και γίνεται ολότελα ευτυχισμένος. Εδραιωμένος με αυτόν τον τρόπο στην ανόθευτη αγαθότητα, ο άνθρωπος που ο νους του έχει αναζωογονηθεί χάρη στην επαφή με την υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου, αποκτά, στο στάδιο της απελευθέρωσης από κάθε υλική σχέση, θετική επιστημονική γνώση του Προσώπου της Θεότητας. Έτσι ο κόμπος στην καρδιά κόβεται και όλοι οι φόβοι γίνονται κομμάτια. Όταν δεις τον εαυτό να εξουσιάζει, τότε παίρνουν τέλος τα δεσμά του *καρμα*.»

Θα ελευθερωθεί από την επίδραση της άγνοιας και του πάθους, και έτσι όλα τα δυσοίωνα πράγματα που είναι μαζεμένα στα μύχια της καρδιάς θα εξαφανισθούν.

Πώς θα τους κάνω να καταλάβουν τούτο το μήνυμα της συνείδησης του Κρίσνα; Είμαι πολύ κακότυχος, ανάξιος και ο πιο πεσμένος. Ζητώ, λοιπόν, την ευλογία Σου για να μπορέσω να τους πείσω, γιατί είμαι ανίσχυρος να το κάνω μόνος μου.

Ω Κύριε, το βέβαιο είναι ότι με έφερες εδώ για να μιλήσω για Σένα. Τώρα, Κύριέ μου, εξαρτάται από Εσένα να με κάνεις να πετύχω ή να αποτύχω, καθώς το επιθυμείς.

Ω πνευματικέ δάσκαλε όλων των κόσμων! Μπορώ απλώς να επαναλάβω το μήνυμά Σου. Γι' αυτό, αν το θέλεις, μπορείς να μου δώσεις τη δύναμη να μιλήσω έτσι ώστε να καταλάβουν.

Μόνο με το αναίτιο έλεός Σου τα λόγια μου θα γίνουν αγνά. Είμαι βέβαιος πως όταν αυτό το υπερβατικό μήνυμα εισχωρήσει στην καρδιά τους, θα νιώσουν σίγουρα χαρούμενοι και έτσι θα ελευθερωθούν από όλες τις άτυχες συνθήκες της ζωής.

Ω Κύριε, είμαι μόνο μια μαριονέτα στα χέρια Σου. Αν λοιπόν με έφερες εδώ για να χορέψω, τότε κάνε με να χορέψω, κάνε με να χορέψω, κάνε με να χορέψω, ω Κύριε, όπως το επιθυμείς.

Δεν έχω αφοσίωση, δεν έχω ούτε γνώση, έχω όμως μεγάλη πίστη στο άγιο όνομα του Κρίσνα. Με έχουν πει Μπακτιβεντάντα, και τώρα, αν το θέλεις, μπορείς να εκπληρώσεις την αληθινή σημασία της λέξης Μπακτιβεντάντα.

Υπογραφή: ο πιο καλότυχος, ασήμαντος ζητιάνος Α. Τσ. Μπακτιβεντάντα Σουάμι, πάνω στο πλοίο «Τζαλαντούτα», στην αποβάθρα της Κοινοπολιτείας, Βοστώνη, Μασσαχουσέτη, Η.Π.Α.

17 Σεπτεμβρίου 1965

